

GEMEENTERAADZITTING d.d. 24 APRIL 2020

=====

JOKE: Goedenavond, iedereen. Kan iedereen in de chat typen dat ze aanwezig zijn? Dank u wel.

STADSSECRETARIS: Is de meerderheid voltallig?

ESTHER-LYNNE: Jef, als je wil spreken, mag je door de gewone microfoon spreken, dan komt dat ook hierop. Oké, Mia, wij kunnen jou niet horen.

DE MEYER: Ik hoor de voorzitter niet.

VOORZITTER: Hallo? Nu? Ja, nu wel? Ah, dat is goed. Kunnen we ... Ik wil gewoon nog even vragen aan de mensen van de CD&V of ze weten of Johan ... Nu is er een echo hé. Is het nu beter?

UYTDENHOUWEN: Ik ben er. Johan is er.

VOORZITTER: Ah ja, oké. Dag, Johan.

UYTDENHOUWEN: Hallo.

VOORZITTER: Oké, dan ... Kan iedereen mij nu horen? Oké. Goed, goeienavond, allemaal. Ik open de gemeenteraad van 24 april. Ik heb een paar mededelingen. Om te beginnen, wil ik graag ons medeleven betonen aan raadslid Johan Uytendhouwen en zijn echtgenote, Greet Colman bij het overlijden van haar vader en zijn schoonvader. Dan wil ik ook zeggen, dat raadslid De Meyer de gemeenteraad vroeger zal verlaten en dat raadslid Bilici rond 21u. ook de vergadering voor een half uurtje zal verlaten. Ik denk omwille van de start van de Ramadan. Ik wil ook aan iedereen vragen thuis wanneer je, zelfs om naar het toilet te gaan de vergadering verlaat, om dan even in te tikken “ik ben even weg” of “heeft even de vergadering verlaten” en wanneer je terug aanwezig bent, dat terug te melden. En als je definitief de raad verlaat, van dat dan ook in te tikken, zodanig dat dat goed genoteerd kan worden. De werkwijze van de vergadering, denk ik, is duidelijk. En er wordt gevraagd om telkens na elk punt te stemmen. Ik zal ook altijd bij elk punt vragen of er iemand bezwaar heeft, dat de fractieleider de stemmen zou vertolken van de fractie. En als dat het geval zou zijn, dan kan een raadslid uiteraard afzonderlijk stemmen. Vergeet niet het woord “chat” in te tikken als je het woord wil en dan verleen ik je het woord en vergeet ook niet de micro's af te zetten als je niet aan het woord bent, want je hebt daarnet gehoord, dat dat een vervelende echo geeft. Ik wil ook zeggen ... Mijnheer Wymeersch, ik heb nog een paar mededelingen. Kan dat nog even?

Dan wil ik ook zeggen, dat raadslid Luk Huys de nieuwe fractieleider is voor de N-VA vanaf deze gemeenteraad, aangezien Maxime Callaert nu schepen is. Ik wil ook zeggen, dat het punt 19 verdaagd wordt naar de gemeenteraad van volgende maand, nl. over de vernieuwbouw van het techniekhuis en aanstellen van de kredietgever en technisch financiële projectbegeleiding. Zoals dat gevraagd werd, gaan we dat ook naar de volgende gemeenteraad verdagen. Er is ook de afvoering van het punt 38, vredefeesten, convenant met vzw Villa Pace. Dan met brief meldt het Agentschap Binnenlands Bestuur Vlaanderen de afronding van het dossier over klachten met betrekking tot schending van het inzagerecht van de raadsleden. En dan zijn we gekomen aan de goedkeuring van de notulen van het zittingsverslag van de gemeenteraad van 27 maart, maar ik zie dat raadslid Wymeersch en ook raadslid Van Der Coelden het woord vragen. Raadslid Wymeersch?

WYMEERSCH: Mevrouw de voorzitter, eigenlijk voor een gedeelte over iets dat u bij de inleiding hebt vernoemd of dat er immers betrekking op heeft. Ik zou willen vragen om alle punten uit de geheime zitting van de agenda te verwijderen en die over te brengen naar de raad van volgende maand en ik zal u zeggen waarom. Of het moet zijn, dat u mij garanties kunt geven, dat de geheime zitting door niemand anders dan de betrokken raadsleden wordt gevolgd. Ik heb mijn twijfels of u die garantie kunt geven, omdat wij daar totaal geen letterlijk en figuurlijk zicht op hebben. Ik zou niet willen – ik zeg niet dat dat kan en dat dat zal gebeuren en dat de mogelijkheid er is – maar ge moogt de kat nooit bij de melk zetten. Een geheime zitting is een geheime zitting. Als die in de zittingzaal doorgaat, dan wordt iedereen, die geen raadslid is of die er niet strikto sensu moet zijn uit de zaal verwijderd is een zwaar woord, maar toch gevraagd om de zaal te verlaten en worden de deuren gesloten. Afgezien van ons zevenen en diegenen die in de zaal zijn en een aantal van mijn krawaten, die in de trouwzaal de laptop trekken, zitten de meesten thuis, neem ik aan. Daarom hoeven ze zelfs nog niet thuis te zitten. Maar dat geeft dus geen enkele garantie, dat zij daar niet vervoegd worden door verschillende andere personen. Dus ik denk, dat de garantie op de geheimhouding of de ... ja, van het debat in deze niet gegarandeerd kan worden. U heeft daarnet ook gezegd van men moet zich aanmelden als men de zitting verlaat. Dat is natuurlijk ook, we zijn geen computers, maar voor ons zal dat natuurlijk geen sinecure zijn te zien of te allen tijde de meerderheid in aantal is. Ik denk dat u ons het recht niet kunt ontnemen om dat te allen tijde te kunnen vaststellen. Dus ik vraag garantie om te zien of ons mede te delen, dat er dus een meerderheid is binnen de meerderheid, die de raad volgt ja dan neen. Dat u punt 19 afvoert, dat was ook één van mijn vragen geweest.

Wij vragen ook om punt 15 af te voeren, maar dus de twee punten, die ik daarnet heb aangehaald, denk ik, zijn wel principieel en ik had daar toch enige toelichting bij gekregen hoe u dat gaat oplossen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Ik geef het woord aan de burgemeester. Ah, excuseer. Mijnheer Van Der Coelden? Ja.

VAN DER COELDEN: Moet ik mijn geluid aanzetten? Oké, twee opmerkingen. Ten eerste en aansluitend bij Frans Wymeersch over het techniekhuis. Ik bedank u en ik bedank de meerderheid voor het afvoeren van dit punt. Ik hoop dat de reden daarvoor is, dat er op de commissie zelfs geen volledige, maar geen toelichting kon worden of werd gegeven over dit punt. En dat de afvoering dus te maken heeft met de manier, waarop dat de raadsleden moeten geïnformeerd worden via de commissie over een bepaald punt om daar met kennis van zaken over te kunnen stemmen. Dus dat dat de reden is van de afvoering, hoop ik. Twee, voorzitter, ge hebt er u wel héél kort vanaf gemaakt door te verwijzen naar de briefwisseling van de waarnemend gouverneur. De traditie in deze raad wil toch, als ge dat soort dingen naar vorenbrengt, dat er ook wel een korte samenvatting wordt gebracht van de inhoud van die brief. Maar ge kunt u dat besparen. We komen daar nog op terug bij punt 15 en ik zal dan zelf een ietwat uitgebreidere lezing geven van de brief van de waarnemend gouverneur.

VOORZITTER: Ik heb ... Oh, excuseer.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil ook in die zin hetzelfde zeggen dan mijn collega Van Der Coelden en u bedanken voor het feit, dat dat punt 19 wordt uitgesteld naar volgende maand. Maar ik zou dan wel willen aandringen, dat de volgende maand er ook op de commissie een uitgebreide toelichting komt van wat uiteindelijk de inhoud is van de bouwplannen, zodanig dat we niet alleen een stemming hebben of een zicht hebben op de financiële kant, maar ook van wat uiteindelijk de stad wil realiseren daar. En dat we dan kunnen kijken ja, is die 11 miljoen echt noodzakelijk of kan het met minder, enz... Wat moet er gerealiseerd worden? Dus dat vinden we dan toch wel belangrijk. En een tweede punt, waar ik toch voor de vergadering mee wil starten, ik had op de commissie ook al gevraagd om te kijken of we de punten, die betrekking hebben op corona – en dat gaat dan over de punten 6, 8 en 9 en een aantal van de interpellaties, maar de punten 8, 10 en 13 en bijkomende punten 6, 8 en 9 – of we die niet bij het begin kunnen groeperen, omdat ik denk ja, dat zijn belangrijke zaken, de situatie waar we nu inzitten rond corona. En als we dat helemaal op het einde van de vergadering moeten behandelen, dan lijkt mij dat toch niet opportuun.

En ik denk niet dat we in een situatie willen geraken zoals in Zoersel, waar om 02u.30 de zitting wordt gestopt, omdat de raadsleden in slaap aan het vallen waren voor hun computer. Dus, in die zin toch een vraagje om dat ook bij het begin van de vergadering te groeperen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Maes, dat is in ieder geval de bedoeling, denk ik, van de schepen. Maar u kan het hem altijd straks zelf vragen in verband met het punt van het techniekhuis. Wat de punten van corona betreft, had ik het idee om vanaf punt 8, waar het eerste punt corona aan bod komt, om dan alles rond corona te bundelen. Ik had wel gehoord, dat raadslid Wymeersch een beetje twijfelde of hij dat wou doen. Nee? Oké, dan zijn we ... Zou kunnen ja. Goed, maar dan doen we dat als we aan punt 8 gekomen zijn. Ja? Ja, schepen De Bruyne vraagt het woord.

DE BRUYNE: Ja, dank u wel, collega's. Ben ik goed verstaanbaar voor iedereen? Ik vermoed van wel. Eerst en vooral, uiteraard is dat mijn democratische reflex als de meerderheid van de raadsleden in de commissie vragen om dit punt, wat heel belangrijk is, het techniekhuis, vernieuwing van het techniekhuis, in het minst niet voor onze uitvoerende medewerkers. Een dossier dat toch al een tijdje aansleept. Ik heb geoordeeld op basis van jullie reacties ook, dat inderdaad een aantal wijzigingen binnen het bouwprogramma nog een verdere toelichting kunnen gebruiken. Niettegenstaande dat, vind ik dat er inderdaad al veel informatie naar jullie is toegestroomd. We zijn tijdens twee commissies, zelfs één ter plaatse, maar desalniettemin zal ik in de volgende commissie een verdere toelichting geven over de wijzigingen, die gebeurd zijn in het bouwprogramma om binnen die raming van 11 miljoen te geraken. Dus dat kan ik u bij deze ook garanderen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan geef ik ook nog het woord aan de burgemeester in verband met de punten van de politie.

BURGEMEESTER: Ja, dus het gaat in verband met de vraag van raadslid Wymeersch om dus alle punten van de geheime zitting, die ook betrekking hebben op ... Het zijn allemaal politiepersoneelspunten. Dus om die uit te stellen tot de raadzitting van mei. Ik veronderstel, dat hij dat wel bedoeld en hoopt dus dat die zitting ook op een normale wijze kan doorgaan. En ik zou toch drie zaken ter overweging willen meegeven, collega Wymeersch. Ten eerste, heel wat van die punten zijn punten, die we eigenlijk al in de gemeenteraad van maart hadden willen agenderen. Die we toen omwille van het feit dus dat het Agentschap Binnenlands Bestuur had gezegd dus gemeenteraadzittingen kunnen en moeten doorgaan als het gaat om dringende punten. Dus vanuit dat oogpunt zijn die zaken dan verdaagd naar vandaag. Dus ik wil meegeven, als die dan nog eens een maand opschuiven, ja, dan duurt het toch wel heel lang.

Dat is één. Twee, de aard van die punten – en we zitten allebei, Frans, lang genoeg in deze raad – is, we gaan natuurlijk de vertrouwelijkheid van de geheime zitting niet schenden, maar de aard van deze punten is nu toch niet van die orde, dat dat aanleiding gaat geven tot heel veel controverses, druk ik mij voorzichtig uit. Drie, om dus de geheimhouding van de stemming te kunnen waarborgen, stel ik voor – de algemeen directeur heeft dit aanbod gedaan – dat over die punten de raadsleden, alle 41 of diegenen die dan nog aan de zitting deelnemen – dat die dan per mail aan de algemeen directeur en alleen aan de algemeen directeur, dus johan.verhulst@sint-niklaas.be hun stem meedelen over die punten. En ik denk, op die manier is er toch wel een sluitende garantie, dat de geheimhouding dus van die beslissingen of van het stemgedrag verzekerd is.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Uiteraard zijn die punten, zal daar geen discussie over bestaan, één. Ten tweede, het klopt dat die inderdaad al een maand zijn uitgesteld en dat de meeste daarvan hoogstwaarschijnlijk niet op een maand uitstel kunnen wachten. Ik neem daar allemaal akte van en ik geef dat grif toe. Maar ik wilde met mijn tussenkomst er enkel maar op wijzen, in hoeverre men ondoordacht maatregelen neemt om de gemeenteraad te laten doorgaan zoals hij nu doorgaat, zonder – en ge gaat mij niet zeggen dat dat niet waar is – zonder erbij stil te staan, dat de afhandeling van een geheime zitting eventueel problemen zou kunnen meebrengen. Want nu zijn het een aantal punten over de politie, waarover – en dat is een goeie traditie in deze raad – dat deze bijna altijd unaniem worden goedgekeurd, zelfs zonder enige discussie. Maar voor hetzelfde geld zitten daar punten in of zit er een punt in, waar er wel gediscussieerd moet worden en dan zitten wij niet met de gebakken haring, maar met de gebakken peren. Dus ik wil maar zeggen, het is gemakkelijk van te zeggen we gaan eventjes op afstand vergaderen, ik zal het zo noemen, en men heeft, ge gaat mij niet zeggen, burgemeester, dat ge hebt rekening gehouden met het feit van de geheime zitting. Daar hebt ge nooit aan gedacht. Dus ik wil maar zeggen, dat ge eigenlijk eerst eens goed moet bezinnen voor ge begint. Ik leg er mij bij neer. Ik wilde maar de vinger op de wonde leggen. En ik hoop, met de ganse raad, om verschillende redenen dat dit de laatste raadzitting is in de huidige vorm.

VOORZITTER: Goed. Dank u, mijnheer Wymeersch. En ik moet zeggen, dat ook ik dat hoop, dat dat zo zou kunnen zijn, maar dat zullen we moeten afwachten.

WYMEERSCH: Maar, maar op mijn tweede vraag is niet geantwoord. Mevrouw de voorzitter, dan kijk ik naar u ... Nee, nee, nee, dat is de bevoegdheid van de voorzitter van de gemeenteraad. In hoeverre kan de voorzitter van de gemeenteraad mij garanderen, dat te allen tijde de meerderheid in aantal zal zijn op het ogenblik dat wij debatteren en stemmen?

VOORZITTER: Ik denk dat Joke en ook Ester-Lynne, dat die in de gaten houden wie er wanneer weg is. En ik denk dat op dat moment – als dat voor iedereen geregistreerd kan worden – dan kan dat volgens mij ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt)

VOORZITTER: Maar we weten dat genoegzaam toch wie wie is, denk ik. Allé ja.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BURGEMEESTER: We zijn altijd al zeker met minstens 8 man.

VOORZITTER: Maar allé, Frans, ik denk dat we toch, allé, het zijn uitzonderlijke omstandigheden. Ik denk dat er kan nagegaan worden wie er deelneemt aan het videogesprek. Dus op die manier kan dat wel afgevinkt worden.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Dat denk ik nu niet. Daar durf ik de gemeenteraadsleden, waarvan ik denk dat dat ernstige mensen zijn, niet van te betichten. Ja. Ik wil dan nog zeggen, dat we zullen beginnen met een hoogdringend punt toe te laten tot de zitting en daarvoor geef ik het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, zoals ik u eergisteren per mail heb laten weten, heeft het college dus een beslissing genomen in verband met de aankoop dus van mondmaskers. Dat is een dossier of een aangelegenheid, die eigenlijk het hele land beroert en die in een stroomversnelling is gekomen sedert het vorige weekend. Dus de rush op de mondmaskers. Met dan de aankondiging, dat toch een aantal grotere steden en gemeenten de maatregelen hadden genomen dus dat zij elke burger dus minstens één mondmasker willen laten aanschaffen. Toen wij dus met de Wase burgemeesters dinsdag jongstleden overleg pleegden over iets totaal anders, ook wel coronagerelateerd, nl. de oprichting van een schakelzorgcentrum in onze regio, is dus ook in de marge van dat digitaal overleg de kwestie van de mondmaskers aangekomen. Er waren verschillende, dus van de 10 Wase steden en gemeenten al bezig om daar dus ook voorbereidingen rond te treffen. Ook in Sint-Niklaas waren we daarmee bezig. Tot wij dan tot de conclusie zijn gekomen, zou het niet goed zijn, mochten we allemaal samen dus via een groepsaankoop dus die mondmaskers bestellen. Dat was dus dinsdag tijdens die videoconferentie dinsdagnamiddag. En we hebben dan aan alle gemeentebesturen gevraagd of zij gingen instappen en zo ja, voor welk bedrag. Daar is dan woensdag groen licht gekomen dus van 8 van de 10 Wase steden en gemeenten. U hebt ze allemaal kunnen lezen. Dus Sint-Niklaas, Beveren, Lokeren, Temse, Sint-Gillis-Waas, Stekene, Kruibeke en Waasmunster. Wablijft? Dus Moerbeke en Zwijndrecht hebben niet ingestapt.

Hamme was aanvankelijk wel geïnteresseerd, maar heeft zich uiteindelijk aangesloten bij Dendermonde en een aantal andere gemeenten uit die streek, wat hun goed recht is. Wij hebben gezegd oké, dit moet zeer snel gaan, want dus die rush op die mondmaskers is volop bezig. En ja, wie eerst komt, eerst maalt. We hebben ook gezien wat er aan aanbiedingen zijn. En we worden de jongste dagen overspoeld met aanbiedingen van heinde en ver. Maar natuurlijk, wanneer wij én kwaliteit én qua leveringssnelheid en qua prijs een degelijk voorstel willen hebben, ja, dan moesten wij niet te lang aarzelen en hebben wij gezegd, laat ons dus die groepsbestelling plaatsen bij Think Pink, dus de organisatie die in Vlaanderen bekend is en ook gewaardeerd wordt voor zijn inzet rond de borstkankerpreventie en het opsporen dus van borstkanker. En die ook qua opbrengst van de commerciële activiteiten dus 80 % besteedt aan die zaken. Dus wij zijn dan tot een overeenkomst gekomen met 8 steden en gemeenten, die ik daarnet heb opgenoemd. Voor in totaal dus 265.660 exemplaren. Daarvan neemt Sint-Niklaas uiteraard relatief het grootste aandeel voor zijn rekening. Het gaat dus om 3 types van mondmaskers. Voor mannen, voor vrouwen en voor kinderen. En wij hebben ons aangesloten bij die bestelling, 35.000 stuks voor mannen, 37.000 stuks voor vrouwen en 14.000 voor kinderen. Wat kinderen betreft, is het de regel of de aanbeveling dat die kunnen gedragen worden vanaf 4 en dat die modellen passen tot 12 jaar. Dat hangt er natuurlijk een beetje vanaf hoe de ontwikkeling is van dat kind. De productie- en leveringstijd dus van Think Pink neemt 2 weken in beslag. Het hangt er een beetje vanaf wanneer zij dus effectief in productie zouden kunnen gaan. Waarschijnlijk is dat nu maandag, dus dat zij in productie kunnen gaan. En van zodra dus die mondmaskers geleverd worden hier in het Waasland zullen die verdeeld worden door de respectieve steden en gemeenten. In Sint-Niklaas zijn wij volop in voorbereiding om dus die huis-aan-huis te bedelen. Dus iedereen zal een pakket, een enveloppe ontvangen dus op adres, op naam. Naargelang de samenstelling van het gezin. De mensen, die gedomiciliëerd zijn op dat adres zullen dus de bijhorende mondmaskers in die enveloppe zitten, samen dus uiteraard met een informatiefolder of -blad rond het gebruik, plaatsen waar je dat moet dragen en wanneer niet en ook dus het feit dat die mondmaskers herbruikbaar zijn dus na het wassen uiteraard. Dat het dus geen wegwerpmaskers zijn. We hebben dus die collegebeslissing nu woensdag genomen en aan de raad wil ik bij deze dus kennisgeving geven of kennisgeving doen van deze beslissing. Wat ik daarnet gezegd heb, staat ook in mijn wekelijks overzicht dat ik aan de raadsleden heb bezorgd en dat jullie nu denk ik ergens rond 17u. zult ontvangen hebben. Ja.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Ik heb drie mensen die willen tussenkomen in de raadzaal. Dat is Jef, Frans en Luk. En ik ga eerst het woord geven aan Jef, euh raadslid Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, burgemeester. Ik ben heel blij met deze beslissing. Ik denk dat het belangrijk is als we naar een volgende fase gaan, waarin een aantal ja, situaties gaan ontstaan, waar anderhalve meter physical distance niet kan gerespecteerd worden, dat mensen zich inderdaad kunnen beschermen en anderen kunnen beschermen rond het coronavirus. Het was trouwens ook een voorstel, dat wij hadden ingediend in de interpellatie, die staat geagendeerd. Dus wij vinden het heel goed, dat het stadsbestuur daar zo snel op anticipeert. En ik denk dat de bevolking dat ten zeerste zal appreciëren. Ook de manier, waarop dat wordt verdeeld, denk ik dat een heel goeie manier is. En ja, wij kunnen dat alleen maar steunen.

VOORZITTER: Ik dank u, Jef. Dan geef ik het woord aan raadslid Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de voorzitter, ik heb gisteren ... Soms heb ik eens een verdwaald moment, dat ik niet weet wat te doen en dan durf ik zelfs eens naar Villa Politica te kijken. En gisteren per ongeluk heb ik dus flarden gehoord van het vraaggesprek met de federale staatssecretaris voor mondmaskers, mijnheer De Backer denk ik dat hij heet. Ergens is daar toch blijkbaar iets van blijven hangen. Toen ik deze morgen ook met flarden hoorde, dat een initiatief – ik denk ongeveer gelijkaardig aan hetgeen dat wij in Sint-Niklaas doen met de andere gemeenten – nl. in Maarkedal, dat die daar ook een initiatief genomen hebben, maar dat de federale regering de bestelling van Maarkedal heeft geconfisqueerd omwille dat ze ze zelf van doen hadden, héhé, dan heb ik daar mijn vragen bij. En heb ik dus Villa Politica van gisteren eens teruggespoeld en nog eens geluisterd naar wat mijnheer De Backer gezegd heeft. En dat kwam hierop neer, dat hij bijna letterlijk zei van kijk, hier en daar beginnen veel steden en gemeenten zelf initiatieven te nemen en het wordt hoogtijd dat wij vanuit de federale regering dit gaan coördineren. Ik wil maar zeggen, burgemeester, dek u in, dat u niet uitspeelt met uw – waar wij volledig achterstaan hé, daar niet van – dat u niet uitspeelt gelijk dat men blijkbaar – ik zeg blijkbaar – in Maarkedal is uitgespeeld. Dat zou té jammer zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch en ik geef het woord aan raadslid Huys.

HUYS L.: Dank u wel, voorzitter. Burgemeester, ik wil misschien een suggestie maken om van die 2 weken gebruik te maken om een instructiefilmpje misschien op te nemen en dat op de sociale media of op onze website te zetten, zodanig dat de mensen ook via dat medium het misschien praktischer kunnen zien als dat zij dat informatiebladje gaan lezen. Ik wou gewoon een suggestie doen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. Goed, dan nemen we kennis van dit punt en zijn we gekomen aan punt 1, notulen en zittingsverslag gemeenteraadzitting 27 maart 2020, goedkeuring. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider dat zal doen? Ik kijk even in de richting van de mensen thuis. Goed. Dan zou ik willen vragen, zijn er opmerkingen over de notulen en het verslag? Neen? Kunnen we dan stemmen? Eenparig? Oké, voilà. Punt 2, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, vacant verklaren van twee functies van agent van politie (afdeling dringende niet-politiehulp, verkeerspolitie), goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is toegelicht in de algemene commissie maandag jongstleden door de korpschef.

VOORZITTER: Waren er nog vragen over? Zijn er andere stemmingen dan de fractieleiders? Goed. Wat kan er dan gestemd worden? Eenparig? Goed, dat is eenparig. Punt 3, politieaangelegenheden, aanvraag principiële toestemming voor het gebruik van vaste ANPR-camera's op het grondgebied van politiezone Sint-Niklaas, goedkeuring. Excuseer? Ja, ...

BURGEMEESTER: Jos waakt.

VOORZITTER: Er staat op goedkeuren namens de fractie.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Ah oké, excuseer. Ik richt even het woord tot de fractie van de CD&V. Punt 2, is dat goedgekeurd? Oké, dank u. Dus dan is dat eenparig. Punt 3, dat heb ik daarnet al even afgeroepen. Ik denk dat er nog ergens een micro aanstaat thuis.

UYTDENHOUWEN: Ja, die van mij.

VOORZITTER: Ja, sorry.

UYTDENHOUWEN: Stem ik door te chatten of door ...

VOORZITTER: Dat mag u kiezen. U mag ook spreken.

UYTDENHOUWEN: Dan stoor ik het minste dacht ik, dan ...

VOORZITTER: Ja, dan houden wij dat ook mee in de gaten, ja. Oké. De ANPR-camera's.

BURGEMEESTER: Ja, dat is een formele, een formalistische kwestie. De principiële toestemming. We hebben ze al aangekocht, maar er moet nog een aparte raadbeslissing genomen worden - de korpschef heeft dat ook toegelicht maandag – dus rond de principiële toestemming. We hebben die al voor de mobiele en nu voor de vaste ANPR-camera's.

VOORZITTER: Ja. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Neen? Kunnen we dan stemmen? Wie is voor? Dat is eenparig. Ja, ah, excuseer, dat is iedereen, behalve de PVDA, onthouding. Punt 4, politieaangelegenheden, personeel, operationeel kader, samenstelling selectiecommissies voor adviseur niveau A, klasse 2, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ook toegelicht door de korpschef maandag jongstleden, dus met de wijziging, die ondertussen bewerkt is in verband met de samenstelling van die commissie.

VOORZITTER: Is dat, kan dat door? Ik kijk even in de richting van Johan. Punt 4? Ja, oké. Punt 5, politieaangelegenheden, delegaties in het kader van overheidsopdrachten, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat heb ik ook maandag jongstleden toegelicht. Dus dat is de parallelle regeling tussen onze politiezone en de stad en OCMW.

VOORZITTER: Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen? Neen. Kan dat goedgekeurd worden? Wie stemt voor? En dat is ook zo voor de CD&V, dus eenparig. Punt 6, politieaangelegenheden, politieverordeningen, algemeen politiereglement, goedkeuring met wijzigingen. En hiervoor had ik al het bericht gekregen, dat raadslid Noppe zou tussenkomen. Zijn er nog tussenkomsten of vragen hierover? Punt 6? Neen? Dan geef ik het woord aan mijnheer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil maar heel kort tussenkomen, want er zijn een heel aantal wijzigingen, die vanavond voorliggen. Maar ik wou toch nog eens terugkomen op de wijziging van de tijdstippen van aanbieden van afval. Dat was een punt dat ik, ik denk in het najaar vorig jaar heb aangebracht bij het college. De ondergrondse afvalcontainers, daar was blijkbaar een verbod tussen 20u. 's avonds en 8u. 's ochtends om uw afval daar in te deponeren, wat voor sommige inwonersgroepen ja, vrij strikte uren waren. Denk maar aan jonge gezinnen, die bezig zijn, die niet voor 20u. klaar zijn om afval te gaan dumpen of mensen die laat werken, vroeg vertrekken en dergelijke meer. Dus ik had toen de suggestie aan het college gedaan om die uren te herbekijken en een klein beetje uit te breiden. Dus ik ben verheugd te zien dat daarop wordt ingegaan en dat de nieuwe uren, verbodsuren tussen 22u. en 7u. zijn, waardoor dat mensen toch wel meer kans hebben om hun afval te gaan deponeren en daarbij ook uiteraard niemand storen. Dus dank u wel daarvoor.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Dat zie ik hier niet. Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Dat is, nee, dat zijn alle fracties, behalve PVDA die zich onthoudt. Goed. Punt 7 dan, politieaangelegenheden, wijzigingen protocolakkoorden verkeer en niet-verkeer met het parket Oost-Vlaanderen, bekrachtiging.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat heb ik ook toegelicht dus in de commissie met de benadrukking dus enerzijds dat voor de 14- en 15-jarigen de GAS niet wordt uitgebreid in Sint-Niklaas. Dus dat dat beperkt blijft wat de minderjarigen betreft voor 16- en 17-jarigen.

En dat ja, de GAS-mogelijkheid voor winkeldiefstallen dus ook wordt opgetrokken van die nu 125 euro was naar 250 euro.

VOORZITTER: Goed. Zijn daar vragen? Zijn er raadsleden die anders wensen te stemmen dan de fractieleiders? Neen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is Open Vld, Groen, dat is N-VA, dat is sp.a. CD&V stemt ook voor. Het Vlaams Belang stemt voor. En PVDA onthoudt zich. Dank u. Punt 8, politieverordening op de tijdelijke toepassing van gemeentelijke administratieve sancties bij inbreuken op art. 187 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat is eigenlijk het eerste - dus naast het hoogdringend punt – coronagerelateerde punt op onze agenda. Dus waarbij de corona-pv's als ik ze zo mag zeggen, wanneer dus er een overtreding of een inbreuk wordt vastgesteld. Die boetes die gaan tot nu toe naar de federale overheid. En wanneer deze raad deze politieverordening zou goedkeuren, dan zullen die in de toekomst dus naar de stadskas gaan.

VOORZITTER: Zijn hier vragen over? Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan de fractieleiders zullen doen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is Open Vld, dat is N-VA, dat is Groen, dat is s.pa. Wie stemt tegen? Ook voor is CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en PVDA. Na punt 8 gaan we dan over naar punt 10, maatregelen naar aanleiding van het coronavirus betreffende de raden en commissies, bekrachtiging politieverordening burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dat is uiteraard, collega's, ook een formele aangelegenheid. In die zin, dus dat ik als burgemeester het voorrecht en de mogelijkheid heb om dus een politieverordening goed te keuren, dus die de mogelijkheid geeft om onze commissies en onze raadzitting digitaal te houden. En deze beslissing van mij moet door deze raad ook worden bekrachtigd.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat het woord wordt gevraagd door raadslid Van Der Coelden, door raadslid Wymeersch. Zijn er vragen thuis? En ook door raadslid Maes. Oké. Dan geef ik het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Dank u wel, voorzitter. Het wordt soms dezer dagen tot vervelens toe gezegd "het zijn uitzonderlijke tijden". En daar wordt dan meestal aan toegevoegd, dat er dan ook uitzonderlijke maatregelen en dingen gebeuren. Nu, in dit verband zou ik daar toch ook willen pleiten om als we dit soort vergaderingen in de toekomst nog zouden moeten doen, om er toch voor te zorgen, dat het publiek die op één of andere manier en liefst live kan meevolgen. Ik weet dat we hier vroeger en bij herhaling, zowel bij de fractieleiders als in de raad, gediscussieerd hebben over het live brengen en de livestream van de gemeenteraad.

Dat was een discussie, die zowat door de partijen liep, met voor- en tegenstanders, zowat binnen iedere partij denk ik. Dus we zijn daar nooit uitgeraakt. Maar toen hadden de mensen, allé, toen kon een argument nog altijd zijn, dat mensen die de gemeenteraad willen bijwonen, de kans hebben om daar op de banken te gaan zitten en te luisteren naar wat hier gezegd wordt. Dat kan vandaag niet, terwijl dat het toch, allé, tot de essentie behoort van de gemeenteraad als lokaal democratisch orgaan en als middelpunt van het politieke debat op niveau van de gemeente, ja, dat de mensen kunnen volgen, weten wat hier gezegd is en volgen wat er in de raad gezegd wordt. Dus in die zin vinden we het jammer, dat voor deze gelegenheid, voor deze raad – de vorige maand, bon, tot daaraan toe, dan waren we allemaal een beetje overrompeld – maar dat voor deze raad toch niet in de mogelijkheid is voorzien om op één of andere manier de mensen thuis dat te laten volgen. Er zijn heel veel gemeenten, kleine gemeenten, grote gemeenten, die allerlei initiatieven ontwikkelen – ik ga u de lijst besparen – om toch op één of andere manier de gemeenteraad tot bij de mensen te brengen, die erin geïnteresseerd zijn. Ik vind het jammer, dat Sint-Niklaas niet in dat lijstje staat. En mocht de gelegenheid zich nog voordoen en dat staat een beetje los van of we dat dan elke maand willen daarachter, maar zou ik er toch voor pleiten dat de volgende keer de mensen kunnen volgen op één of andere manier wat hier gezegd wordt in de gemeenteraad.

VOORZITTER: Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, burgemeester, ik vind het ook inderdaad jammer, dat het publiek deze raadzitting niet kan volgen. En ik begrijp het, dat die hier niet in de banken moeten komen zitten vandaag, maar heel deze gemeenteraad is digitaal te volgen, dus ik denk dat het niet zo moeilijk is om dat ook te zorgen dat die gestreamd wordt. En ik heb daar ook als ik met een aantal mensen daarover spreek, zeggen die ja, een digitale gemeenteraad, dat is toch maar heel simpel om die te streamen. Ik denk dat het belangrijk is en ik ben blij, dat collega Van Der Coelden daar nu ook naar verwijst en dat de s.pa zich ook aansluit bij de vraag om livestreaming van de gemeenteraad te doen. Wij hebben dat in het verleden ook al op de agenda gezet. Ik denk wat er vandaag nu gebeurt, misschien gaat het volgende maand opnieuw op deze manier gebeuren, dat weten we niet. Dat hangt af van een aantal beslissingen, die de veiligheidsraad vandaag moet nemen. Misschien gaat het in de toekomst nog noodzakelijk zijn. Dus ik denk als we de openbaarheid van bestuur – en dat is toch een beetje een dada geworden, waar we onze aandacht op moeten richten – dan lijkt het mij toch logisch, dat er ook voor gezorgd wordt, dat het publiek deze zitting kan volgen.

VOORZITTER: En ik geef nog het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Of het nu livestreaming is of niet, ik betreur het inderdaad dat het is gelopen zoals het deze maand gelopen is. Ik had een aantal voorstellen gedaan, ook te uwer attentie, mevrouw de voorzitter, die het moesten mogelijk maken dat de commissies en de raad fysiek volledig zoals het hoorde kon doorgaan. Nu moeten we ons ook geen begoochelingen maken wat betreft de livestreaming. Zo overdonderend is de aanwezigheid van het publiek ook niet tijdens de gemeenteraden of laat staan bij de commissies. Maar ik dacht, dat er binnen het stadhuis ruimte genoeg was om inderdaad met groot scherm één en ander te kunnen projecteren. De trouwzaal is groot genoeg. En wat ook gebleken is, is dat – en u herinnert zich de discussie – toen het voorstel van u kwam, mevrouw de voorzitter, waarschijnlijk na ruggenspraak met het college, dat er maar twee algemene commissies voorzien waren, dat we na een korte, maar toch mooie discussie terecht zijn gekomen bij vier commissies. Maar wetende nu wat we hebben meegemaakt, was het perfect mogelijk en nuttig geweest, had men per schepen en de burgemeester inbegrepen, voor elke schepen en burgemeester die punten aan de agenda een aparte commissie georganiseerd. Elke commissie, de vier commissies – ik heb ze alle vier bijgewoond – ik dacht dat ze allemaal geëindigd zijn zo rond 21u.30 's avonds voor twee schepenen. Ik dacht dat dat perfect kon ontdubbeld worden en dan hadden wij misschien nog meer informatie en nog beter werk kunnen leveren als wij gedaan hebben. Dus ik denk dat we uit de manier, waarop wij het nu gedaan hebben, ook de nodige lessen zouden moeten trekken in de hoop dat we die lessen nooit nodig zullen hebben.

VOORZITTER: Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega's, inderdaad, zoals Kris zegt, we zitten in uitzonderlijke tijden. Er moeten ook uitzonderlijke maatregelen worden genomen. En er lagen geen draaiboeken klaar. Dus het Agentschap Binnenlands Bestuur heeft de voorbije anderhalve maand ook twee keer verschillende instructies gegeven. Eerst voor maart, dan nu voor de zitting die vandaag plaatsvindt. Wat de nabije toekomst zal brengen en mei, ik hoop dat we terug een gewone gemeenteraad kunnen hebben en gewone commissiezittingen. Dat moet toch ons doel zijn. Nu, we hebben ook al, allé, hier in het stadhuis hemel en aarde bewogen om dus deze digitale commissievergaderingen en deze digitale gemeenteraad mogelijk te maken. Er was geen absolute zekerheid, dat die livestreaming, audiostreaming op een technische zekere manier zou kunnen worden gerealiseerd. Dat is in ieder geval bekeken geweest. Dat zal ook in de toekomst verder bekeken worden. Ik stel voor, dat wij dus na de vaststelling van de agenda voor de gemeenteraad van mei, dat we terug overleg hebben met de fractievoorzitters en dat we dan ook dit aspect bekijken, los van de discussie dus in de gewone tijden over de livestreaming al dan niet van de raadzitting.

Het is ook de bedoeling voor de raadzitting van mei, dus dat we terug de gewone klassieke commissievergaderingen organiseren. Ik wil wel meegeven, collega's, dus er is geen publiek aanwezig in het stadhuis, er is ook geen audiostreaming, maar zowel de commissievergaderingen als deze raadzitting wordt gevolgd door de pers en de pers is toch nog altijd voor een groot stuk de ogen en de oren van het publiek. We hebben dat ook gezien in de kranten, dat daar ook stukken over verschenen zijn op basis van wat er in de commissiezittingen gezegd is. Maar dus nog eens, laat ons begin mei met de fractievoorzitters en het college overleggen over de organisatie van de gemeenteraadzitting van eind mei.

VOORZITTER: Goed. Zijn er nog opmerkingen? Kunnen we dan ...

BURGEMEESTER: Het moet bekrachtigd worden bij stemming hé.

VOORZITTER: Ja, dan moeten we dit bekrachtigen. Zijn er raadsleden die anders wensen te stemmen dan hun fractievoorzitter? Ik zie niets hier. Kunnen we dan bekrachtigen? Wie stemt voor? En dat is Open Vld, dat is N-VA, Groen, dat is s.pa en dan ook CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Dan zijn we gekomen aan punt 13, financiën, compensaties ten gevolge van de coronacrisis en afwijkingen aan bestaande belasting- en retributiereglementen, goedkeuring. En daarvoor doen we een beroep op schepen Buysrogge in zijn kabinet als hij hoort. Schepen Buysrogge, hoort u mij?

BURGEMEESTER: Die is onderweg.

VOORZITTER: Ah, hij is onderweg ja. Hij is onderweg naar de raadzaal. Ja?

VAN DER COELDEN: Ja, als schepen Buysrogge onderweg is, het is toch de bedoeling dat nu alles van corona samen wordt ...

VOORZITTER: Ja, maar als we nu eerst die punten en dan de interpellatie en dan gaan we alle vragen in verband met corona behandelen. Wil u nog eerst een inleiding geven, schepen, of ...

BUYSROGGE: Ik wil dat zeker. Het is zo, dat we er in de commissie ook vrij uitgebreid over van gedachten gewisseld hebben. Wat we hier doen, is een eerste reeks – zo heb ik het ook in de commissie aangekondigd – een eerste reeks van compensatievoorstellen doen naar die voornamelijk, dus naar die verenigingen, naar die instellingen, naar die bedrijven die op dit moment echt wel keihard geconfronteerd worden met de coronacrisis. Ja, eventjes een trap opgelopen en ik zit zonder adem. Dus we hebben daar gekeken naar die, vooral naar die instellingen, naar die bedrijven, naar die verenigingen om te zien wat we ervoor kunnen doen. Ik heb dat toen ook aangekondigd in de commissie, dat dat wat ons betreft een eerste reeks van maatregelen is. We hebben die maatregelen principieel, allé, voor doorverwijzing naar deze gemeenteraad goedgekeurd in het college van 6 april.

Dus dat is eigenlijk vrij vroeg na het uitbreken van de coronacrisis. Wij houden er rekening mee, dat er de komende weken, de komende maanden misschien nog bijkomende maatregelen worden genomen. Ik heb van collega Wymeersch ook begrepen, dat er in dat opzicht ook vanuit zijn partij, vanuit zijn fractie amendementen ingediend waren. Mijn voorstel zou zijn – maar goed, wie ben ik natuurlijk, ik ken mijn rol, ik ben bescheiden – lijkt het mij opportuun om die voorstellen, eventueel nog andere voorstellen, om dat eerder in dat licht van die eventuele tweede ronde te bekijken en nu in eerste instantie deze reeks van maatregelen goed te keuren.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik heb ondertussen ook al, ja, ik heb ondertussen al het woord gevraagd of er is al het woord gevraagd door mevrouw Geerts, mevrouw El Moussaoui, mijnheer Ghesquière, mijnheer Wymeersch en mijnheer Maes en mijnheer Huys en mijnheer Noppe. Ik geef eerst het woord ... Ja, ik ...

WYMEERSCH: Als indiener van het amendement vind ik dat ik recht heb op het eerste woord. Want ik vervang alle artikelen, een aantal artikelen van dit college.

VOORZITTER: Ja. Mevrouw Geerts, is het oké voor jou? Zwijgen is toestemmen. Oké, mijnheer Wymeersch, ik geef jou eerst het woord.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Het is zo, dat wij een aantal amendementen hebben ingediend, omdat wij vinden dat de voorstellen van het college in hoofde van de schepen van financiën niet ver genoeg gaan. Ik verklaar mij nader. Er zijn natuurlijk een aantal – en het gaat hem vooral over financieel-economische maatregelen ten behoeve van, een aantal voor verenigingen en dergelijke ook – maar die zeer summier zijn. En die eigenlijk enkel en alleen de geleden schade proberen gedeeltelijk of helemaal, nauwelijks helemaal te delgen. Dat is natuurlijk niet voldoende. En hetgeen u voorstelt, is in feite ook in grote lijnen de logica zelve. Als ge van iets geen gebruik kunt maken, dat ge daar niet voor moet betalen, dat is logisch. Wij zien het ruimer, want het is niet alleen hetgeen dat men vandaag niet heeft kunnen realiseren, waardoor men geen inkomsten heeft, maar men is financieel en economisch en sociaal een stuk achteruit gebonjourd door het feit, dat men niet heeft kunnen presteren, niet heeft kunnen opendoen, niet kunnen deelnemen aan markten en noem maar op. Alle middelen, die gij daar hebt opgesomd. En daarom willen wij meer doen. Wij willen aan de ene kant compenseren hetgeen dat ze niet hebben kunnen realiseren, maar aan de andere kant en ook de getroffen en een duwtje in de rug geven in eerste instantie al, hopelijk voldoende, mogelijks niet-voldoende, om dus terug een relance te krijgen voor de toekomst. Het belangrijkste, de twee belangrijkste middelen, die ik aanreik, is daar waar u zegt van de inname van het openbaar domein gaan wij gewoon compenseren, gaan wij compenseren.

Wij zeggen niet we compenseren niet alleen hetgeen dat niet gebruikt is, wij gaan dus inname van het openbaar domein, de privatisering van het openbaar domein, gaande voor heel het jaar 2020, niet innen. Dus al wie gebruikmaakt van het openbaar domein, die wordt vrijgesteld van belasting. Wat voor ons helemaal nieuw is of voor jullie helemaal nieuw is, dat wij een volledige vrijstelling beogen van de bedrijfsbelasting, de gemeentelijke bedrijfsbelasting. Dat is natuurlijk een forse hap in het budget, maar uw budget, mijnheer de schepen van financiën, is al forsere happen gewoon en zal in de nabije toekomst nog veel forsere happen gewoon moeten worden. Dus zo erg kan dat ook weer niet zijn. Is dat te nemen of te laten dat voorstel van ons? Neen. Ik meen te weten, u heeft mij grosso modo gezegd, dat zal ongeveer 2 miljoen kosten of 3 miljoen, als wij de bedrijfsbelasting voor 2020 totaal niet zouden innen. U gaat, u scheldt ze zelfs totaal niet kwijt. U schuift ze een beetje op. Dat is natuurlijk, ja, dat brengt geen zoden aan de dijk natuurlijk hé. Ze moeten ze betalen. Het is uitstel van. Terwijl dat ze geen bedrijfsactiviteit of men heeft geen bedrijfsactiviteit kunnen ontplooiën, maar toch zal men voor die periode, dat men geen bedrijfsactiviteit heeft ontplooid, toch de bedrijfsbelasting moeten betalen, weze het iets lager. Wij zeggen neen, wij betalen of u betaalt niet of u kohiert niet in heel het jaar 2020. Daar is over te discussiëren. Moet dat heel het jaar zijn, moet dat een half jaar zijn, is dat voor alle bedrijven hetzelfde, enz... Wat zijn die condities, die voorwaarden? Daar kan over gediscuteerd worden. Maar u kent ons principe en daar blijf ik de nadruk op leggen. Het is niet alleen compenseren, dat we doen, we moeten ook een duwtje in de rug geven. Om dat ook te stimuleren, pleiten we dus ook voor een vrijstelling van belasting voor alle middelen, die te maken hebben met propaganda, reclame, bekendmaken van het eigen product, de eigen zaak, ook met dezelfde bedoeling, dus terug de handel en de wandel van onze bedrijven en onze bedrijvigheid aanzwengelen. Dat is gewoon samengevat. Ik ga niet in op amendement per amendement. Ik denk dat dat duidelijk is. Ik heb het in een kader geschetst. Ik zeg het, ik wil daarover laten stemmen. Ik zal kijken wat de discussie meebrengt. En wat het antwoord van de schepen in deze is. Maar ik denk dat we toch in die richting moeten denken, want enkel compenseren, de verliezen compenseren, ik denk dat dat voor onze bedrijven en onze winkels en andere aanverwanten niet voldoende is.

VOORZITTER: Dan geef ik nu het woord aan mevrouw Geerts. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, goedenavond, voorzitter. Ik ga op twee zaken repliceren. Eerst op de maatregel compleet of de maatregelen, die schepen Buysrogge heeft voorgesteld en dan wens ik gebruik te maken van uw voorstel om ook mijn ander punt rond corona te brengen.

Wat die maatregelen betreft van schepen Buysrogge, oké ja, dat is, hij heeft dat ook benadrukt, het is een eerste zet. We vinden ze – en dan volg ik Frans – maar een stuk summier. En we missen eigenlijk ook zowat uniformiteit. Het is een rommeltje hé. Het ene is een vrijstelling voor de hele periode, de andere voor een half jaar. Maar soit. Men moet ergens mee starten. Dus in die zin kunnen we ons daar gedeeltelijk in vinden. Wat al de amendementen betreft en al de aanbevelingen, die gebeurd zijn op de gemeenteraad, ja, dat klonk wel een stuk als muziek in onze socialistische oren, omdat al die collega's, die tussenkwamen, daar toch vroegen om een zeer sterk overheidsoptreden. Dat kunnen wij natuurlijk alleen maar toejuichen. Toch zouden we ons hier op al die amendementen en dergelijke toch ook een stuk toch ook gaan onthouden, omdat we denken – en dat heeft de schepen ook beloofd – dat we eigenlijk het globale plaatje moeten zien. Het globale plaatje van minuitgaven, het globale plaatje van kosten. En we denken ook, dat het niet alleen een kwestie zal zijn – en daar volg ik ook wel de vorige spreker een stuk – het zal niet alleen een kwestie zijn van daar een premietje te geven en daar een premietje te geven. We zullen heel veel structurele maatregelen, er zal een proactief beleid nodig zijn. Vandaar dat wij ons bij deze maatregelen, die op zich niet slecht zijn, maar toch gaan onthouden, omdat we het echt wel in een ruimer kader en in een proactief beleid willen zien. En dan het tweede punt – en ik zal u, ik beloof u kort te zijn – wij hebben de voorbije weken – en wij wellicht niet alleen – nogal wat meldingen gehad van mensen van het baliepersoneel en personeel van de buitenschoolse opvang, die zich zoals zovele mensen zorgen maakten over de veiligheid op hun werk. Wij hebben dat ook, zoals dat hoort denk ik, een aantal keer op mail gezet en kregen dan eigenlijk wel altijd een antwoord, dat dat zou worden meegenomen naar de crisiscel. Ondertussen hebben wij dit ook op de agenda gezet, omdat we toch wel denken, dat dit een belangrijk punt is. En wij hebben aangegeven van kijk, u mag ons zeker wat het algemeen beleid betreft, zet dat misschien al op papier. Dat verkort de tussenkomst en verkort het antwoord van de schepen. Waarvoor dank. We hebben dus een uitgebreid schrijven ontvangen. Ik ga een beetje de opbouw van dat schrijven gebruiken om mijn punt te maken. Het schrijven geeft eerst een overzicht van alle algemene maatregelen, die van toepassing zijn. Die hoef ik niet te herhalen. Maar in de puntsgewijze opsomming van de algemene richtlijnen lees ik toch ook wel met voldoende belangstelling, dat voldoende afstand houden een basispunt is om de veiligheid van uw personeel te borgen. Ik kom daar straks nog op terug. Nu, als ik dan in het tweede deel of het derde deel van de brief worden alle maatregelen opgesomd, die er ondertussen voor het baliepersoneel aanwezig zijn. En dat lijkt mij toch wel een vrij compleet plaatje te zijn. Van gel tot plexiglas en dergelijke.

Je zou theoretisch kunnen zeggen, ja, het heeft misschien allemaal wat te lang geduurd, maar in elk geval denk ik dat er op dat vlak toch wel goede inspanningen geleverd zijn. Ik lees ook in het schrijven, dat we ontvangen hebben van de stad “het gebruik van mondmaskers wordt afgeraden, maar het is voor het baliepersoneel niet verboden een eigen mondmasker te dragen”. Dus dat is het standpunt, dat meegegeven wordt naar het baliepersoneel. En ik vind dat een beetje in schril contrast staan met het feit, wat we vaststellen wat het personeel van de buitenschoolse opvang betreft. Het personeel van de buitenschoolse opvang is eigenlijk nog altijd onvoldoende beschermd. U moet weten, zij bieden opvang op de diverse aan school gebonden locaties, met elke dag een groep kinderen, die ook kan wisselen van samenstelling. Dus dan ook met kleuters nog. Heel wat kleuters zijn nog niet zindelijk en de pamber moet nog ververst worden of zij hebben nog hulp nodig bij het naar het toilet gaan. Als we dan vaststellen, dat 6 weken na de uitbraak van de coronacrisis er op diverse plaatsen nog geen handgel is, dan vind ik dat toch wel pover. Er is handgel in De Mispel, maar in de kleine locaties niet. Ik heb vandaag ook nog contact gehad met de vakorganisaties, die mij bevestigen dat ze al voor de Paasvakantie het signaal gegeven hebben aan de leidinggevenden van de buitenschoolse opvang, maar die blijkbaar aangaven, dat dat niet nodig is en dat het personeel hun handen maar moet wassen. Dat is inderdaad zo. Alleen als je met kinderen staat, is het iets handiger van een handgel ter beschikking te hebben. Dan moet je je niet telkens verplaatsen. Dus dat vind ik allé, heel raar en ik vind dat niet goed zorg dragen voor het personeel. Ook het gebruik van de mondmaskers is daarvan zo’n issue. In die zin, dat de stad het dragen van mondmaskers bij het personeel, die met kinderen werken, zelfs verbiedt. Dus in die brief, de mensen hadden mij dat gezegd en ik moet eerlijk zeggen, wij konden dat niet geloven. Wij dachten dat het personeel een stuk aan het overdrijven was. Maar neen, effectief lees ik in de brief, die getekend is door de directeur en de burgemeester, dat het niet toegestaan wordt in de werking met kinderen binnen onze stedelijke diensten. Nu, dat is toch wel heel bizar. Eén, u zegt in uw algemene richtlijnen “ge moet voldoende afstand houden”. Nu, in de buitenschoolse opvang is dat niet echt mogelijk. In de brief wordt wel een aantal keren gezegd “ja, we hebben eigenlijk te weinig mondmaskers”. Oké, maar zeg dan “we kunnen u voorlopig niet helpen”, maar om het te gaan verbieden? Plus dat is ook geen argument, want mensen mogen ook niet hun eigen mondmaskers meebrengen. En dan wordt er in de brief ook nog gezegd ja, we houden dat voor onder het zorgpersoneel, maar eigenlijk mensen die met dergelijke kleine kinderen werken, ik vind dat toch ook een vorm van zorgen. Dus ik heb via personeel dan ook vernomen, dat er ondertussen door leden van het schepencollege plaatsbezoeken gebracht zijn.

En er is ook aan hen gemeld, dat het verslag daarvan vanavond in de gemeenteraad zou gebracht worden. Het was ook leuk geweest natuurlijk, had dit mee gekunnen in het schrijven dat aan mij gericht is. Dus ik heb eigenlijk een zeer concrete vraag. Op termijn wil ik graag een overzicht wanneer alle maatregelen voor het personeel werden ingevoerd. Niet om één en ander met de vinger te duiden, maar ik denk wel net zoals we dat bij het zorgpunt gedaan hebben, dat we daar toch ook wel lessen uit kunnen trekken. Twee, wat is de reden waarom personeel uit de buitenschoolse opvang 6 weken na de coronacrisis nog altijd geen handgel heeft? En met welke legitimiteit beweren de leidinggevenden dat dat ook niet nodig is? En een derde punt, ik neem kennis van het verbod, dat jullie uitspreken naar personeel om een mondmasker te dragen. Ook het verbod om dan zelf een mondmasker mee te brengen. En ik vraag mij af op welke legitimiteit dat steunt. Dat zijn een paar heel concrete vragen, waar ik gewoon straks hoop ik niet de hele uitleg, want ik heb een heel lange brief gehad, maar ik zou wel graag heel concrete antwoorden hebben op mijn concrete vragen. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Ik ... Ja?

WYMEERSCH: Dus ik heb een tussenkomst gehouden over het amendement, punt Buysrogge. Ik heb dus ook nog een interpellatieverzoek ingediend over het algemeen corona. Wanneer doen we dat, want ...

VOORZITTER: Ja, ik ga in volgorde van vragen om het woord ga ik het woord geven. En de bedoeling is om alle coronapunten nu in dit blok te behandelen.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: De schepen kan goed onthouden, denk ik. Of hij schrijft het op. Dan geef ik nu het woord aan de heer De Meyer. Jos, u hebt het woord.

DE MEYER: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, collega's, ik heb begrepen op de commissie, dat dit slechts een eerste reeks van maatregelen is en de volgende maanden zullen nog nieuwe maatregelen aangekondigd worden. Alhoewel ze minimaal zijn, lijken ze mij zinvol en daarom zullen we ze ook steunen. De volgende gemeenteraden zullen we nog meer zicht krijgen op de grootste noden en ook op alle ondersteunende maatregelen, die op andere niveaus genomen worden. Ik denk bv. federaal, Vlaams, mogelijks ook de provincie. Ik denk niet dat we vandaag aan opbodden moeten doen. Ik ben er ten stelligste van overtuigd, dat we nog belangrijke, meer substantiële en structurele maatregelen zullen moeten nemen en dat dit bij de eerstvolgende begrotingswijziging zowel van het OCMW als van de stad zichtbaar zal worden. Ik pleit op dit vlak namens onze fractie voor een voluntaristisch en genereus beleid. Ik heb gemerkt, voorzitter, dat de vorige spreker al even dit punt gaat, dus ik zal dat ook doen.

Ik wil duidelijk meegeven, dat onze fractie tevreden is, dat het schepencollege het idee, dat we lanceerden op de eerste commissie van deze maand, voor afgeslankte, alternatieve en kleinschalige Vredefeesten met de klemtoon op vrede, solidariteit en hulde aan alle zorgverleners en ook het herdenken van de slachtoffers, dat ze dit idee genegen is. Ik zou nog een tip in dit kader willen meegeven. Ik pleit er eigenlijk voor namens onze fractie om alle zorgverleners, zowel in de ziekenhuizen, rusthuizen, dokters, thuisverplegers en ga zo maar verder, namens de gemeenteraad als emanatie van de Sint-Niklase bevolking, als vorm van waardering een presentje te overhandigen. We hebben in onze stad bloemenwinkels, hoefwinkels, ijssalons, chocolatiërs en ga zomaar door. En op deze wijze kunnen we eigenlijk de waardering niet alleen van de gemeenteraad, maar van de Sint-Niklase bevolking voor onze zorgverleners uitdrukken. En anderzijds ondersteunen we op die manier ook onze plaatselijke handelaars. Ik wil nog één dringende suggestie meegeven. De scholen zullen morgen nog niet allemaal alle klassen hervatten. Dat zal nog even duren. Het is bijzonder belangrijk, dat alle leerlingen kunnen beschikken over een laptop. Zeker ook die kinderen, die uit sociaal zwakkere milieus komen. Ik doe eigenlijk een oproep om in samenspraak met de scholen en dit aanvullend op de Vlaamse initiatieven, gekeken wordt of in het kader van het flankerend onderwijsbeleid of hier een initiatief vanuit de stad wenselijk is. Uiteraard in samenspraak met de scholen. Dit zou best zo spoedig mogelijk gebeuren. Als er op dit vlak nog geen initiatief genomen is, dan pleit ik er eigenlijk voor om dit volgende maandag op te starten, zodanig dat onderzocht wordt zijn er grote noden op dat vlak en kan de stad daar een bijkomend initiatief nemen. Tot hier mijn korte tussenkomst.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Ik geef het woord aan mevrouw El Moussaoui. Saloua, u hebt het woord.

EL MOUSSAOUI: Dank u wel, voorzitter. Goedenavond, collega's, allemaal. Ik hoop dat iedereen goed en wel is. Ook ik wil mij aansluiten bij zowel wat mijnheer De Meyer zegt als mijnheer Wymeersch en mevrouw Geerts gezegd hebben. En inderdaad, schepen Buysrogge, uw maatregelen zijn natuurlijk goed en moeten we goedkeuren, maar ze zijn absoluut niet voldoende te noemen. En ik heb dat tijdens de commissie al aangegeven en ik weet dat het gaat om een eerste reeks, maar ik wou vandaag toch nog eens extra aandringen op bijkomende maatregelen. En ik heb het dan meer bepaald over het uitstel van betaling, dat zal toegekend worden van de algemene gemeentelijke bedrijfsbelasting. Temeer omdat de lokale economie voor ons, stad Sint-Niklaas, van héél groot belang is.

Maar ook omdat ik vanuit mijn professioneel leven vandaag al signalen heb opgevangen, dat op federaal niveau de fiscus – we weten dat er maatregelen worden genomen – maar de fiscus hier en daar bedrijven al gelden waar hun bedrijf recht op heeft, al compenseert met eventuele schulden die ze hebben, om de rechten van de schatkist te vrijwaren. Nu, normaal gezien is het heel restrictief voor de fiscus voor de administratie om compensatie door te voeren wanneer het gaat om niet-betwiste geschillen, maar we horen hier en daar al geluiden, dat de fiscus toch overgaat om bedrijven, die schulden hebben, bv. een schuld inzake vennootschapsbelasting, maar anderzijds wel recht hebben op een teruggave van btw, dat die teruggave van btw niet gedaan wordt en dat die teruggave van btw gecompenseerd wordt op die schulden afgezet worden tegen die teruggave. Waarom? Om de rechten van de schatkist te vrijwaren. Dus we weten, dat we een serieuze rekening gaan gepresenteerd krijgen en we weten dat de bedrijven, allé, we weten dat er nog faillissementen zullen volgen, maar ik hoop dat we alleszins op lokaal niveau – dat is het enige niveau waarop dat wij kunnen reageren – dat er alleszins op lokaal niveau de grootste inspanningen geleverd worden om ons kmo-landschap dat wij kennen en om onze kleine lokale handelaars toch te steunen. En het zal niet veel zijn, maar hier geen uitstel van betaling toe te kennen, maar op zijn minst een vrijstelling. Dus ik hoop dat er compenserende én stimulerende maatregelen worden genomen vanuit onze stad om onze lokale economie te steunen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw El Moussaoui. Ik geef het woord aan mijnheer Ghesquière. Julien, u hebt het woord.

Ghesquière: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, ik was daarnet eventjes geschrokken, dat inderdaad alle coronapunten inderdaad samengevoegd worden in één bespreking. Daar ben ik uiteraard niet tegen, maar ik zou ze dan toch nog altijd in schijfjes gedaan hebben. Gewoon omwille van het feit, de zeg maar economisch-financiële gevolgen van corona gelijktijdig aanpakken samen met zeg maar de gezondheidsproblematiek. Als wij dat hier kunnen in Sint-Niklaas, dan zijn we eigenlijk straffer dan de veiligheidsraad. Dat wij ineens eigenlijk alles al kunnen voorzien, dat zou super, superstraf zijn. Nu, wat betreft, in het begin van de vergadering hebben we afvoering gehad van punt 19. En waarom vernoem ik dat nu nog eens? Ik was daar uiteraard mee opgezet. Ik heb dan ook niet meer tussengekomen, want ik ging dezelfde vraag stellen. Maar eigenlijk was dat zo logisch als dat dat groot was. We zitten op dit moment met eigenlijk een begroting, die we niet weten of we die door corona nog 100 % onder controle gaan kunnen houden. En eigenlijk, dat is wat ik nu met dit punt heel specifiek wil aanvullen, dat is we moeten op dit moment erover waken, dat we prioriteiten stellen.

Grote uitgaven zoals bv. het techniekhuis – 11 miljoen euro – ja, gaan we die op dit moment wel kunnen permitteren? Ze moeten gebeuren, versta het niet verkeerd, maar op welk tijdstip kunnen we het doen? We gaan eigenlijk zo snel als mogelijk zeg maar de grote lijnen van de gevolgen van corona op onze begroting moeten kunnen volgen. Bv. wat gaat het betekenen voor onze gemeentebelasting? Hoeveel gaan we daar nog van ontvangen of niet ontvangen? Als men in bepaalde middens zegt, dat ons bruto nationaal product mogelijks met 8 à 9 % gaat krimpen, welk gevolg gaat dat hebben op de gemeentebelasting die we nog moeten ontvangen? Dus eigenlijk, ik wou alleen maar signaleren, aub waak zo snel als mogelijk over de grote lijnen ook van deze coronacrisis, want eigenlijk wij kunnen de financiële gevolgen nog niet overzien. En ik heb dat eigenlijk ook al in de eerste commissie vernoemd en dat was dan toevallig de commissie economie van Ine Somers, waar inderdaad heel wat ingrepen al gebeurd zijn om de lokale middenstand inderdaad te helpen in grote trekken. Dus ik ben daar uiteraard helemaal voor. Maar het is zoals mijn collega Jos zegt te beperkt. En ik volg ook mijn collega Saloua eigenlijk. Het is inderdaad zo, dat we het grote plaatje ook samen zullen moeten blijven bekijken en de volgende commissies financiën, die worden superbelangrijk. Ik veronderstel dat we zelfs als we opnieuw in juni de meerjarenbegroting gaan moeten bekijken, dat we ons daar zeer degelijk op zullen moeten voorbereiden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Ik geef nu het woord aan de heer Maes.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ik wil het eerst hebben over het punt 13 – 13 is het hé? – over de financiën. Ik denk, we hebben daar uitgebreid over gepraat op de commissie. En ik denk dat op de commissie de algemene teneur inderdaad was van “het is wel wat te mager”. Het zou wel meer kunnen zijn. En ik begrijp natuurlijk als je op 6 april een voorstel gaat formuleren, dat je dat niet allemaal kan ondervangen. Dus in dat opzicht en dan had ik toch ook op de commissie voorgesteld of het niet mogelijk is, omdat in een aantal artikels – en ik denk dan in art. 2, 3, 4, 5 en 8 – staat telkens vermeld dat men geen belasting of inkomsten gaat vragen gedurende de periode, dat er eigenlijk een sluiting is. Ik denk dat we zoals de zaken nu evolueren en de moeilijkheden, waar eigenlijk de middenstand, de horeca en andere kleine ondernemers mee te maken hebben, dat we eigenlijk best wel zouden kunnen zeggen van laat ons dat uitbreiden naar het volledige jaar voor wat betreft die artikels. Dus ik denk, dat we daarmee al een flinke stap hebben gezet. En ik denk dat het ook, als u zich vandaag engageert om volgende maand met een nieuw voorstel te komen, dat ons dat natuurlijk ook wel, allé, dat we dat heel erg belangrijk vinden.

Maar ik denk dat de voorstellen, die nu voorliggen, ja, dat is de evidentie zelf bijna, maar het mag wel iets meer zijn, zoals men bij de lokale beenhouwer weet te zeggen. Dus ik denk dat dat hier ook van toepassing is. Ga ik meteen door naar de interpellatie over corona?

VOORZITTER: Ja.

MAES: Omdat ik daar ook een interpellatie rond had voorbereid. Ik denk dat een aantal zaken, die gebeuren in onze stad, dat die wel erg positief zijn. En ik heb het dan in eerste instantie over de initiatieven van vrijwilligers, die langs alle kanten worden genomen. En ik denk dat dat belangrijk is en toe te juichen. Ook op vlak van de logistieke steun, die bv. de stad geeft aan De Springplank, dus de sociale kruidenier. Ik ben ook blij, dat de dienst preventie het voorstel van Debby Burssens in verband met het huishoudelijk geweld en het bekendmaken van het noodnummer 1712 – het was deze morgen nog uitgebreid op de radio daaromtrent – dat dat ook in de corona-infobrief gaat worden opgenomen. Dat vind ik ook wel belangrijk om te zorgen, dat iedereen dat nummer kent en dat er ook in deze periode, waarin dat het toch wel voor heel wat mensen heel erg moeilijk is, om te kijken dat zij daar terecht kunnen. Wat betreft de woonzorgcentra, dat was een eerste punt waar ik in mijn interpellatie wou toe komen, daar hebben we een uitgebreid overzicht gekregen in de commissie. Ik merk nu ook, dat in de coronanieuwsbrief, die we van de burgemeester hebben gekregen, dat daar ook een overzicht staat, gebaseerd op basis van de gegevens van tot en met vandaag 16u45. Ik lees daarin ook, dat alle personeelsleden van De Plataan en De Gerda werden getest en niemand positief werd bevonden. Daar zijn we natuurlijk heel erg blij mee. Maar ik blijf daar toch ook met een vraag. Wanneer is er een perspectief wanneer dat de bewoners gaan getest worden van die woonzorgcentra? Omdat het is toch wel heel belangrijk om die strategie van testen, opsporen, isoleren toe te passen. Want het is op basis daarvan, dat men in De Spoele eigenlijk nu de situatie een beetje onder controle heeft kunnen krijgen. En ik denk dat we dat ook best in de andere woonzorgcentra, ook al is het nu voor personeel positief, ook voor de bewoners goed bekijken. Mondmaskers, daar hebben we het daarnet over gehad, daar ga ik het niet meer over hebben. Over de dak- en de thuislozen, wij hadden een aantal weken geleden al gevraagd om daar extra aandacht voor te hebben. De schepen, die heeft ons daarop geantwoord, wat natuurlijk positief is, dat de stad elke hulpvraag die wordt gesteld, dat die mensen ook een aanbod krijgen. Maar we denken dat het in de gegeven omstandigheden een extra risico is, zowel voor de betrokkenen als voor de omgeving, dat zijn mensen die eigenlijk zeer weinig of bijna geen toegang hebben tot water, terwijl dat water en het wassen van handen – het is daarnet al herhaaldelijk gezegd – heel belangrijk is om verdere verspreiding van het virus te voorkomen.

Dus ik zou willen vragen of er niet proactief kan gewerkt worden om mensen op het terrein eigenlijk te sturen en te kijken of we probleemgevallen, die er zeker nog in onze stad zijn, om die te kunnen opvangen en om te kijken wat daar kan gebeuren. Ik denk dat het voorbeeld, wat er uiteindelijk is genomen, bv. in Brugge waar men mensen overnachting aanbiedt in een hotel. Ik merk in de statistieken, dat dat hier ook al een paar keer is gebeurd. Maar ik denk dat we daar mits een proactief handelen toch nog meer ja, actiever kunnen optreden. Mijn derde punt dan, wat betreft het onderwijs en de computers voor alle leerlingen. Jos De Meyer heeft het er daarnet al over gehad. Maar ik wil daar toch ook veel belang aan hechten. Dus het preteaching, ik heb nu een beetje, allé, er sijpelt zo door, dat de scholen 15 mei zouden opengaan, nog niet iedereen, maar toch al een aantal graden of leerjaren. Maar in die andere scholen gaat die preteaching, gaat die verder. En het lijkt mij belangrijk, dat daarvoor voor iedereen een computer beschikbaar is. Er zijn sommige gezinnen, die dat niet hebben. Ik vind het positief, dat er aandacht was bij het stedelijk onderwijs om daarvoor te zorgen, maar ik denk dat het ook belangrijk is, dat de stad, dat die ja, een regierol gaat opnemen voor het geheel van het onderwijs in ons land, euh in onze stad, excuseer. En ja, minister Weyts heeft daar in het vooruitzicht gesteld, dat er 10.000 computers zouden verspreid worden onder de leerlingen. Hoever is dat al doorgesijpeld hier in Sint-Niklaas? Hoe groot zijn de noden? Ik denk dat het belangrijk is misschien om via het LOP of zo te werken, om daar een zicht op te krijgen, de contacten met de scholen op te nemen, zodanig dat dat ja, die distributie daarvan en die verspreiding daarvan kan gegarandeerd worden, zodat elk kind wordt meegenomen in toch wel een moeilijk traject, wat er nu moet gelopen worden in het onderwijs. En last but not least, denk ik dat het toch ook belangrijk is, dat de mensen over voldoende natuur- en wandelruimte beschikken in de buurt. Wij mogen geen verre verplaatsingen doen om te gaan wandelen. Dus wij gaan dan met de fiets gaan wandelen. Mensen proberen daar zoveel ... Allé, met de fiets naar een wandelgebied te gaan. Maar in de buurt is daar wel ergens een ja, toch wel nood aan. Als we bekijken, dat slechts 4 op de 10 inwoners van Sint-Niklaas op minder dan 800 m wandelen over wijkgroen beschikken, dan is dat een probleem. Zeker voor gezinnen met kinderen, die op een klein appartement wonen, dan is dat een probleem. En ik heb van verschillende mensen de vraag gekregen “waarom is eigenlijk De Ster gesloten?”. En ik zou willen vragen, burgemeester, of u wilt aandringen bij de provincie om De Ster open te stellen als wandelgebied. Niet als recreatiegebied. Dus we kunnen perfect de speeltuin afsluiten. We kunnen perfect nadars of hekken plaatsen, zodanig dat het strand niet ter beschikking is van het publiek.

Ik denk dat ja, de ruimte die daar eigenlijk is om te wandelen, de bossen die daar aanwezig zijn, ik denk dat dat voor de bewoners echt een, ja, een verademing kan zijn om in de loop van de maand mei – want in de loop van de maand mei zit je met een aantal lange weekends, mensen die gaan allemaal proberen ergens naartoe te gaan en die zoeken ergens recreatie of toch wandelruimte – ik denk als we daarvoor kunnen zorgen, dan zou dat heel fijn zijn. De provincie, ik las vandaag in de krant, dat de provincie in Oost-Vlaanderen twee domeinen heeft opengesteld. Eén in Eeklo en één in Wetteren. Net om te zorgen voor meer wandelruimte. Dus ik denk dat we voor Sint-Niklaas toch ook kunnen pleiten bij de provincie – en we moeten niet ver lopen, denk ik, we kennen de gedeputeerde – dus om daar te vragen om daar ja, binnen een periode van de maand mei bv. daar toch een opening te verzorgen van De Ster en te zorgen dat mensen een nodige natuur en ontspanning kunnen nemen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Dan geef ik het woord aan mijnheer Huys.

HUYS L.: Dank u, voorzitter. Collega's, het is hier al gezegd, het zijn bijzondere tijden. Velen van ons werken op een andere of bijzondere manier, zitten op tijdelijke werkloosheid of hebben een agenda vol opgezegde optredens. En iedereen van ons kent wel iemand, die besmet is geraakt of nog erger, aan het virus is overleden. Ik wil daarmee eerst mijn grote dank en respect uitspreken voor iedereen, die zich in de voorbije periode heeft blootgesteld aan een mogelijke besmetting. In concreto denk ik niet alleen aan het medisch personeel en onze hulpdiensten, maar ook aan supermarktpersoneel, postbodes en zoveel andere mensen. Maar ik wil ook mijn grote dank uitten aan iedereen, die de moeilijke maatregelen is blijven naleven. En ik hoop dat zo de strijd tegen het virus verder in de positieve zin evolueert, zodanig dat we terug op café kunnen gaan, terug van concerten kunnen genieten, terug kunnen gaan werken en vooral terug familie en andere mensen kunnen ontmoeten. Collega's, ik wil iets zeer duidelijk stellen. De crisis is er. Niemand wou ze en iedereen wilt ervan af. Het is dan ook niet opportuun om in volle crisis het te hebben over schuld en onschuld. Ik wil het wel hebben over management. Daar hebben onze inwoners een boodschap aan. Op dit vlak zijn wij al zeer tevreden over de aanpak van de stad. Collega's, hier liggen enkele financiële en fiscale maatregelen voor, die genomen zijn door het college van 6 april. En er is geen haar op mijn hoofd – en er staan er nog wel wat op – die eraan denkt om dit niet te bekrachtigen. Waarom? Wel, vele bedrijven hebben moeten sluiten en riskeren zwaar tot zeer zware liquiditeitsproblemen. Hoelang hun inactiviteit nog zal duren, de beslissing van de federale overheid is hierin bepalend. Misschien is ze ondertussen al een beetje genomen, maar dat weet ik niet. Al hoop ik, dat ze alvast duidelijk en uitvoerbaar zijn. Dit in het belang van de volksgezondheid én de werkgelegenheid én de economie.

Zolang er geen duidelijk zicht is met betrekking tot de lockdownexit is het alvast een eerste golf aan goede maatregelen, die we hier nemen. Maar niemand van ons heeft een glazen bol. Actie “koop lokaal” kwam ook op tijd. Het is inderdaad te vroeg om het effect vast te stellen, maar het heeft zeker de mensen bereikt. Dit is misschien ook voor herhaling vatbaar, denk bv. rond Moederdag. De genomen maatregelen hebben dan ook alvast ook betrekking op de periode, die ze gesloten zijn, die ze gesloten waren. Het is evident dat indien bv. de horeca gesloten blijft tot eind augustus er uiteraard bijkomende maatregelen moeten getroffen worden. Ook kunnen we op het moment dat de balans wordt opgemaakt op het einde van de crisis nog bijsturen. Ik heb alvast begrepen, dat het college op dit vlak de vinger aan de pols houdt. Het is absoluut logisch, dat bepaalde stedelijke belastingen niet geheven worden op het moment, dat je verplicht wordt gesloten door de hogere overheid. Met betrekking tot welzijn ben ik ook de betrokken organisaties zeer dankbaar met betrekking tot hun open en duidelijke communicatie. Echter moet ik vaststellen, dat ze allemaal wel getroffen zijn door bepaalde federale bevoegdheden. Het ziekenhuis was er snel bij om alles in gereedheid te brengen met betrekking tot een apart triagelokaal. Het vrijmaken van coronabedden en vooral het vrijhouden van intensive care-bedden. Nooit zijn er momenten geweest, zoals we gezien hebben vanuit bepaalde buitenlandse ziekenhuizen. Dit dankzij hun adequate aanpak en een dagelijkse crisisvergadering, die bijstuurde indien nodig. Ik ben er zeker van, dat alle patiënten van AZ Nikolaas de volwaardige zorg hebben gekregen. Een eventuele schuld aanwrijven omwille van een dodelijk slachtoffer lijkt mij dan ook wel echt een brug te ver. Ik moet mijn waardering uitten voor de flexibiliteit en de solidariteit van de artsen, verpleegkundigen en zorgkundigen. Dit zowel binnen hun organisatie, maar ook tussen AZ Nikolaas, woonzorgcentra en de huisartsen. De zorgsector in het Waasland werkte intens en in goede verstandhouding samen. Met betrekking tot de woonzorgcentra denk ik dat de situatie ook zo goed als mogelijk is beheerst, althans toch in Sint-Niklaas. Het wereldwijde probleem rond beschermingsmaterialen en de opleiding kunnen we het bestuur van Sint-Niklaas en van de woonzorgcentra moeilijk verwijten, denk ik. Het is wel een belangrijk aspect, dat alvast op hoger niveau moet worden meegenomen bij de preventiemaatregelen. Maar langs de andere kant stel ik mij wel vraagtekens indien we in de toekomst steeds zorg moeten geven ... Ik stel mij wel vraagtekens als we in de toekomst zorg moeten geven in halve ruimtepakken. Ik denk dat een gezonde afweging tussen veiligheid en menselijkheid nodig is. Een afweging, waarvan ik denk dat we die algemeen maatschappelijk moeten maken. Ik denk ook niet, dat het vandaag de moment is om te beweren dat de crisis in de woonzorgcentra de schuld is van te weinig bescherming, teveel bezoekers of wat dan ook.

De onderlinge verschillen tussen verschillende woonzorgcentra zijn immers toch opmerkelijk. Het belang van vandaag is hoe houden we de crisis beheersbaar. En ja, daar hoort het testen van bewoners én personeel toe, maar ook – daar wijs ik ook naar het federale niveau – het blijft ook een tijdsopname. Collega's, met betrekking tot het onderwijs en de dienstverlening zijn we zeer tevreden over de manier van aanpakken. Het is geen, het zijn geen evidente tijden voor ons stadspersoneel om hun dienstverlening te blijven verstrekken. Met betrekking tot ons eigen stadspersoneel hebben we maximaal ingezet op telewerk of op de nodige veiligheidsmaatregelen of thuis in dienstvrijstelling. Door geen technische werkloosheid in te roepen, behouden al onze stadspersoneelsleden hun volle koopkracht. Ik denk dat het personeel en vakbonden dit ten eerste kunnen waarderen. Toch een waarschuwing voor de periode na de crisis. Een welzijns crisis zal zich aanbieden. De mens is niet gemaakt om in zijn kot te blijven. We worden geconfronteerd met de 4 muren, met contactverbod, met het wegvallen van het sociaal leven, enz... Soms leidt dit tot zeer jammerlijke situaties. We zien al een stijging van intrafamiliaal geweld, maar ik vrees ook een stijging van depressie, angststoornissen en ja, ook zelfmoord. Dit zal in alle lagen van onze bevolking voorvallen. Dit alles zal een weerslag hebben op de hulpverleners en op onze welzijnswerkers. Daarom zou ik toch een suggestie willen doen om het nodige overleg op te starten, zodanig dat de nodige hulpverlening kan aangeboden worden en vooral dat de drempel om hulp te vragen zo laag mogelijk wordt gemaakt. Collega's, ik wil 2 personen in het bijzonder danken. Burgemeester, samen met de noodplanningsambtenaar coördineert u dagelijks de situatie en dit al van voor de lockdown. Maatregelen treffen binnen een menselijk begripvol, maar ook en vooral kordaat kader is niet een te onderschatten taak. Dit doen jullie met de volksgezondheid als prioritaire doelstelling en met een open en duidelijke communicatie. Onze fractie is er dan ook ten volle van overtuigd, dat jullie ons ook op eenzelfde deskundigheid de crisis zullen uitloodsen. Tot slot herhaal ik, dat ik fier en trots ben op iedereen, die in deze moeilijke tijden hun plichten en vaak meer dan dat zijn blijven uitvoeren. Dit ten behoeve van ons allemaal. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Huys. En dan geef ik het woord aan de heer Noppe.

NOPPE: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wou ook graag starten met een bedanking. Misschien iets minder lijevig dan mijn collega Luk heeft gedaan, maar ik denk dat het wel op zijn plaats is om alle mensen, die ook in Sint-Niklaas hier lokaal dag en nacht in de weer zijn om die crisis, die coronacrisis het hoofd te bieden, om die echt oprecht dank u wel, merci te zeggen. Dat gaat van het zorgpersoneel, het veiligheidspersoneel, die ook hun handen vol hebben, de mensen in de ziekenhuizen en woonzorgcentra, maar evengoed ook de stadsdiensten, de mensen die blijven werken.

Het is dankzij de inzet van iedereen, dat we min of meer toch blijven kunnen draaien. Heel concreet, het punt 13 dan, de steunmaatregelen die zijn goedgekeurd door het college. Daar kunnen wij ons als fractie ook vinden in de aanpak, die is genomen door het stadsbestuur. En die aanpak is volgens ons berust op het feit, dat we hier geen sprint aan het lopen zijn. Het is niet nu heel, heel snel dat we maatregelen moeten nemen. We moeten uiteraard reageren, maar we moeten ons bewust zijn, dat het nog heel lang zal duren. We zijn eigenlijk een marathon aan het lopen en dan nog geen gewone marathon, maar een marathon met hindernissen. En daarom kunnen wij ons dus ook vinden in de strategie, die het schepencollege voorstelt en de voorstellen, die zij hier deze avond voorleggen. Er is inderdaad heel snel bijgestuurd met een aantal eerste maatregelen om daar waar we kunnen complementair aan de federale en Vlaamse steunmaatregelen ook lokaal onze handelaars, onze horeca, onze verenigingen een duwtje in de rug te geven. Dus dat steunen wij. En vooral het engagement daarin - en de schepen heeft het ook nog eens herhaald in zijn commissie deze week – het engagement om ook verder te gaan. Dit is geen eindpunt, maar dit is slechts een begin. Het engagement om heel die crisis te blijven opvolgen en te kijken waar en wanneer dat we terug nuttige initiatieven kunnen nemen. Want ik herhaal, dat blijft voor ons zeer belangrijk. We moeten complementair zijn aan de maatregelen, die elders worden genomen en we moeten bijsturen daar waar er elders gaten worden gelaten. En collega Julien heeft dat eigenlijk ook heel mooi verwoord. We gaan de grote impact en de gevolgen, ik denk dat we die nog niet helemaal kennen, er nog geen zicht op hebben en dat die inderdaad wel zeer groot kunnen zijn. En ik denk net daarom is de strategie, die het stadsbestuur hanteert om stap per stap, fase per fase maatregelen te nemen, is denk ik daarom zeer doordacht. Naast de maatregelen, die in het gemeenteraadsbesluit voorliggen, zijn ook nogal heel wat andere initiatieven die genomen zijn, die misschien niet direct een financiële impact hebben op de werking van de stad, maar die wel een mooie ondersteuning bieden naar onze handelaars toe. Ik denk aan de website “ik koop in Sint-Niklaas”, ik denk aan de filmpjes die bijna dagelijks zou ik zeggen of toch om de 2 à 3 dagen gepost worden online, die tonen dat onze handelaars wel nog leven. Ze zijn er nog, ze zijn nog actief heel veel van hen. Ze werken op andere manieren, dus ik vind het een heel mooi initiatief, dat zij ook op die manier in de kijker worden gezet. Het vervolgtraject, ook dat zal belangrijk zijn, gaf ik al aan. Vooral naar de toekomst toe. En daarom zijn we ook zeer verheugd, dat er een taskforce is opgericht tussen de stad, Unizo en de handelaars.

Ik denk dat dat zeer belangrijk is, niet alleen om in nauw overleg te zijn met elkaar heel deze periode, maar om samen de post-coronaperiode te gaan voorbereiden en te bekijken op welke manier kunnen we hier nu sterker uitkomen en welke maatregelen moeten we nemen om ja, als we min of meer onze vrijheid terugkrijgen en de economie kan heropstarten, op welke manier dat we dat goed kunnen doen en samen kunnen doen. En misschien een eerste tip, die daarin kan zijn, ik hoor heel veel mensen die hun lokale handelaars eigenlijk herontdekt hebben. Die veel meer naar de winkel om de hoek gaan, de buurtslager, de bakker, de boer zelfs. Op Sinaai hebben we er ook een aantal, waar ge uw patatten en uw eieren kunt gaan kopen. En heel veel mensen hebben dat herontdekt. En het is misschien een suggestie om te bekijken, we bundelen nu heel veel van die initiatieven op de website, maar kunnen we onderzoeken op welke manier dat we dat kunnen vasthouden en dat we mensen kunnen blijven enthousiasmeren om naar die lokale handelaars te stappen. Ik denk dat dat een momentum is dat we zeker moeten grijpen. Los van het economische, ook op evenementen- en feestenvlak zijn er jammer genoeg ook een aantal maatregelen genomen. Allé, maatregelen genomen, zijn we gedwongen om een aantal moeilijke keuzes te nemen. Maar ik vind dat dat, ja, het zal een rare zomer zijn. Ik denk dat dat de enige conclusie is, die iedereen kan hebben. Heel veel evenementen, die we kennen, van buurtfeesten, wijkfeesten zijn jammer genoeg, kunnen die niet doorgaan. En ook onze Vredefeesten zijn geannuleerd. En ik denk dat dat een zeer jammere, maar de enige correcte en ook moedige keuze is, die het stadsbestuur kon nemen. Er zijn een aantal zaken, die on hold worden gezet, maar dat wil niet zeggen, dat we niets kunnen doen. Ik heb begrepen, dat de stad ook nadenkt en bekijkt op welke manier dat er deze zomer toch een beperkt aanbod van activiteiten kan zijn, die conform de nationale richtlijnen zouden zijn. Dus ik hoop dat daar toch een aantal zaken uitkomen, want dat we de mensen ook perspectief kunnen geven. Dingen die we mogen doen, dat we die kunnen aanbieden en dat we uiteraard daar de veiligheid altijd vooropstellen, maar het is niet slecht om mensen ook wat perspectief te geven. Tot daar eigenlijk mijn tussenkomst over twee belangrijke aspecten, volgens ons toch en ik herhaal het nog eens, voor ons is dit maar een beginpunt en we zijn zeer benieuwd naar het vervolgtraject en hopen dat dat op een goede manier wordt verdergezet. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Noppe. En dan geef ik het woord nog aan de heer Wymeersch voor zijn interpellatie rond corona.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga een beetje freewheelen en mij zo beperkt mogelijk houden, omdat ik over dit onderwerp misschien een hele dag zou kunnen bezig zijn en velen denk ik samen met mij. Omdat er zoveel verschillende facetten aan zijn.

En één ding is hier nog niet gezegd, maar iedereen is er zich wel hopelijk van bewust, dat wij in feite in staat van oorlog zijn. En een oorlog tegen een tegenstrever, die wij niet kennen. En wij worden daar – en zeker in eerste instantie en daar begin ik mijn verhaal – geleid door generaals, die blijkbaar totaal verrast waren dat er een oorlog op komst was of zelfs nog niet door hadden dat er een oorlog op komst was en die wisten te vertellen, dat het allemaal zo erg niet was. Ik herinner mij één generaal en ik ga geen namen noemen, die in januari wist te zeggen van kijk, het gaat hier maar over een griepje. En die in februari wist te zeggen ter attentie van een zeer gerenommeerd viroloog dat hij een dramaqueen was, enz..., enz... En dan spreek ik over generaals of kapiteins, die het nut niet inzagen van monddoekjes en dan het nut er wel van inzagen. En dan weer het nut er niet van inzagen, enz... Om uiteindelijk tot de vaststelling te komen, dat het misschien wel nuttig zou zijn, moesten er zijn. Maar er waren er geen niet meer. Kort samengevat. Trouwens, het is altijd van in den beginne, van in januari/februari is er altijd een gebrek aan communicatie of een verwarde en chaotische communicatie geweest. Zelfs tot gisteren en tot vandaag. Als ik daar – ik had bijna gezegd God de vader, maar die eer wil ik hem niet aandoen – een toch ondertussen gerenommeerd – volgens sommigen – viroloog hoor zeggen, dat het nu de moment is om de kleinkinderen terug naar hun grootouders te sturen, die dan binnen de 6 uur wordt tegengesproken door andere virologen, dan zeg ik “waar zijn we nu nog altijd mee bezig, nu we vastgesteld hebben al 3 à 4 maand, dat we in staat van oorlog zijn”. Dus, ik denk, we hebben nog niet veel bijgeleerd. Het verhaal, het uitgebreide verhaal over de monddoekjes ga ik niet maken, maar ik verwijs nog naar mijn tussenkomst van een anderhalf uur geleden over de uitspraak van de staatssecretaris van monddoekjes, die wel zegt dat er zijn, maar dan nog altijd zich wegsteekt achter anderen om te zeggen, dat ze nog niet mogen verdeeld worden of maar daar en daar en daar mogen verdeeld worden. Ik ga mij nu beperken, mevrouw de voorzitter, tot iets dat mij zeer nauw aan het hart ligt en dat weet u – en dat is niet alleen van in deze crisis, maar van vroeger al – de toestand in onze woon- en zorgcentra. Laat ons een kat een kat noemen, niemand had verwacht dat dit zulke afmetingen zou aannemen, alhoewel wie eens goed nakijkt en eens goed nadenkt, had er eigenlijk wel rekening mee moeten kunnen houden. Voor te beginnen, de woon- en zorgcentra van vandaag zijn niet meer de rusthuizen van vroeger. Waar men vroeger in een rusthuis zat laat ons zeggen op zijn 65 à 70 en daar een paar jaar toch minstens kon resideren, gaat men nu naar een rusthuis op zijn 80e of zelfs nog ouder en woont men daar gemiddeld, de statistieken zeggen anderhalf jaar, soms een paar maand langer, dus die toestand is helemaal veranderd. Maar de omkadering is niet veranderd.

Als ik – en mijn echtgenote was vroeger werkzaam in een woon- en zorgcentrum, Herfstrust, nu is dat Lindenhof en De Plataan daarna – en als ik nu zie dat men in Sint-Jozef in Sint-Pauwels, waar mijn moeder op dit ogenblik nog altijd ligt, dat die toestand nog altijd is van 10 à 15 jaar geleden – ik bedoel daarmee verplegend personeel is daar weinig, verzorgend personeel is er wel – maar het is helemaal iets anders. Komt daarbij dat het verplegend personeel, dat zijn wel verplegers of verpleegsters, maar die zijn niet opgewassen – en dat is geen verwijt, dat is een vaststelling – tegen een epidemie of een pandemie zoals ze zich vandaag aandient. Met andere woorden, het personeel in die woon- en zorgcentra zijn niet opgewassen op de taak, die vandaag op hen afkomt. Ze zijn zelfs eigenlijk al niet meer opgewassen tegen de normale taken, die in een normale situatie op hen afkomen. Want ik zeg het, het zijn verzorgenden en minimaal een aantal verpleegkundigen. Een arts – en ik heb de discussie tijdens de commissie gehad deze week of was het vorige week – een arts is er niet aanwezig. De meesten, bijna alle residenten binnen een rusthuis, maken gebruik van hun eigen huisarts. Nu is er wel een arts, die verantwoordelijk is en die als het nodig is, wordt opgetrommeld om inderdaad bepaalde handelingen te stellen en mensen te bezoeken. Maar dat is niet hetzelfde. Een arts, die constant bezig is met de bevolking van één of meerdere woon- en zorgcentra, die kent zijn patiënten en de uitleg van “ja, maar ze kunnen wel te rade gaan in een databank en via internet en alle dossiers opvragen”, dat is niet hetzelfde. Een arts, een huisarts moet zijn patiënt horen, zien, ruiken, voelen. Dan hebt ge maar, ja, maar dan hebt ge maar een zicht op de toestand van uw patiënt. En dat is in heel wat van die woonzorgcentra duidelijk niet het geval. Komen we dan bij onze woonzorgcentra van hier, het Zorgpunt. Het Zorgpunt is voor mij altijd een zorgpunt geweest, dat weet u. Ik heb mij er altijd een beetje ongemakkelijk bij gevoeld. Maar dan ga ik dus terug naar de historiek van 5 minuten geleden. Februari – de eerste berichten waren in januari hé, dan was er ergens al één en ander aan de hand aan de andere kant van de wereld – in februari de eerste besmettingen in België. Begin maart de eerste overlijdens of het eerste overlijden. Maar dan zie ik - en dat komt uit een antwoord op een schriftelijke vraag van mijzelf, gesteld aan het college en een antwoord, dat ik gekregen heb via de directeur van Zorgpunt – dat het eerste contact tussen Zorgpunt en de hogere overheid – dus dat zal het ministerie van volksgezondheid zijn, veronderstel ik – dateert van 13 maart. Dus 10 dagen na het eerste overlijden en 3 weken, minstens 3 weken na de eerste besmettingen in dit land. Dat vind ik een beetje - dat is geen kritiek, vaststelling – een beetje aan de late kant en niet direct proactief ingegrepen.

Tussen haakjes, wat mij nog heeft gefraspeerd in heel die scheeftrekking en de discussie over de rol en het aantal, de rol van de woon- en zorgcentra in het aantal overlijdens hier in dit land, is dat ik dan mensen hoor zeggen – en daar is weer een generaal bij, het is wel een Vlaamse generaal in plaats van een federale generaal – dat ge woon- en zorgcentra niet moogt beschouwen op dezelfde manier als klinieken, als hospitalen. Want in een woonzorgcentrum – ik heb het daarnet gezegd – verblijft ge toch maar gemiddeld 18 maand. Dat is zo zeggen van ja, sterven ze vandaag niet, dan sterven ze wel binnen een paar maand. Dat was een uitleg waar ik achterover op mijn buik van viel, zeker als ik dan dezelfde avond – ja, dat moet ge kunnen hé, dat moet ge kunnen, ik zal u dat eens voordoen, ik zal u dat eens voordoen – zeker als ik dan binnen de 48 uur een journaliste van de VRT tijdens het nieuws hetzelfde hoor zeggen van ja, kijk, het zou best kunnen dat we nu wat betreft de woon- en zorgcentra aan een – hoe noemde ze het – een oversterfte, met een oversterfte te maken hebben, maar zo erg is dat niet, want de kans is groot, dat we volgend jaar met een ondersterfte te maken hebben. Kijk, daar krijg ik het van hé. Of die mensen nu 85 of 90 of 95 zijn en ja, die zullen geen 100 jaar niet meer leven natuurlijk, maar zo dat afschilderen van “ze waren toch onderweg om te gaan”, dat vind ik een beetje beneden alle peil. Dat even terzijde. Maar, Zorgpunt beschikt over 1.200 bedden. En bij Zorgpunt werken in de 1.500 – ik rond af – 1.500 werknemers. Dat is potverdorie een groot bedrijf. Een bedrijf dat werkt met mensen, voor mensen en dat wordt geleid zoals het geleid wordt. Ik heb daar ook de nodige schriftelijke vragen over gesteld en antwoorden gekregen. En het antwoord van de schepen – niet de schepen verantwoordelijk voor Zorgpunt, want dat is ja, er zijn er een pak naargelang van – maar de schepen, die dus ook in een andere hoedanigheid voorzitter is van de raad van bestuur als ik mij niet vergis van Zorgpunt. De dagelijkse leiding, wie heeft dat in handen? Eerste vraag. Wie is het dagelijks bestuur? Dan geeft men mij de namen van alle leden van de raad van bestuur. Dat is niet het dagelijks bestuur hé. Het dagelijks bestuur, dat zijn de mensen die dag-in, dag-uit ’s morgens ook met hun kanasjeir in hun handen of met ja, naar hun bureau trekken, naar hun zorgpunt trekken, naar het WZC’s trekken en daar de leiding in handen nemen, letterlijk en figuurlijk. Als ik dan vraag of dat dagelijks bestuur – wat dan volgens hen de raad van bestuur is – dat er daar enige medische knowhow, enige medische achtergrond, enige medische kennis is, dan is het antwoord verbijsterend. Ik geloof dat er 8 of 10 mensen in de raad van bestuur zitten – ik ga geen namen noemen, ik heb trouwens het antwoord en de vraag niet bij – en er is één met een medische achtergrond en die is in het dagelijks leven, dus kan zich in het dagelijks leven al niet bezighouden met de leiding van het woon- en zorgcentrum, laat staan met heel Zorgpunt, is in het dagelijkse leven zelfstandig verpleger.

Goed, dus met andere woorden, in de dagelijkse leiding, in het dagelijks management van 12 – ik geloof dat het er 12 zijn, burgemeester – 12 WZC's binnen Zorgpunt – het zijn er 5 in Sint-Niklaas, dat weet ik – zit er dus niemand met een medische achtergrond. En ik denk dat daar een groot gebrek inzigt. Ik heb daarnet aangewezen, dat er dus geen enkele verantwoorde-lijke arts is, die constant oproepbaar is en inschakelbaar is in de WZC's van Zorgpunt. Ik vind ook dat er naast een gewone directeur, een algemeen directeur, dat er naar analogie met AZ Nikolaas ook een medisch directeur zou moeten zijn. Een medisch directeur, die alle me-dische dossiers en alle medische geplogenheden binnen het Zorgpunt zou moeten centralise-ren en coördineren. Ik denk dat ge dan al een stap vooruit zou zijn. Maar dat is er niet. Is dat een verwijt? Neen. Maar dat zijn dus toch dingen, die we moeten leren uit die situatie van-daag. En dan de communicatie hé. Ook vanuit Zorgpunt. Nu heb ik inderdaad misschien iets-ke teveel schriftelijke vragen gesteld, misschien te, ja, te specifiek, maar antwoorden krijgen die naast de kwestie zijn of een antwoord krijgen van “ik moet het nog eens navragen”, enz..., enz... dat is natuurlijk niet – en verkeerde antwoorden geven, zeggen dat er al testen gedaan zijn in WZC's en dat die allemaal negatief zijn, wetende dat die testen maar binnen 3 dagen moeten gebeuren – dat zijn dus dingen, die niet kunnen. Ik lig daar niet van wakker, maar ik wil maar zeggen, dat het ook binnen de organisatie het blijkbaar niet zo heel vlot loopt met onderlinge communicatie. Goed. Naar verluidt zouden er dus binnenkort dus toch veel meer testen worden uitgevoerd. Testen, die ondertussen zijn gebeurd in De Plataan, in De Gerda, in De Spoele en volgende week zouden Het Lindenhof en Het Populierenhof in aanmerking ko-men. Maar enkel en alleen nog altijd maar voor het personeel. Voor het vast personeel dan nog maar, want de pools, dus de vliegende brigade – ik zal ze zo noemen – die worden niet getest. Die worden niet getest. En de residenten worden blijkbaar ook nog altijd niet getest. En nochtans is de staatssecretaris van mondkmaskers en van de testapparatuur formeel “er zijn genoeg testen voorradig”. Enkel en alleen geraken ze niet op de juiste manier op de juiste plaats. Ik ga stilaan afronden, mevrouw de voorzitter, met toch aan te reiken welke lessen wij zouden moeten kunnen trekken nu al uit deze crisis. Wetende wat wij weten en zien wat wij zien, vind ik dat wij Zorgpunt, dat er terug nauwere banden zouden moeten zijn tussen Zorg-punt en de stad. Vroeger waren onze woon- en zorgcentra, hingen die rechtstreeks af van het OCMW. En hadden wij onze OCMW-raad – ik zeg niet dat dat zaligmakend was – maar dan had ge toch, die hadden meer onmiddellijke ingang en toegang, zelfs fysiek, tot die woon- en zorgcentra. Kenden daar dikwijls ook iets meer van dan de huidige bestuurders. Plus dat die vergaderingen en de dossiers, die zij bespraken, frequenter waren dan één keer in de maand.

Dus dat is een band die wij terug moeten aanhalen. Als het aan mij ligt, zouden we zelfs mogen overwegen – maar ik vrees dat ik daar op dit ogenblik nog altijd alleen sta – dat we zouden moeten kunnen overwegen in de toekomst om de structuur, het vehikel in de letterlijke term, betekenis van het woord, vehikel Zorgpunt terug te ontmantelen en terug onze WZC's onder de bevoegdheid van het OCMW én dus van de stad zouden moeten kunnen brengen. Ten tweede, wij moeten ons voorbereiden op de toekomst. Ik heb het voorbeeld al aangehaald van de medische directeur. Ik denk dat dat een *conditio sine qua non* is om die structuur dus terug medisch gezien te verantwoorden, op poten te zetten. We moeten ervoor zorgen, dat er meer verplegend personeel komt. Niet alleen meer, maar ook beter voorbereid op situaties gelijk deze. Is dat allemaal onze verantwoordelijkheid? Neen, maar we kunnen daar wel een rol inspelen. Dat wij daar waar er druk moet gezet worden, dat wij onze invloed moeten aanwenden, dat ons verplegend personeel beter moet voorbereid worden in de toekomst op een epidemie of een pandemie zoals we vandaag kennen en zoals men ons voorstelt ook in de toekomst nog regelmatig zullen mee te maken hebben. Dus meer verplegend personeel in de WZC's in verhouding tot het verzorgend personeel. Het verzorgend personeel, dat is om eens een poepje te wassen en eens mee te gaan wandelen en eens eten te geven en dergelijke, hooguit eens een picuurke zetten, maar dat is geen verplegend personeel. Dus daar moeten wij aan werken. Een kleinigheid, want er is een duidelijk personeelstekort in onze woon- en zorgcentra, trouwens in heel de zorgsector, is het systeem van het progressief werken. Waarbij we dus een fenomeen zien, dat er dus mensen in de zorgsector, dus ook in de woon- en zorgcentra, voor 50 % in de helft werken en de helft onder het systeem van de ziekenkas vallen. Wat betekent dat ze dus niet kunnen vervangen worden, ook niet voor de helft als ze bij de ziekenkas zitten. Want ze zijn dus officieel nog altijd voltijds ingeschreven als werknemer bij de woon- en zorgcentra, dus bij Zorgpunt. Ik denk dat dat een systeem is, dat moet worden afgebouwd. En ten vierde en dan kom ik tot mijn voorstel, burgemeester, collega's, is dat wij onze verantwoordelijkheid moeten nemen als stad, maar ook met Zorgpunt, maar ook met alle actoren in de zorg in het algemeen in onze stad. We moeten daar een voortrekkersrol in spelen. Daar zit AZ Nikolaas bij.

En ik denk – en nu kunt ge zeggen van nu zal dat opgelost zijn, nu zal dit en nu zal dat en we zullen dat nooit meer tegenkomen – maar ik denk, burgemeester en daarom uw initiatief of het initiatief voor de groepsaankoop van de mondmaskers past daar voor een stuk in, maar ik denk dat wij met of u – wij bedoel ik dus in het algemeen – de stad als gangmaker moet optreden om alle zorgspelers aan tafel te brengen om ervoor te zorgen en te kijken in hoeverre dat men een ijzeren voorraad, een strategische voorraad kan aanleggen in alle zorgmateriaal, die nodig kan zijn bij epidemie-uitbraken, pandemieën zoals we ze vandaag kennen, enz... Dat gaat van mondmakers tot gellekes, tot schorten, tot noem maar op, zelfs van materieel. Als AZ Nikolaas bv. materieel tekort zou komen of weet ik veel, om zuurstofapparaten, enz..., enz... Ik denk dat ge daar een gangmaker kunt spelen, burgemeester. En daarom zou ik ervoor pleiten – ik leg dat hier niet op tafel te nemen of te laten – maar zou ik ervoor pleiten om een commissie op te richten ad hoc. Geen politieke commissie, maar een commissie waar dus de stad, het stadsbestuur met vertegenwoordigers van alle spelers op het zorgveld aan tafel zitten, kijken waar zijn de gebreken geweest, waar zijn de noden, waar kunnen we dat aanleggen, wat gaat ons dat kosten, wie gaat dat financieren, enz..., enz... Dus een gezamenlijke poele, een gezamenlijk initiatief, zodat wij als er nog zoiets gebeurt en de keten vertoont mankementen onderweg, dat wij direct in onze stal kunnen gaan vanachter in onze hof en zeggen van ah, ik heb het hier nog liggen, alstublieft. Ik denk dat dat – ge kunt daar misschien lacherig over doen, ge kunt daar misschien meewarig over doen, ge kunt daar denken van dat is onze job niet – en toch is het onze job wel. Als politiek verantwoordelijken, wij moeten dat nu doen. Ik zeg, zet u aan tafel met alle spelers op het veld, kijk wat er nodig is, kijk wat het gaat kosten, wie doet wat. Moet de stad dat volledig betalen? Neen. Bekijk alles onder mekaar, bekijk de modaliteiten, enz... Maar ik zou er willen op aandringen, dat u, burgemeester, het initiatief neemt om zo'n commissie – ik noem dat een commissie ad hoc, u noemt het zoals u wilt – maar om zulke calamiteiten of zulke mankementen, die wij nu tegengekomen zijn, om die te vermijden. Ik denk dat u daar zeer, een zeer goeie taak mee zou vervullen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Dan hebben we ook die interpellaties rond corona gehad. En ik stel voor, dat de schepen, schepen Buysrogge, eerst antwoordt op de bemerkingen, die op punt 13 in verband met de financiën zijn gemaakt. Schepen, u hebt het woord.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Dank u wel voor de verschillende tussenkomsten. Ik denk dat ik correct ben als ik uw tussenkomsten als volgt interpreteer.

Eén, dat er – en de bewoordingen kunnen daarin verschillen – dat er over het algemeen geoordeeld wordt, dat de maatregelen, die voorliggen, dat die min of meer goed zijn, maar dat er voor sommigen, dat ze van oordeel zijn, dat er verder had kunnen gegaan worden. Dus het is zoals ik in mijn inleiding en ook in de commissie gezegd heb, is het hier een eerste reeks van maatregelen, die we nemen. De budgettaire impact daarvan, dat was ook in de commissie nog gevraagd, dat is ook nog opgeladen en zit als bijlage bij de nota. Hoe we nu verder moeten gaan, dat hangt van twee evoluties af. Een eerste evolutie of er bijkomende maatregelen genomen kunnen worden, een eerste evolutie is van hoe zal de crisis evolueren? Ik denk dat dat iets heel logisch is, maar dat we daar nagaan van wat zijn daar de effecten van op ons lokaal weefsel in de brede zin van het woord. Dus dat moeten we in eerste instantie nagaan. En twee, wat zijn de effecten op onze eigen budgetten en op onze eigen meerjarenplanning? We houden er rekening mee, dat van heel die crisis, dat dat als gevolg zou kunnen hebben, dat dat wel eens degelijk effecten zou kunnen hebben niet alleen op korte termijn, de inspanningen die we nu op korte termijn doen, de evenementen die niet georganiseerd worden, maar de aankoop van mondklappers. Ook de effecten op welzijn, een aantal mindere inkomsten van dingen die niet georganiseerd worden. Dus je hebt dat volume, dat in kaart moet worden gebracht van wat betekent dat in eerste instantie voor het budgetjaar 2020. Maar twee, wat zijn de effecten en daarom zitten we nu nog te veel volop in de crisis om dat al volledig in te kunnen schatten. Wat zijn daarvan de effecten op lange termijn? In eerste instantie op de inkomsten van de personenbelasting bv. Wat zijn daar de effecten van op onze meerjarenplanning op lange termijn? Het is de bedoeling, dat we daar zo snel als mogelijk met een aantal concrete cijfers naar jullie kunnen komen om te zien wat de effecten daarvan zijn en hoe we ermee om zullen gaan. Er werd door iemand de link gelegd – ik denk dat het Julien was – die zei van ja, het feit dat nu het techniekhuis uitgesteld wordt, is daar in dat opzicht misschien een goeie stap. Nee, dat is niet de bedoeling. We moeten concreet kunnen nagaan wat zijn de effecten en hoe gaan we die proberen opvangen in onze meerjarenplanning? Ik heb er het volste vertrouwen in, dat we erin gaan kunnen slagen. Ik deel eigenlijk ook voor het grootste deel wat Jos De Meyer gezegd heeft, toen hij zei van ja, we moeten hier in eerste instantie zien ja, wat gaan nu de volgende maanden geven, welke duidelijkheid zal er komen op vlak van maatregelen Vlaams, federaal, op vlak van gezondheidstoestand. Wat zijn daarvan ook de concrete gevolgen op lokaal vlak? En op dit moment, in deze fase vandaag niet naar elkaar toe een opbod te gaan doen van ja, en wij willen dat nog en wij willen dat nog. Het is zo – en dan ga ik concreter in op de voorstellen op zich – er is gesproken over de bedrijfsbelasting. Het klopt, dat dat puur naar inkomsten voor de stad – hetgeen dat wij voorstellen – een nuloperatie is.

Alleen is het later innen van inkomsten, maar budgettair is dat een nuloperatie, hopen we. Maar het komt erop neer, dat we die maatregelen nemen om net aan het cashprobleem, waar nu heel wat bedrijven mee geconfronteerd worden, dat we dat in dat opzicht proberen op te vangen. Dat we dus die doorschuif voorstellen. Het voorstel van collega Wymeersch – het was maar een eerste insteek zei hij – maar dus dat kost wel meer dan 3 miljoen. Uw totaalpakket aan voorstellen, zoals u die doet, zou de stad 4 miljoen kosten hé. Om op die manier ... Waarvan op zich die maatregelen, als je die bekijkt, kan je zeggen van ja, misschien zit er daar wel iets in en wellicht zou dat kunnen, dat dat een positief effect heeft op de doelgroep die je beoogt, maar langs de andere kant is het ook onze verantwoordelijkheid om te kijken wat dat concreet betekent voor onze stedelijke financiën. Het geheel moet in kaart worden gebracht. Dat wou ik er zeker nog over zeggen. Die andere maatregelen, ja, bv. de terrasbelasting, nu zeggen we de helft. We moeten zien hoe de situatie verder evolueert, maar daar stel ik dan voor, dat we kijken naar die eventuele tweede golf van maatregelen. Redden we hiermee het bedrijfsleven? Redden we hiermee het sociale weefsel in deze stad met deze maatregelen? Ik denk niet dat ik ooit die pretentie gehad heb om dat te beweren over deze voorstellen, zoals ze vandaag voorliggen. Dus dat is niet de bedoeling. Het is een eerste stap om tegemoet te komen aan een aantal bezorgdheden. In dat kader is het zo ook – en collega Noppe heeft er daarjuist ook al naar verwezen – dat voor die relance – Ine trekt dat ook – dat we daar in overleg met Unizo, met Voka, aan het nagaan zijn van ja, welke stimulansen kunnen er genomen worden in overleg met die sectoren om ervoor te zorgen, dat die lokale handel, koop lokaal en die lokale handel, dat die niet verder doorgeneepen wordt. En als we er flankerend of concreet initiatieven kunnen nemen, dan gaan we dat zeker doen.

VOORZITTER: Dan geef ik eerst het woord aan de burgemeester. En ik heb gezien dat daarna ook raadslid Merckx nog het woord heeft gevraagd. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, dank u wel, voorzitter. Voorzitter, collega's, ik wil impliceren op de tussenkomsten, die hier gekomen zijn van raadslid Geerts, van raadslid Maes en van raadslid Wymeersch en ook de tussenkomst die er geweest is toch met betrekking tot de scholen van collega Jos De Meyer. Mevrouw Geerts, u hebt een aantal specifieke vragen gesteld, los van de algemene bedenkingen, maar ik denk op dat vlak waren we het allemaal eens rond de aandacht dus die vanuit het stadsbestuur wordt, de aandacht die er vanuit het stadsbestuur is voor onze medewerkers. Het baliepersoneel en de medewerkers in de buitenschoolse opvang. We hebben van in het begin eigenlijk van de coronacrisis hier aan de balie van het stadhuis toch een aantal ingrijpende maatregelen genomen, die ook ja, in de loop van de voorbije weken zijn verrijkt geworden en uitgebreid zelfs.

En de mensen, die het stadhuis hebben bezocht, zullen dat ook hebben kunnen vaststellen. Het heeft natuurlijk te maken met de ingrijpende wijze van werkwijze, die veranderd is. Dus we hebben beslist met het stadsbestuur al heel snel om dus het stadhuis enkel nog in de voormiddag toegankelijk te maken en dat er enkel nog voor dringende zaken op afspraak zou kunnen afgesproken worden hier in het stadhuis. Desalniettemin, er waren zeker in het begin nog een heleboel mensen, die niet op de hoogte waren dus van die maatregelen. Ondertussen is dat natuurlijk wel ingeburgerd. En hebben wij ook dus maatregelen moeten nemen om ook die mensen toch op een fatsoenlijke en veilige manier zowel voor henzelf als voor de medewerkers te kunnen onthalen. Wat is er in de loop van de voorbije weken allemaal gebeurd? Er is plexiglas geplaatst aan de balies. Er worden ook handschoenen en handgel ter beschikking gesteld van de medewerkers. Het poetsen van de loketomgeving is in frequentie opgedreven. De mensen hebben ook zelf voor wanneer het nodig is de beschikking over extra schoonmaakmateriaal. We hebben ook deze week nog de wachtzone aan de inkom van het stadhuis heringedeeld met een aantal linten, zo'n beetje als in luchthavenstijl zou je zeggen, maar ook dus met duidelijke of nog duidelijker markeringen op de grond om de anderhalve meter afstand te doen respecteren. En uiteraard is er al van in het begin ook de nodige signalisatie en affichage aangebracht, zodanig dus dat de mensen weten waaraan en waaraf. Ik denk dat de situatie in het stadhuis ja, denk ik werkbaar is. Er is inderdaad een zeer beperkt aantal medewerkers dus, die vrijwillig een mondmasker draagt en mag dragen. Maar dit heeft dan te maken met de familiale situatie van de betrokkenen, waar ik uiteraard niet verder op in zal gaan. Situatie in de kinderopvang is natuurlijk anders hé. Omgaan met kinderen, ja, dat is anders dan met volwassenen die op afspraak komen en die ja, zich makkelijk natuurlijk aan die social distancing-regels kunnen houden. Bij kinderen, met omgaan met kinderen is natuurlijk een versterkte aandacht voor de hygiëne, handhygiëne, mondhygiëne zeer, zeer belangrijk. Maar de social distancing-maatregelen naleven, ja, dat is natuurlijk niet mogelijk. Desalniettemin zijn wij van oordeel – en ook het Agentschap Opgroeien en Kind & Gezin zijn daar van oordeel – dat we daar toch niet in de huidige omstandigheden de verplichting of zelfs de toelating om mondmaskers te dragen, kunnen invoeren. Wanneer er vanuit de Vlaamse overheid en ook laat ons zeggen als het in de buitenschoolse opvang te maken heeft met de wijzigingen en de regels, die worden opgelegd voor het onderwijs zelf, wanneer daar andere instructies zullen komen, dan zullen we die uiteraard nauwgezet toepassen. Maar tot nader order kunnen wij dus geen toelating geven in de buitenschoolse opvang om daar dus mondmaskers te dragen.

Het is trouwens ook zo, dat er wordt op gewezen in de instructies van Kind & Gezin en ook in de instructies, die ja, op gezette tijden door de federale overheid worden meegedeeld, dus dat men eigenlijk ja, kinderen in groepsopvang ook als een aparte koker heet dat in die termen beschouwd. Eigenlijk als een aparte community, waar dus de algemene regels rond de social distancing niet helemaal van toepassing zijn. Wat de zeer uitgebreide tussenkomst en vragenlijst van collega Jef Maes betreft. Het overlapt voor een stuk ook met de tussenkomst van collega Wymeersch rond de woonzorgcentra en van collega De Meyer rond het onderwijs. Daar kan ik toch alvast het volgende zeggen. Ik zal een aantal punten, mijnheer Wymeersch, van u al meteen meenemen. Het is inderdaad zo, dat toch eigenlijk van in het begin en ook al van voor de lockdown het Zorgpunt Waasland zowel met de Vlaamse als met de federale instanties én met het ziekenhuis hier in Sint-Niklaas, AZ Nikolaas, én met Samen Ouder, dus de grootste koepel van de andere zorgcentra in onze stad en streek contact heeft gehouden en overleg heeft gepleegd om te kunnen zien hoe gaan wij dus met deze crisis, waar niemand wist hoe ze zich ging gaan ontwikkelen in onze stad, in onze streek en ons land, hoe we die best zouden aanpakken. Dus om te zeggen ja, het is pas vanaf de lockdown gebeurd, dat is denk ik niet helemaal correct.

WYMEERSCH: Als u mij toestaat, burgemeester, ...

BURGEMEESTER: Ja?

WYMEERSCH: Als men vanuit Zorgpunt dat antwoord geeft, dat het eerste contact met de hogere overheid inzake de aanpak van de crisis op 13 maart gebeurde, kan ik daar alleen maar akte van nemen hé.

BURGEMEESTER: Er staat niet in dat antwoord – want ik heb het zelf aan u overgemaakt – er is vanaf dan contact, zeer intensief contact geweest, maar er staat niet in dat er daarvoor geen contact is geweest hé.

WYMEERSCH: Dan hebben ze verkeerd geantwoord op mijn schriftelijke vraag. Mijn schriftelijke vraag was “sinds wanneer is het eerste contact geweest met de hogere overheid”. En daarop heeft men vanuit Zorgpunt geantwoord “vanaf 13 maart”. Dan moet ge tegen de mensen van Zorgpunt – dan heb ik nog een aantal dingen ontdekt, die ik hier niet ter sprake wil brengen – maar ge moet tegen de mensen van Zorgpunt eens zeggen, dat ze op een concrete vraag eens een concreet antwoord mogen geven.

BURGEMEESTER: Ja, mijnheer Wymeersch, sta me toe, allé, vorige week heeft u een heleboel vragen aan mij overgemaakt. Ik heb mij daar ook, ik heb daar ook werk van gemaakt. Dat heeft heel veel tijd gevergd. Dat waren dikwijls zeer uitgebreide en gedetailleerde vragen.

Allé, u moet ook begrijpen in de huidige omstandigheden om al die vragen tot in detail, allé, nu, nu te beantwoorden, dat daar de tijd niet voor was.

WYMEERSCH: Maar daar heb ik geen antwoord op gekregen en dat heb ik u ook gezegd. Daar heb ik mij bij neergelegd. Maar die specifieke vraag, wanneer was het eerste contact met de hogere overheid, schriftelijk antwoord vanuit Zorgpunt, neem ik aan “13 maart”.

BURGEMEESTER: Enfin goed, we kunnen daarover blijven redetwisten en ik denk, ik loop dan een stukje voorop, op uw laatste bedenking, nl. om een commissie ad hoc rond evaluatie en het verbinden van conclusies aan deze coronaperiode wanneer ze voorbij is, op te richten, ik denk dat dat allemaal zaken zijn, die ... We zijn ook dus met de uitgebreide veiligheidscel hebben wij al een schema opgemaakt dus hoe wij deze hele periode gaan evalueren en daar een aantal conclusies en aanbevelingen aan verbinden. Ik denk dat het de bedoeling is, dus dat dat wordt voorbereid vanuit de uitgebreide veiligheidscel hier in Sint-Niklaas, maar ook op regionaal vlak. Dus u hebt in mijn wekelijks overzicht gelezen, dus dat wij ook bezig zijn met dat schakelzorgcentrum in het Waasland voor de 10 steden en gemeenten, waarbij ook natuurlijk de twee eerstelijnszones in deze regio, dus die ook het Waasland omvatten, betrokken zijn en waar alle partners in de medische en in de sfeer van de woonzorgcentra bij betrokken zijn. We gaan die evaluatie maken, stedelijk en regionaal. En we zullen daar dan ook natuurlijk lessen uit moeten trekken. Ieder voor zich zal daar lessen uit moeten trekken. Individueel, organisaties en instellingen. De sectoren als dusdanig. De verschillende besturen op lokaal vlak zullen daar lessen uit moeten trekken. En uiteraard zullen wij ook daar, denk ik, naar de Vlaamse en de federale overheid ook een aantal vragen en suggesties in meegeven dus wanneer wij dit rapport klaar hebben. En het is mijn bedoeling, collega's, om wanneer dit rapport klaar is – dat zal waarschijnlijk in het najaar zijn – om dat ook in de commissie algemeen beleid van deze gemeenteraad ter sprake te brengen, zodanig dat er ook een debat over kan gevoerd worden na kennisneming van het rapport en de aanbevelingen zelf. Goed, terug naar de woonzorgcentra. Zoals verschillende collega's gezegd hebben, zijn er al dus testen uitgevoerd bij alle bewoners van De Spoele. Dat is ook het centrum, waar dus de grootste problematiek, ook het meeste aantal overlijdens – u hebt het vandaag nog gelezen in mijn weekoverzicht – helaas hebben plaatsgevonden. Ook een aantal mensen, die ja, wij, mensen onder ons zelf persoonlijk kennen. Daarnaast ja, is de toestand gelukkig – hout vasthouden – bij de bewoners in de 4 andere centra in onze stad dus gunstig. Waarom worden nu vooral de personeelsleden getest? Inderdaad in De Gerda, in De Plataan zijn ze dus deze woensdag getest en gelukkig zijn alle personeelsleden ook negatief bevonden.

Volgende week dinsdag, 28 april zullen ook de mensen van Het Lindenhof in Belsele en Populierenhof in Nieuwkerken getest worden, de personeelsleden. Omdat precies natuurlijk, als er een besmetting binnentreedt, ja, het via personeelsleden zal zijn dus dat de bewoners kunnen besmet worden. En het niet zo direct nodig is om dus de bewoners, die nu al 6 weken in quarantaine zijn als ik het zo mag zeggen, ja, als daar geen problematiek is, dan moeten we vooral opletten dat het niet via de personeelsleden of ja, later, wanneer bezoek terug zou toegestaan worden, dat het via dat kanaal binnenkomt. Mijnheer Wymeersch, u en ik, wij maken al vele tientallen jaren deel uit van deze gemeenteraad, maar ik denk het beleid van de rusthuizen of van de woonzorgcentra, zoals ze tegenwoordig noemen, is denk ik de jongste maanden nooit zoveel aan bod gekomen in deze raad in vergelijking met vroeger. Heeft dan uiteraard te maken met de oprichting van het Zorgpunt Waasland, waar u zelf heel veel, heel veel bedenkingen en kritiek bij had. Maar dat heeft er toch toe geleid dat deze woonzorgcentra en het Zorgpunt Waasland dikwijls op de agenda heeft gestaan van deze gemeenteraad en dat wij, denk ik, met veel meer aandacht en veel meer van kort nabij dan in het verleden de situatie daar hebben opgevolgd. Nu, wat uw kritiek betreft over het gebrek – en allé, ik ga uw woorden niet herhalen – van ja, medische deskundigheid in het bestuur en in de woonzorgcentra zelf, ja, u hebt in verband met het dagelijks bestuur en de raad van bestuur een aantal namen en een aantal kwalificaties genoemd. Maar wat u niet hebt vermeld, is dat er in elk woonzorgcentrum – dus dat is in de 5 van Sint-Niklaas en in de 12 van het Zorgpunt voor Sint-Niklaas, Beveren, Kruibeke en Zwijndrecht samen – dat er in elk van die woonzorgcentra ook een CRA is. Een coördinerende en raadgevende arts. En dat is belangrijk. Nee, maar het belang daarvan moet duidelijk onderstreept worden. Die CRA, die volgt dagelijks de toestand op en die heeft een sleutelrol in het medisch en gezondheidsbeleid, dat elk woonzorgcentrum momenteel in deze stad uitvoert. En om daar nu nog eens zoals u in de commissie voorstelde maandag jongstleden dan nog eens een coördinerende CRA boven te plaatsen, ja, diegenen die het kunnen weten, die zeggen ja, dat zal heel veel geld kosten. Op zich mag dat geen bezwaar zijn, maar dat zal geen toegevoegde waarde hebben voor de kwaliteit van het gezondheids- en medisch beleid in onze woonzorgcentra in Sint-Niklaas. Daarmee heb ik ja, mijnheer Wymeersch, eigenlijk al op uw tussenkomst rond de woonzorgcentra en ook rond de ad hoc-commissie en de evaluatie en opvolging voor een groot stuk geantwoord. Ik ga nu verder op basis van de vragen en de suggesties, die collega Jef Maes gesteld heeft, verder. Ja, over de mondkmaskers, mijnheer Maes, dat hebben we denk ik al gehad met de groepsaankoop.

Rond de dak- en de thuislozen is het zo, dat er inderdaad actief, actief vanuit deze stad en vanuit het OCMW door een hulpverlener wordt iedere dag gekeken, minstens één hulpverlener is elke dag op ronde om te kijken of er thuis- en daklozen zijn, dus die hulp kunnen gebruiken. Ik heb zelf ook al eens zo iemand dus, die mij aansprak, op goede weg geholpen en die heeft dan inderdaad een tijdlang, zo lang hij dat wenste, dus onderdak gevonden in één van de hotels van Sint-Niklaas. Daarna heeft hij andere keuzes gemaakt, maar dat is natuurlijk de keuze die hij zelf heeft gemaakt. Dus er is inderdaad, allé, aanbod om die mensen fatsoenlijk onderdak te bieden in hotels, ook in onze noodwoningen. Dus die een tijdlang worden daarvoor gebruikt in plaats van ja, waarvoor ze normaal dienen wanneer er een ontploffing of een brand is in een woning en een gezin tijdelijk dakloos is. Ook daar in deze tijden dus zijn dak- en thuislozen tijdelijk ondergebracht. De grote noden, de grote problematiek in het onderwijs op het vlak van computers, laptops en dergelijke meer, wij zijn daar inderdaad niet blind voor, integendeel. Dus wij doen enerzijds aan de monitoring van de noden, die er zijn in onze stad. U hebt vandaag mijn overzicht gekregen dus van de tientallen basis- en secundaire scholen, die onze stad rijk is met in totaal 22.000 leerlingen. We hebben tot nu toe dus alle scholen aangeschreven. We hebben al van 19 scholen antwoord gekregen. En daaruit blijkt, dat er in het basisonderwijs bij 139 leerlingen dus nood is aan een laptop en in het secundair gaat dat over 360 leerlingen. Natuurlijk, het secundair dat wil niet alleen zeggen dat die leerlingen uit Sint-Niklaas komen. Doorgaans is het zo, dat ongeveer 2/3^e van buiten de stad komt. Dus die nood is gedetecteerd. We stellen vast, dat scholen zelf ook laptops ter beschikking stellen, leerlingen de toestemming geven om de computers op school te gebruiken. Dat zij instructiefilmpjes ook zodanig concipiëren, dat zij op smartphone kunnen worden bekeken. En dat een aantal leerlingen, die geen PC of geen laptop hebben soms ook dus bundels op papier thuisbezorgd krijgen. U hebt dat waarschijnlijk ook op de sociale media gezien de voorbije weken, dat heel wat leerkrachten dus tijdens de Paasvakantie op de fiets op pad waren om hun leerlingen, die ze zo graag zien en vice versa dus van tekst en papier te voorzien. Dat neemt niet weg, dat er toch nog heel wat zal gedaan moeten worden. De bevraging, die we gedaan hebben, heeft nog maar dus een gedeeltelijk antwoord gekregen van de scholen zelf. Dus er worden diverse kanalen onderzocht. Er is contact opgenomen reeds door het stadsbestuur met Oxfam, die dus verwezen heeft naar het project “Digital for Youth” in de schoot van de Koning Boudewijnstichting, die dus ook laptops inzamelde. Maar dat is natuurlijk een breed Vlaams project. Voka is ook aangesproken. Tot nu toe dus met een beperkte respons om dus laptops ter beschikking te stellen of uit te lenen of te schenken. Maar tot nu toe heeft dat maar een 15-tal exemplaren opgeleverd.

Er is ook een aanbod geweest van een bedrijf, dat 11 desktops ter beschikking stelde, helaas zonder muis en scherm. Dus dat is maar ja, een deel van de apparatuur die men nodig heeft. Ook producten hier van de dienst ICT, maar dat is natuurlijk heel beperkt, dus die worden ter beschikking gesteld van gezinnen, die daar nood aan hebben. En via de huiswerkbegeleiders worden die dus geholpen, die mensen. Maar dat zijn natuurlijk ook zeer beperkte aantallen. Verder gaan wij ook nog een bredere oproep richten dus naar particulieren om dus laptops ter beschikking te stellen. Uiteraard zullen wij ook de provinciale overheid en de Vlaamse overheid nog eens aanspreken. Wij onderzoeken de mogelijkheid om laptops te leasen. En het is ook zo, dat Den Azalee voor het onderhoud en het ontsmetten en het reinigen van de ingezamelde laptops zal worden ingezet. Er is dus nog heel veel werk. En om dat leren op afstand op die manier mogelijk te maken voor alle kinderen, dat is nog een grote uitdaging. En we weten ook van de mensen in het onderwijs zelf, van de leerkrachten - van school tot school verschillen de cijfers enorm – dus dat het heel moeilijk is om de leerlingen te bereiken in deze tijden hé. Dus in sommige scholen is dat 0 %, maar in andere scholen loopt dat op tot 25 à 30 %, waar men op geen enkele manier – eigenaardig genoeg in deze tijd – dus de leerlingen en/of hun ouders te pakken krijgt hé. Dus ja, de reden daarvan is ook niet altijd duidelijk. En de reden daarvan is soms heel uiteenlopend, denk ik. Uw suggestie in verband met De Ster, mijnheer Maes, ik zou die zeer graag gevolgd hebben. En we hebben die eigenlijk ook of De Ster heeft die ook gevolgd in het begin van de coronacrisis. Dus in het begin van de coronacrisis was De Ster open. Alleen stelden we daar vast, dat de social distancing daar niet werd nageleefd en dat de inzet van materieel en mensen om die te doen naleven disproportioneel was om dat mogelijk te maken. En vandaar heeft dan de provincie de beslissing moeten nemen om het recreatieoord De Ster dus te sluiten. Ik heb ook vandaag vernomen, dat in onze provincie het provinciebestuur beslist heeft om een tweetal domeinen open te stellen, maar die kan je niet vergelijken met De Ster. De Ster kunt gij de grote toer doen, rond de twee putten bij manier van spreken of de kleinere toer rond de grote put. Er is eens overwogen geweest om daar éénrichtingsvoetgangersverkeer in te voeren, maar ge moet dan natuurlijk wel de hele toer doen. Dus tot nader order, zolang dat dat niet kan worden gegarandeerd, denk ik dat het geen goede zaak is om De Ster zomaar terug open te stellen. Men moet ook rekening houden – ik weet niet wat er vandaag beslist is door de nationale veiligheidsraad – maar als men naar De Ster wil zich begeven, dan zal dat met de fiets of zal dat te voet moeten zijn. Ouderen of mensen met beperkingen en kinderen met gezinnen of gezinnen met kinderen jonger dan 5 jaar, die mogen wel de auto gebruiken. Maar dan zal men naar De Ster moeten wandelen.

Ik ben eerder voorstander van om mensen, die willen wandelen, fietsen, joggen of lopen, om dat zo gespreid mogelijk te doen en ik kan daarvoor alleen maar aanbevelen “mensen, kijk in Sinaai, Belsele, in Nieuwkerken en Sint-Niklaas naar onze mooie trage wegen, ontdek die”. En er zijn heel wat mensen, die de voorbije 6 weken tijdens de lockdown ook die mooie wegen hebben leren ontdekken en waarderen. En onze stad en onze deelgemeenten hebben heel veel moois te bieden. En het is niet alleen op de Mechelen/Terneuzen-route en op onze dijken dat ge kunt wandelen en fietsen, maar ook op die trage, trage wegen. En doorgaans is het daar zeer rustig, tenzij er eens een paard uitbreekt, zoals ik dat vorige week zaterdag in Nieuwkerken heb mogen ervaren en ik en mijn vrouw op onze bandensporen moesten terugkeren met de fiets. Ten slotte, ja, uw suggestie om in het Hemelvaartweekend en het Sinksenweekend autovrije dagen te organiseren in Sint-Niklaas om meer ruimte te creëren. Ik denk dat organisatorisch dat een beetje kort dag is om dat nog op een fatsoenlijke manier georganiseerd te krijgen. Wij moeten hemel en aarde bewegen om nu alles in goede banen te leiden, om ook te zien of ook toe te zien, dat de maatregelen van samenscholingsverbod en niet-geoorloofde verplaatsingen worden toegepast. Deze week stellen we vast, dat overal op dat vlak er toch weer een grotere toename is dan de voorbije weken. Er ontstaat een zekere laksheid, een zekere moeheid bij de mensen. Dat is ook begrijpelijk. Maar men mag zich daar, men mag daar niet aan toegeven hé. Het is een kwestie van vol te houden. Er is hoop, er is hoop, maar de mate waarin dus de maatregelen zullen kunnen worden versoepeld, hangt af van de discipline en de zelfdiscipline die we verder zullen moeten aan de dag leggen. Ik wil de collega's ook bedanken en ik wil mij aansluiten bij de woorden van waardering, dus die een aantal collega's hebben uitgesproken voor iedereen, die zich de voorbije weken en maanden mogen we nu al zeggen heeft ingezet om deze moeilijke periode zo goed mogelijk door te maken. Maar het zal, denk ik, nog heel lang nodig zijn om zeer alert, zeer voorzichtig, zeer wijs met die situatie om te gaan. Collega Noppe heeft gezegd ja, we zijn een marathon aan het lopen. Ik ben eigenlijk niet helemaal akkoord, want een marathon weet ge, dat is – hoeveel is het – bijna 42 km. Dan weet ge hoeveel afstand ge nog moet afleggen. Wij zijn aan het lopen inderdaad, maar wij zijn aan het lopen in de mist. En wij weten niet waar en wanneer, waar de meet ligt en wanneer we ze zullen bereiken. We weten ook niet of de mist geleidelijk aan zal verdunnen en we weten ook niet welke hindernissen er onderweg nog op ons zullen liggen te wachten. Hindernissen die we zullen zien, maar hindernissen ook die we niet zullen zien. En de premier heeft er ook voor gewaarschuwd en andere beleidsverantwoordelijken, ja, als wij niet de discipline aan de dag leggen om de maatregelen strikt en massaal na te leven, ja, dan is het niet uitgesloten dat er opnieuw een verstrenging van de maatregelen nodig zal zijn.

En ik wil daarmee besluiten om dus die oproep naar ons allemaal te doen en naar de brede bevolking en dat wij daar als politici en gemeenteraadsleden een voorbeeldfunctie in hebben om dus die alertheid toch verder aan de dag te leggen. Wij zijn allemaal bekommerd, allemaal, alle 41 raadsleden van deze stad om de gezondheid van onze bijna 79.000 inwoners. Wij willen allemaal de economische en de sociale problemen die er zijn en die er zullen zijn zoveel mogelijk beperken en lenigen in de mate van het mogelijke uiteraard. En we willen allemaal ook dus die exit, die veel moeilijker is dan de lockdown, op een fatsoenlijke en draaglijke manier proberen denk ik mee te begeleiden. Dat is ons aller verantwoordelijkheid. En ik hoop dat we dat allemaal heel goed beseffen en dat we daar ook als gemeenteraadsleden een voorbeeldfunctie in vervullen. Dank u wel.

VOORZITTER: Goed, ik geef eerst nog het woord aan schepen Callaert, die nog even een aanvulling wil doen bij wat de burgemeester heeft aangegeven.

CALLAERT: Dank u, voorzitter. De burgemeester heeft al heel veel gezegd, dus ik kan vrij kort zijn normaal gezien. Collega Geerts, wat betreft uw vraag over de bescherming van personeel van de buitenschoolse kinderopvang, het klopt inderdaad. Toen ik uw vraag zag binnenkomen, ben ik deze week op 2 sites op plaatsbezoek gegaan, omdat ik dacht van ja, als al ons personeel van de buitenschoolse kinderopvang zich echt onveilig voelt en echt nood heeft of vindt dat ze nood hebben aan meer beschermingsmateriaal, dan wil ik dat gaan horen en moeten we er iets aan doen. Dus ik ben daar eens gaan onderhoren met de personeelsleden, die ik heb gesproken – ik heb ze echt letterlijk de vraag gesteld van “kijk, vindt ge dat ge voldoende beschermd zijt, voelt ge u veilig om te komen werken, zou je liever hebben dat de veiligheidsomstandigheden anders zouden zijn of scherper” – en daar waren ze eigenlijk allemaal heel direct en formeel en zegden ze van “neen, wij voelen ons voldoende beschermd”. En zelfs mochten we de vrije keuze geven voor het al dan niet dragen van mondklappers zouden met de personeelsleden, die ik nu heb gesproken, zouden ze dat weigeren. Ik heb dan ook aan het diensthoofd gevraagd van kun je mij dan eens zeggen van die mensen, die personeelsleden die zich echt, echt onveilig voelen, ja, wat is daar nu juist mee. En men vertelde mij dat dat vooral over één personeelslid gaat. Ik wil er dan ook niet verder op ingaan, omdat het maar over één persoon gaat. Maar dan wil ik wel zeggen, dat aan die persoon in kwestie alternatieven en mogelijkheden zijn aangeboden om dat zij ofwel thuis kon blijven, ofwel in andere omstandigheden kon werken en die zijn altijd geweigerd. Meer kunnen we dan natuurlijk ook niet doen. Wat betreft het onderwijs, collega Maes, ik had u gezegd op de commissie maandag, dat ik ging navragen van hoe het nu juist zit de eerste week preteaching, hoe is het verlopen.

De diensten hebben dat gedaan en zij wisten mij te melden, dat er buiten een paar hiccups en strubbelingen in het begin, dat dat over het algemeen vrij goed en vlot verlopen is. Wat betreft de laptops, dat was zowel een vraag van u, Jef als van Jos. Ja, wij hebben die aanvraag deze week al – of vorige week, nu weet ik het niet meer juist – al gedaan van wat zijn de noden. De burgemeester heeft die cijfers ook gegeven. En ik kan u al zeggen, dat er maandag op het schepencollege een nota zal liggen van de dienst welzijn en de dienst flankerend onderwijs hoe wij als stad een directere rol en wat een grotere regierol kunnen nemen in het verzamelen en het verspreiden van laptops. Dan wat betreft het Zorgpunt, Frans, de burgemeester heeft al heel veel gezegd. Het enigste dat mij wel in mijn gat heeft gebeten, is over het dagelijks bestuur. U heeft mij in uw mail gevraagd van is er een dagelijks bestuur en wie is dat. En ik heb ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: Nee, nee, nee, ik heb de mail zelfs daarstraks nog gelezen en er staat in “dagelijks bestuur”, letterlijk. Voilà, hier. “Goedemorgen, ...”. Ik heb uw mail hier voor me. “Goedemorgen, schepen ... Puntje 2, kan u mij zeggen of in het dagelijks bestuur mensen zitting hebben met medische achtergrond of opleiding”. Dat is letterlijk bestuur. En er zijn inderdaad, het Zorgpunt heeft drie politieke geledingen, het dagelijks bestuur, de raad van bestuur en de algemene vergadering. Ik heb u de namen van het dagelijks bestuur gegeven. Hetgeen u bedoelde – dat besepte ik als u uw tussenkomst aan het doen was – was het directiecomité. Dat bedoelde u. De mensen, die dagdagelijks de leiding hebben van het Zorgpunt. Dat is het directiecomité. En collega Van Der Coelden is zelf ook voorzitter geweest, is mijn voorganger, dus die zal dat normaal gezien kunnen beamen. En het directiecomité dat zijn de twee directeurs, de algemene directeur en traditiedirecteur. En dan de directeurs van de twee clusters en indien nodig zitten daar dan ook de directeurs van de verschillende woonzorgcentra en de thuiszorgdiensten bij. En dat zijn de mensen, die de dagdagelijkse leiding hebben.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

CALLAERT: De vier mensen, die ik heb opgenoemd in mijn mail, zijn de politieke vertegenwoordigers, die in het dagelijks bestuur zitting hebben. En daar heeft u gevraagd zijn daar mensen bij met een medische achtergrond. En dan heb ik in alle eerlijkheid gezegd één iemand daarvan heeft inderdaad een verpleegkundige opleiding gedaan en is al heel zijn leven actief als verpleegkundige. Dat was de vraag, die u mij stelde en daarop heb ik ook geantwoord.

WYMEERSCH: Maar voor de dagelijkse leiding, de twee directeurs plus de twee clusterverantwoordelijken, hebben alle vier of geen enkele van de vier heeft een medische achtergrond. En de algemene directeur, die kennen we zeker hé. Die heeft hier ook nog rondgelopen hé.

VOORZITTER: Goed. Ja. Ik stel voor, dat we toch de volgorde van de aanvragen van de sprekers respecteren. En ik geef eerst het woord aan raadslid Merckx, die al lang zit te wachten. Raadslid Merckx, u heeft het woord.

MERCKX: Ja, goeienavond. Ik wou kort even tussenkomen om het één en ander te verduidelijken. Nu, de burgemeester heeft al een stukje verduidelijkt wat betreft CRA's, de coördinerend en raadgevende artsen per woonzorgcentra. Die zowel in Zorgpunt, in alle woonzorgcentra van het Zorgpunt actief zijn, maar ook in privé-woonzorgcentra. Die overleggen met de directie, met de verpleging. Die overleggen ook onderling, de CRA's, dus zodanig dat ze het beleid in het ene rusthuis ook wel afgestemd is met het beleid in andere rusthuizen. En die overleggen ook met de huisartsen. Die geven richtlijnen aan de huisartsen. Ik denk dat zij perfect de rol van medisch directeur per woonzorgcentrum vervullen. Een medisch directeur overkoepelend, ja, dat zou enorm veel geld kosten en een functie, die moeilijk in te vullen is, ook in de ziekenhuizen. Ik wou ook reageren, ja, de huisartsen, die zijn echt wel bereikbaar hé voor hun patiënten. De patiënten in de woonzorgcentra, die kennen zij al van voor dat die opgenomen zijn in de woonzorgcentra vaak. En ze begeleiden die patiënten meestal ook nog in het woonzorgcentrum zelf. De huisartsen zijn ook in deze coronatijd telefonisch bereikbaar. En als het nodig is ook voor een huisbezoek. Dus natuurlijk niet voor een bloeddrukje te gaan meten, daarvoor moeten we niet in het woonzorgcentrum binnen zijn. En dan ook overleg, ja, er is heel veel overleg tussen AZ Nikolaas en de stad, tussen de stad en de eerstelijns, tussen de eerstelijns en AZ Nikolaas. Ge wilt niet weten hoeveel vergaderingen de voorzitter van onze huisartsenkoepel bv. al gehad heeft de voorbije maand en ook onze medische directeur van AZ Nikolaas, Philip Nieberding. Die man, die werkt ongelofelijk hard. Er is heel veel overleg van AZ Nikolaas en hij coördineert ook een werkgroep met hulp aan de woonzorgcentra. In eerste instantie de woonzorgcentra van ... (?), maar dat is uitgebreid ondertussen naar alle woonzorgcentra. En dat is ongelofelijk veel medische knowhow van AZ Nikolaas ook naar die woonzorgcentra toe en hulp, zowel materieel als ondersteunend. Ja, dat wou ik toch even zeggen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Merckx. Dan geef ik nu het woord aan de heer De Meyer. U heeft het woord, mijnheer De Meyer.

DE MEYER: De micro staat aan?

VOORZITTER: Ja, wij horen u.

DE MEYER: Oké. Ik zal heel kort zijn. Bijzondere tijden, collega's, vergen bijzondere maatregelen. En die moeten mijns inziens – zoals ik daarnet reeds gezegd heb – enerzijds voluntaristisch en anderzijds genereus zijn. Ik denk ook, dat de komende maatregelen, die we dus zullen moeten nemen, structureel enerzijds en anderzijds preventief moeten zijn. Dat wat betreft het algemene kader. Dan heel specifiek wat betreft mijn twee suggesties. Ik vind het zeer goed, dat er reeds gekeken is wat kan de stad doen voor de laptops voor sommige gezinnen, waar die op dit moment niet aanwezig zijn. Uit de cijfers van de burgemeester begrijp ik dat er zo'n 500-tal Sint-Niklase gezinnen in die situatie zijn, afgerond. Dus het moet perfect mogelijk zijn om in de loop van volgende week vind ik mits wat inzet en met wat creativiteit die 500 gezinnen, in samenspraak met andere instanties, toch ook nog een laptop te bezorgen. Want het is eigenlijk wel dringend, dat deze sociaalkwetsbare gezinnen daar zo spoedig mogelijk over beschikken. Wat betreft mijn suggestie voor de zorgsector, voor dat waarderend gebaar, mevrouw de voorzitter. Ik heb niet begrepen, dat het college daartegen is. Dus ik besluit, dat ze daarvoor zijn. Ik ga ervanuit, dat u de waarborg bent als voorzitter van de gemeenteraad, dat dat namens de gemeenteraad ook zo spoedig mogelijk zal uitgevoerd worden, waarvoor dank namens, bij voorbaat.

VOORZITTER: Ik dank u voor uw tussenkomst, mijnheer De Meyer. En dan geef ik het woord aan de heer Ghesquière.

Ghesquière: Dank u, voorzitter. Ik ga heel kort zijn. Ik wou alleen maar reageren op de uitspraak van onze schepen van financiën. En ik heb daar nota van genomen. Ik ga daar later misschien nog op terugkomen. Ik heb letterlijk opgeschreven, dat de schepen nu al overtuigd is, dat de effecten op de meerjarenbegroting zullen opgevangen worden. En blijkbaar heeft hij dus niet begrepen, dat ik zeg van kijk, ge zult prioriteiten moeten stellen waarschijnlijk om alles goed in evenwicht te kunnen houden. Ik vergelijk dat met een huisgezin. Als iemand een huis wil bouwen of gelijk wat, dan moet die zelf ook eerst rekenen of hij er al een keuken in kan zetten of niet. Wel, in de meerjarenbegroting zal het meer gaan vrees ik dan om een keuken. Ik, trouwens wat betreft onze bevolking, ik las gisteren nog een statistiek, dat 1/3^e van de mensen, pardon, 3 op 10 ja, inderdaad, geen 3 maand buffer hebben in hun financiën. Dus ik denk dat iedereen op dit moment nu wel prioriteiten moet stellen. Zelfs 1 op 10 heeft geen maandbuffer in zijn financiën. Dus ik hou mijn hart vast voor financiële gevolgen. Wat niet wegneemt uiteraard – en daar hebben mijn collega's uitvoerig op teruggekomen – gezondheid is het allerbelangrijkste, maar we zullen achteraf ook dik de financiën goed in het oog moeten houden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. En dan geef ik nu het woord aan mevrouw Geerts.

GEERTS: Ja, wel, er zijn een aantal punten van antwoord, maar er zijn toch nog wel wat elementen, waar niet op geantwoord is. Ik denk, burgemeester, u hebt heel uitvoerig geschetst wat er gebeurd is voor het baliepersoneel, maar ik dacht ook in mijn vraag wel aangegeven te hebben, dat we daar zeker allé, een goed gevoel bij hebben, dat heel veel elementen aange-reikt worden. De enigste vraag is nog om op termijn daarover eens van de timing te bekijken. U zegt ook in uw tussenkomst, u minimaliseert een stukje het risico voor mensen van de buitenschoolse opvang, in die zin dat u zegt van ja, die hebben toch, ja, ge moet dat beschouwen de groep kinderen waarmee ze werken, dat is een aparte koker. Dat volg ik wel een stuk, die redenering. Maar het is anderzijds ook zo, dat zij natuurlijk een stuk moeten gaan inspringen in De Mispel en dat ook de kinderen, waar zij de opvang voor moeten doen op school, niet altijd dezelfde zijn. Ik heb dat ook aangegeven in mijn vraag. Dus die redenering die gaat eigenlijk niet helemaal op. U verwijst naar adviezen en die zeggen inderdaad dat, sommige adviezen zeggen dat het niet nodig is van een mondmasker te dragen, maar u had misschien dan ook in uw antwoord toch ook kunnen verwijzen naar het advies van 16 april van de interne en externe preventiedienst, die het wel adviseren. Dus dat zijn wel wat verschillende kanten aan het verhaal en daar kunnen wij onderling nog uren over discussiëren. Dat is ook niet de bedoeling. Maar als u dan toch een bepaalde strekking citeert, moet u natuurlijk ook alles citeren. Waar blijft mijn vraag waarop ik nog geen antwoord op heb? Waarom is er tot op vandaag in bepaalde opvangplaatsen nog geen handgel aanwezig? Schepen Callaert, u hebt een plaatsbezoek gebracht. Dat is fijn. Het was misschien veiliger geweest, dat u telefonisch contact had opgenomen. Ik laat in het midden of dat hier een essentiële verplaatsing was of niet. Maar was er dan op de plaatsen, waar u op bezoek geweest bent, wel handgel? Allé, dus waarom doet men daar zo moeilijk over? Dat is ook het verhaal, dat ik krijg vanuit de vakorganisaties. Waarom is dat er vandaag de dag nog niet? En dan rond het mondmasker en daar wil ik toch ook zeggen tegen schepen Callaert, het signaal – allé, ge moogt dat niet op één personeelslid – mensen hebben het recht om een bepaalde opinie te hebben. Wij hebben zeker niet alleen maar met één personeelslid gesproken. Dus laat ons alstublieft die toer niet opgaan. Maar u zegt, ja, de mensen vragen daar niet naar. En ik geloof u, dat kan zijn, dat de mensen waar u mee gesproken hebt, niet echt vragende partij zijn. Maar dan kom ik bij mijn vraag, die niet beantwoord is daarnet. Wat geeft jullie het recht om het te verbieden? Als bepaalde personeelsleden zeggen van wij zouden het toch echt willen en wij brengen het desnoods zelf mee, nu is er een verbod. Ik heb dat hier op papier. Dat jullie zeggen dat dat verboden is.

En ik vraag mij af op basis van welk reglement, op basis van wat jullie mensen dat kunnen verbieden? Allé, daar wil ik toch heel graag een duidelijk antwoord op. Want ik denk dat ge dat niet kunt verbieden. Maar misschien ben ik mis en dan verneem ik het graag. En de contradictie is dan eigenlijk – en schepen Callaert zei het op het einde, ik kan hem niet letterlijk herhalen – maar hij zei zoets van ja, en als ze dat dan echt niet zien zitten, dan moeten ze maar thuisblijven, meer kunnen we niet doen. Maar dat is nu toch de wereld op zijn kop zetten. Er is al zoveel uitval in de buitenschoolse opvang. Als je dan mensen hebt en er zijn er ook die bv. die ge hebt moeten optrommelen in de Paasvakantie en die dan bereid zijn om te komen werken, maar omdat ze dan graag een mondmasker zouden hebben, zeggen jullie “ja, dat ze dan maar thuisblijven”. Allé, ik vind dat een rare redenering. Dus ik blijf een beetje met mijn vraag “waarom is er vandaag de dag in die locaties nog niet de nodige voorzorgsmaatregelen in termen van handgel” en ten tweede “op basis van welk recht, op basis waarvan verbieden jullie mensen om een mondmasker te dragen”. Hetgeen wat je bij het baliepersoneel wel mogelijk maakt en ge zegt ja, als de thuissituatie van die mensen het verplicht ... Ja, waarom zou dat dan ook niet kunnen in de thuissituatie van de mensen uit de buitenschoolse opvang? Dus ook dat verschil tussen dat baliepersoneel en buitenschoolse opvang, allé, volgens mij zit ge daar een beetje op glad ijs. Dat neemt niet weg, dat ik mij wil aansluiten bij iedereen, die hier al gezegd heeft, dat er ook heel veel goeie dingen gebeuren. Maar dit is niet oké.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Dan geef ik het woord aan de heer Wymeersch en daarna aan de heer Maes.

WYMEERSCH: Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik ga eerst beginnen met het gemakkelijkste en dan kijk ik naar schepen Buysrogge met zijn discourt over de bedrijfsbelasting. Ik ken zijn standpunt, hij kent het mijne. Nu is het wel zo, dat ik het totale van de bedrijfsbelasting als we dat hier inderdaad niet inkohieren en niet innen, is dat inderdaad ongeveer 3 miljoen. Ik heb er u direct bij gezegd ook tijdens de commissievergadering, dat dat niet te nemen of te laten is. Daar kunnen modaliteiten zijn. De ene heeft meer gesloten geweest dan de andere, enz..., enz... En ge moet ook rekening natuurlijk houden met de financiële toestand van de stad. Maar ik wil wel – en dat heb ik heel goed gehoord – dat de fractievoorzitter van uw fractie, mijnheer de schepen, zich eigenlijk in niet mis te verstane bewoordingen heeft uitgesproken voor niet een uitstel van de bedrijfsbelasting, maar toch voor een weze het misschien gedeeltelijke niet-inning van een deel van de bedrijfsbelasting.

Twee, ik hoor ook en dat moet ik zelfs niet horen, maar dat komt om de 6 jaar wel eens terug in het partij- en het verkiezingsprogramma van de Vld, open of niet, dat zij dus ijveren voor de afschaffing van de bedrijfsbelasting. Dus waarom zouden zij daartegen zijn, moest eventueel een gedeelte daar niet van geïnd worden. De steun van de CD&V heeft u ook al. Dus ge moet daar niet zo bangerig over doen. Nu, wat betreft het luik Zorgpunt. En dat stoort mij dus mateloos. Ge zit dus met – kunt ge u dat goed voorstellen – met een constructie waarbij in 5 residenties 1.200 zorgbehoevende bejaarden worden opgevangen en de nodige verzorging krijgen of zouden moeten krijgen. Aan het hoofd daarvan, in welk comité of welke bestuursgradatie dan ook zit niemand, niemand met medische achtergrond, niemand. Dat zijn allemaal bureaumannekes of bureaumeiskes. Zowel de directie, als de clusterdirectie, als ik weet niet wat allemaal. Dat is niets medisch. Het minste dat ge kunt zeggen en men zwaait daar met die – hoe noemt dat – die CRA's, ik vraag mij af, wie zijn dat, wat doen die? Zijn die constant aanwezig in deze of gene WZC? Zijn die maar, moeten die opgeroepen worden? Wie zijn dat? Wat is hun taak? Hoe doen die dat? Ik zie in de rusthuizen – mijn echtgenote indertijd was werkzaam in een rust- en verzorgingstehuis, toen was dat nog een RVT in die tijd, dus mijn moeder ligt daar nu ook, ik heb verschillende mensen gekend en bezoeken gebracht aan WZC's – het enige dat die mensen daar zien, dat is hun huisarts. Meer zien die daar niet hé. En ik vraag mij af wat die taak is en hoe die dat ... van die mensen die u daar ... Dus, dat wil ik wel eens ... Dat mag schriftelijk zijn, liefst wel. Wie zijn dat? Wat doen die? En hoe zit die taak juist in mekaar? Dat zou ik willen weten. En dan de uitleg, een medische directeur, dat gaan we nu toch niet doen zeker hé. Want dat kost zoveel geld hé. Ja, ja, maar collega Merckx heeft dat wel gezegd. We gaan toch geen medische directeur aanzetten, want dat kost zoveel geld. Potverdorie, voor die 1.200 oude mensjes die binnen de 18 maanden er toch waarschijnlijk niet meer zijn, daar gaan we toch die medische directeur niet voor aanstellen hé. Kijk, dat vind ik dus te kort door de bocht. Het wordt eens tijd, dat men weet waar men mee bezig is. En mijnheer Huys, ge moet niet azo knikken. Dat is de interpretatie en de enigste juiste interpretatie die is als ge met een structuur zit, Zorgpunt – of dat nu Zorgpunt of Zorg... - die moet zorgen voor de medische begeleiding van 1.200 oudere mensen, die allemaal iets mankeren hé. Er is niemand bij in volkomen 100 % gezondheid hé. Die zijn er niet bij. En dan geen medische directeur hebben, die een strategisch, een medisch strategisch plan op poten zet hé. Nu is dat de versnippering. Hoe noemen ze dat, de CRA? Die CRA's en de huisdokters en wat dit en wat dat. En aan de top zitten bureaumannekens. Die dus het verschil niet kennen tussen een wit pilletje en een roos pilletje hé. Want dat interesseert hen niet. Dat zit achter een computer en dat zit modelletjes uit te tekenen en meer doet dat niet.

Maar het contact met de mensen op medisch vlak en op sociaal vlak, dat is er dus veel te weinig in de WZC's. Is dat alleen bij Zorgpunt? Ik dacht het niet. Wel, Zorgpunt valt nu eenmaal voor een stukje onder onze bevoegdheid. Niet qua uitwerking, maar ze leven wel of ze werken wel met onze centen. En daarom, ik zeg het en de burgemeester zegt van de laatste maanden en het laatste jaar zijn de WZC's en Zorgpunt nog nooit zoveel ter sprake geweest als ... Ja, het zal wel. Vroeger zat het in de OCMW-raad. En nu zit het, nu zit de OCMW-raad hier. En het is niet om op mijn eigen gat te kletsen, maar als ik niets op de agenda zet van de OCMW-raad, is de OCMW-raad op 10 seconden gedaan hé. Lieg ik of lieg ik? Wablieft? Ja, ja, nu staat er een organogram op, ja, goed. Hallo, ja, het zou er nog aan moeten mankeren. Maar zo werkt het dus niet hé. Er is totale versnippering. En de functie, die er zou moeten zijn, de medische begeleiding, een medische visie voor het vehikel, onze WZC's onder de noemer Zorgpunt, dat ontbreekt. En daarvoor is blijkbaar de politieke wil niet aanwezig.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. En dan geef ik nog het woord aan de heer Maes.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ik ga niet zo uitgebreid spreken dan mijn voorganger. Ik wil het eerst eventjes hebben over punt 13. Ik heb begrepen van de schepen, dat wij in juni al een eerste overzicht gaan krijgen van het effect van deze crisis op het budget. Ik vind dat belangrijk, zodanig dat we inderdaad kunnen zien hoe ver kunnen we springen en wat zijn de prioriteiten, die we in deze stad kunnen en moeten doen. Want we gaan moeten kiezen. We gaan prioriteiten moeten geven. Ik denk dat dat duidelijk is. Een tweede punt is, dat ik ook heb begrepen, dat het de bedoeling is, dat we in de maand mei nieuwe maatregelen gaan bespreken. Steunmaatregelen. En dat in functie van de evolutie van de maatregelen van het crisiscentrum, dat we dan gaan bekijken. Wel, in die twee, met die twee elementen willen wij absoluut wat nu voorligt goedkeuren, want ik denk dat het best is, dat we inderdaad die maatregelen al kunnen voeren. Maar het mag wel meer zijn, zoals ik daarnet heb gezegd. Wat betreft mijn interpellatie, ik bedank iedereen voor het uitvoerig antwoord. Wat betreft de woonzorgcentra is het niet mijn bedoeling om vandaag het proces op te maken van de crisis en een evaluatie te maken. Ik denk dat het goed is, dat we daar inderdaad mee wachten. Dat we vandaag voornamelijk kiezen van wat kan er beter, op welke punten kunnen we nog de zaken verbeteren? En daar wil ik toch nog eventjes ingaan op het punt van het testen. Dus de minister of staatssecretaris De Backer heeft beloofd, dat er wekelijks 10.000 testen zouden gebeuren. We zijn daar lang nog niet. Ik denk, dat is niet de verantwoordelijkheid van de stad. Maar ik denk dat we als stadsbestuur wel kunnen aandringen om dat tempo van het testen te verhogen, zodanig dat die strategie van testen, dat we weten wie dat er eigenlijk ziek is en dan te kunnen isoleren.

Dat is denk ik één van de belangrijke elementen, die bv. in Duitsland ertoe hebben geleid dat daar het aantal ja, besmettingen en het aantal zieken en doden uiteindelijk ook veel kleiner is dan bij ons. Dus ik denk dat we daarop moeten focussen. Ik ben erg blij met het uitvoerig antwoord rond de computers en het feit dat men nu een grotere regierol voor de stad daarin gaat nemen. Ik denk dat – en daar sluit ik mij bij aan bij collega De Meyer – het is dringend. Als we willen zorgen dat er geen achterstand is in het leerproces bij een aantal kinderen, die al vaak problemen hebben met het leren. Dus ik denk dat het inderdaad goed is, dat de stad daar een grotere regierol opneemt. Wat betreft De Ster, ja, ik deel uw bekommernis, burgemeester, wat betreft de physical distancing en het naleven daarvan. Maar dat stelt zich evengoed in het park. Dat stelt zich evengoed in het bos van Puitvoet. Dat stelt zich eigenlijk op alle plaatsen. En ik denk dat we sowieso moeten proberen te zorgen, dat voor de maatregelen die noodzakelijk zijn en waar we absoluut allemaal op moeten toezien, dat die nageleefd worden en dat die ook een draagvlak hebben. En dat de mensen dat ervaren als zijnde iets dat zij, dat haalbaar is. En wat ik hoor van heel veel mensen zeggen van ja, het is voor mij niet logisch, dat ik niet kan gaan wandelen op De Ster. En dus ik denk dat dat, die maatregel, die men zou nemen en wat niet het enige is eigenlijk dat de provincie al heeft besloten, om die toch een signaal te geven naar de bevolking van ja, we begrijpen het, maar wij gaan dan wel streng toezien dat daar inderdaad die physical distancing wordt gerespecteerd. Dus, ik begrijp uw bezorgdheid, maar ik denk dat we op een andere uitkomst komen.

VOORZITTER: En dan geef ik tot slot nog het woord aan raadslid Merckx, die had het nog gevraagd.

MERCKX: Ja, ik ben toch wel wat verbolgen over de manier waarop Frans praat over de CRA's. Uit zijn antwoord getuigt hij van een grote onwetendheid en een gebrek aan respect. Een CRA is een heel belangrijke functie. En dat hij dat niet kent, die functie, dat vind ik ja, ... Goed, dat is zijn recht, maar de manier waarop hij spreekt over mijn collega's vind ik helemaal niet correct hé. Een CRA coördineert en ze hebben de voorbije jaren zeer veel werk gestoken in het opstellen van een formularium voor medicatie, zodanig dat de artsen in een woonzorgcentrum ook steeds dezelfde types medicamenten gebruiken in feite en geen, allé, niet alle medicamenten die voorradig zijn. Die controleert de dossiers, heeft jaarlijks een overleg met de huisarts en die coördineert het beleid, de griepvaccinatie, de preventiemaatregelen. Dat wordt allemaal door die CRA gedaan. Bovendien geeft die ook raad, die overlegt met de hoofdverpleegkundigen, de directie van het woonzorgcentrum en die geeft ook opleidingen.

Die CRA's die geven bv. een symposium over slaapmedicatie in de woonzorgcentra, welk risico is dat, hoe kunnen wij als huisartsen in dat woonzorgcentrum proberen die medicatie af te bouwen. Dus ik vind het echt een gebrek aan respect tegenover mijn collega's om zo te spreken daarover. Het voorstel voor een medisch directeur, ik denk ook dat je daar twee dingen verwacht hé. Ofwel heb je een medische directeur, die mee het beleid bepaalt, maar daarvoor denk ik dat de woonzorgcentra, dat die CRA's dat al een stukje doen. Ofwel pleit ge ervoor, dat er één arts is die alle inwoners van dat woonzorgcentrum verzorgt. En dat alle huisartsen daar buiten blijven. Ja, dat vind ik dan ook spijtig, want die oudere mensen, die hebben graag dat hun huisarts komt in het woonzorgcentrum. En ik denk dat dit ook de betere manier is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Merckx.

WYMEERSCH: Als u mij toestaat, mevrouw de voorzitter?

VOORZITTER: Ja.

WYMEERSCH: Collega Merckx, ik heb mij proberen van in te houden hé. Maar mijn moeder ligt nu regelmatig in, ze heeft al in Het Lindenhof gelegen, ze heeft al in De Spoele gelegen, ligt nu in een ander woonzorgcentrum. Wat ge zegt over die medicatie hé, dat is larie en apekool. Want die moet zelf haar medicatie meebrengen, die voorgeschreven wordt door haar huisarts en die wordt daar in de woonzorgcentra bij de verpleging wordt die daar gestockeerd en die krijgt anders niets. Heeft zij die – hoe noemt hij – CRA al ooit gezien? Neen. Dat is altijd haar huisdokter, die daar één keer om op de week, één keer om de 14 dagen voorbijkomt. Niet meer, niet minder. En inderdaad, als die en die zijn dan, zijn die vast verbonden? Staan die op de loonlijst van het Zorgpunt? Ah, dat weet ge niet vanbuiten. Ge zijt nochtans voorzitter van de raad van bestuur. En ge weet niet of die CRA's op de loonlijst staan?

MERCKX: Of die op de loonlijst staan, dat weet ik niet. Maar dat die vergoed zullen worden voor hun prestaties, ja, dat inderdaad.

WYMEERSCH: Ja, dat zou er nog aan moeten mankeren, dat ze dat voor niets doen.

MERCKX: Maar allé, een dokter die in het ziekenhuis werkt, die staat ook niet op de loonlijst hé. Die wordt ook vergoed voor zijn diensten ...

WYMEERSCH: Ja, maar ge moet geen appels met peren vergelijken hé. Als ik hoor van collega Merckx, dat die CRA's het beleid uitstippelen, het medisch beleid binnen de WZC's, dan hebben die toch een belangrijke functie en zouden die toch op de loonlijsten van de WZC's en van het Zorgpunt moeten staan of niet? En u weet het niet? Dus dat getuigt ervan, dat die structuur niet klopt. Dat die structuur niet klopt. Dat kan zijn, collega Merckx, dat die daar een bepaalde taak hebben die nuttig ...

MERCKX: Die CRA's ... (door elkaar gepraat, onverstaabaar).

WYMEERSCH: ... is, maar het past niet in het plaatje. Die doen maar wat. Nu gaat u mij eens uitleggen wie zijn dat, wie zijn dat en hoe werken die? Wie zijn dat en hoe werken die?

MERCKX: ... (onverstaabaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Ja, maar nee, ge moet eens gaan kijken in een woonzorgcentrum hé.

BURGEMEESTER: Ik kom ook in woonzorgcentra ...

WYMEERSCH: Ja, ja, maar dat zal wel, dat zal wel.

VOORZITTER: Goed. Ik ...

WYMEERSCH: En, collega Merckx, gij komt daar dikwijls in woonzorgcentra hé. In sommige gevallen spijtig genoeg, zeker hé. Daar gaan we het niet over hebben hé.

BURGEMEESTER: Dit is onwaardig hé, Frans! Dit is onwaardig die manier van tussenkomen. Nee, gij zijt begonnen, gij zijt begonnen.

VOORZITTER: Kom, ik stel voor dat we dit hier afsluiten. Ik zou willen ... Ja?

CALLAERT: Ik wou nog misschien op de extra vraag, de vragen van collega Geerts, nog antwoorden op het vlak van die handgel en de mondmaskers. Ja, dus, Christel, op vlak van de handgel is er binnen de volledige stedelijke organisatie in het begin beslist om de handgel, die voorradig was, om die voor te behouden voor locaties en personeelsleden, die geen directe mogelijkheden hebben om constant hun handen te wassen. En in elk kinderdagverblijf, in elke buitenschoolse kinderopvang zijn pompbakken aanwezig en is zeep aanwezig. Dus we hebben wel direct voorzien, dat er overal in de opvang bij ons de juiste zepen voorzien waren. Van de twee locaties, die ik heb gezien, bij eentje heb ik er niet op gelet, bij het andere was wel hand... (?) aanwezig. Dat weet ik nu, omdat ik er toevallig met mijn ellenboog tegen had gestoot. Op vlak van die mondmaskers, dat staat volgens mij niet in een reglement, maar dat is gewoon de algemene richtlijn van de stad Sint-Niklaas geweest om geen mondmaskers toe te laten bij het personeel van de buitenschoolse kinderopvang, omdat wij – en dat is een visie die wordt gedeeld door Kind & Gezin – dat een afschrikwekkend effect heeft naar de kinderen en de ouders. En dat vinden wij ook iets ongelooflijk belangrijk. Het feit dat ge zegt, dat personeel is opgetrommeld moeten worden tijdens de Paasvakantie, dat klopt inderdaad. Maar normaal gezien hebben wij maar op 4 locaties kinderopvang, allé, opvang tijdens de vakanties en nu hebben we dat buiten die 4 locaties ook op quasi alle scholen gedaan op ons grondgebied. En ja, natuurlijk, hoe meer locaties dat ge hebt, er moet wel overal dan een personeelslid daar aanwezig zijn. Op de vragen van Frans, foert.

En dan, Jef, op vlak van de testen van de woonzorgcentra, wij als Zorgpunt hameren er wij ook zelf op in bij het Agentschap Zorg en Gezondheid en bij de hogere overheden, dat wij vinden dat het tempo van de testingen wel sneller moet gaan en zo snel mogelijk iedereen getest moet worden. Waarom kiezen wij ervoor om enkel het personeel ... Awel ja, kijk, de reden dat we enkel het personeel op dit moment testen in zorgcentra, waar nog geen Covid-19 binnen is, is dat als het er nog niet binnen is, kan het alleen maar via het personeel erbinnen geraken. Daarom dat we het personeel testen. En dan op vlak van die achterstand, zowel Jos als gij hebt dat gezegd van de laptops. Ja, ik spring nu wat van de hak op de tak. De Burge-meester heeft daar uitgebreid op geantwoord, maar dat is ook in het armoedeplan, allé, het nieuwe armoedeplan dat er deze legislatuur gaat komen, gaat dat ook één van de prioriteiten zijn hé. Iedereen digitaal om ervoor te zorgen, dat al onze inwoners – ook al hebt ge daar de financiële middelen niet voor – maar iedereen wel digitaal mee kan in deze maatschappij. Dat was het voor mij.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef nog één keer het woord aan mevrouw Geerts in antwoord op de schepen. Mevrouw Geerts?

GEERTS: Ja, ik had eigenlijk voordien het woord al gevraagd, maar bon. Het is druk op de chat. Ik wou eigenlijk daarnet ook zeggen, nadat collega Merckx het woord had genomen, dat ik hem wil bijtreden. En ik waande mij nadien even in het Vlaams parlement, omdat ik denk dat er heel veel te zeggen valt over de woonzorgcentra. Maar er zijn ook wel een aantal zaken, die decretaal geregeld zijn, zoals de zaken van een CRA. En ik denk dat dat dan minder een discussie is, die we hier moeten voeren. En ik wil, ik dank de schepen voor zijn toevoeging, maar ik blijf toch nog een beetje op mijn honger zitten. In die zin, dat hij zegt ja, het is een richtlijn, maar ik blijf een beetje met de vraag wat is de juridische basis om mensen te verbieden om zichzelf te beschermen. Maar ik denk dat er geen concreet antwoord meer zal komen. Maar ik vind het een beetje jammer.

VOORZITTER: Ik dank u voor deze tussenkomst, mevrouw Geerts. Ik stel voor dat we nu stemmen over punt 13. Ik herhaal nog even wat dat punt was, financiën, compensaties ten gevolge van de coronacrisis en afwijkingen aan bestaande belasting- en retributiereglementen. En dat gaat over de goedkeuring. Ik moet vragen, zijn er ... Ja, dan gaan we eerst stemmen over de amendementen van de heer Wymeersch. Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Twee woorden over onze stemhouding, voorzitter. We gaan ons twee keer onthouden. Ik denk dat Christel Geerts heel duidelijk gezegd heeft wat ons algemeen standpunt is. We vinden dit oké, maar te weinig.

Anderzijds willen we ook niet meegaan in – met alle respect – een vorm van opbod, gelijk dat hier toch wel een beetje terug te vinden is in de amendementen. Dus we zullen ons twee keer onthouden. Zowel bij de stemming over de amendementen, als in de stemming over het voorstel van het stadsbestuur.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Wij houden ons amendement aan, mevrouw de voorzitter. Maar ook onze toezegging, dat wij uitkijken naar de evolutie binnen de maatregelen, die het college zal voorstellen, daar ook een eind in willen meegaan. Dat dat in overleg moet en zal gebeuren. Maar ik wil toch het amendement aanhouden, om daar toch de richting aan te duiden, waarin wij het willen zien evolueren.

VOORZITTER: Goed. Ik geef even nog het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, ik denk dat iedereen goed geluisterd heeft en goed begrepen heeft wat schepen Buysrogge bij de inleiding van dit punt naar voor heeft gebracht. Dit is een tussentijdse beslissing. Dit zijn niet de finale maatregelen of alle maatregelen, die wij in deze moeilijke periode zullen nemen. En gezien de kadering, die de schepen gegeven heeft, roep ik de raad op – zeker de meerderheid, maar eigenlijk alle raadsleden – om dus de amendementen van de heer Wymeersch en van het Vlaams Belang niet goed te keuren.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Dan gaan we stemmen over de amendementen. Mijn eerste vraag, die ik stel, is zijn er raadsleden die niet-conform of niet dezelfde stemhouding hebben als hun fractieleider? Ja, hier moet je kijken, ja. Ik zie hier iets verschijnen, dus ja, ... Nee, nee, die zien mij al de hele avond. Ja, ja, goed. Dan moeten we de amendementen punt per punt bespreken of mag dat en bloc? Ja, per artikel bedoel ik. Ja, oké. Dan gaan we stemmen over het amendement. Wie ... Ja?

WYMEERSCH: Als er natuurlijk collega's zijn, die art. 1 wel goedvinden en art. 7 niet, dan kunnen ze een gesplitste stemming vragen.

VOORZITTER: Ja, goed. Ik ga nog even mijn vraag herhalen. Is iedereen ermee akkoord, dat we dit amendement en bloc stemmen? Ja, goed. Dan vraag ik wie stemt voor dit amendement? Dat is het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Dat is de meerderheid. En wie onthoudt zich? Dat is sp.a, dat is PVDA en ik heb nog geen stem ... Ah ja, oké. Onthouding CD&V. Dan stemmen we over het punt 13 dan, dus de compensaties. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en PVDA en CD&V. Nee, ik zie ze nog niet. Ah ja, goed. En dan wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang en sp.a. Goed. Dan moeten we even terug naar punt 9, gemeenteraad, gemeenteraadscommissies, verkiezing voorzitter, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, dat is ook in de commissie toegelicht. Dus aangezien Maxime Callaert waarnemend schepen is geworden, draagt de N-VA-fractie dus Luk Huys voor, euh Tchantra Van De Walle voor als nieuwe voorzitter van de commissie jeugd, participatie en gebouwen.

VOORZITTER: Ja en we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en sp.a. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? PVDA en Vlaams Belang. En CD&V keurt het goed. Punt 11 dan, internationale samenwerking, ...

WYMEERSCH: Mag ik even de schorsing vragen wegens hoogdringende sanitaire behoeften?

VOORZITTER: Oké, we schorsen 10 minuten, want dat is niet zo makkelijk ...

DE MEYER: Voorzitter? Voorzitter?

VOORZITTER: Ja, mijnheer De Meyer, ja? Ik hoor u niet. Uw micro staat niet aan.

DE MEYER: Ik heb u vandaag een mail gestuurd, dat ik vroeger de vergadering moet verlaten en ik zou nog willen tussenkomen over punt 14 en 15. Sorry, maar als men zolang over die ... (?) kan praten, kan er gerust iemand eventjes de vergadering verlaten, maar dat de groep toch kan doorvergaderen hé. Ik heb speciaal een mail daarover gestuurd, dus ...

WYMEERSCH: Vermits dat u enkel met de fractievoorzitters zit ...

VOORZITTER: Ik weet het, mijnheer De Meyer, maar als ... Excuseer, mijnheer Wymeersch. Als de schorsing wordt gevraagd, dan moet ik de schorsing geven. Hij zal hem haasten. We nemen 5 minuten schorsing.

SCHORSING

VOORZITTER: Ik open terug de zitting. En we zijn gekomen aan punt 11, internationale samenwerking, samenwerkingsovereenkomsten met Oxfam Wereldwinkels Sint-Niklaas vzw, Solidagro ngo en Dwagulu-Dekkente vzw, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Ja, voorzitter, dat zijn drie organisaties, waar we al vele jaren een goede en zinvolle samenwerking mee hebben. En wij stellen aan deze raad voor om deze samenwerking verder te zetten.

VOORZITTER: Ik zie dat het woord wordt gevraagd door mevrouw Luyckx vanuit de trouwzaal, denk ik. Mevrouw Luyckx, u hebt het woord.

LUYCKX: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, omwille van onze visie op ontwikkelingshulp in het algemeen, die vrij sterk afwijkt van de heersende visie, waar wij vinden dat ontwikkelingssamenwerking op stedelijk niveau niet altijd even interessant is om geld aan te besteden, gaan wij dit punt niet goedkeuren. Wij gaan dat niet doen, omdat we ons afvragen wat het nu is van samenwerkingsakkoorden op stedelijk niveau, zoals ik al zei. Wij denken dat dat beter is om dat aan hogere niveaus over te laten. En daarnaast maken wij toch ook wel voorbehoud bij de aard en bij de doelstellingen van de betrokken verenigingen. Ja, degene die ik gevonden heb – en ik heb even gezocht, omdat ik de verenigingen zelf niet kende en daar dus een beetje huiswerk over gemaakt heb – die doelstellingen zijn wazig, vrijblijvend, vrij wollig taalgebruik. En dan ja, ook Dwagulu-Dekkente bv., ja die organiseren als een soort ... (?) reisbureau inleefreizen van toch meer dan 1.800 euro naar Senegal. Ja, dit soort initiatieven lijken ons nu niet direct nodig om daar aan de mensen te gaan zien, te laten zien hoe rijk wij wel zijn, dat wij naar ginder kunnen afreizen, hoe kapitaalkrchtig dat wij zijn. Voor ons is dat, riekt dat heel erg naar paternalisme en zelfs eigenlijk erger nog, naar neokolonialisme. En daar gaan we niet aan meedoen. Dus wij stemmen tegen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Luyckx. Kunnen we stemmen? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en de PVDA en CD&V. Wie stemt tegen? En sp.a, excuseer. En wie stemt tegen? Dat is het Vlaams Belang. Punt 12, verlenging strategisch veiligheids- en preventieplan, goedkeuring.

BURGEMEESTER: Dat is ook de verlenging dus voor dit jaar van het strategisch veiligheids- en preventieplan op basis waarvan wij dus met overeenkomst met de federale overheid heel wat personeelsleden gesubsidieerd krijgen.

VOORZITTER: Vraagt iemand het woord? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, PVDA en Vlaams Belang. En ook ... Dus het is eenparig, ja. Oké. Punt 14, gemeentepersoneel, organogram, goedkeuring. En ik had gezien dat daar ...

BURGEMEESTER: Voorzitter, mag ik vragen of er raadsleden zijn, die wensen dus dat de korpschef nog in de zitting blijft? Ja, ja, maar goed.

VOORZITTER: Dus de korpschef verontschuldigd. Ik kijk nog even naar de ...

BURGEMEESTER: Dan kan de korpschef haar moederlijke functies gaan vervullen, in dit verre Klein-Brabant, maar ...

VOORZITTER: Ja, ja. Dank u om hier zolang aanwezig te zijn. Goed, dus punt 14, gemeentepersoneel, organogram, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

BUYSROGGE: Dank u wel, voorzitter. Het is ook toegelicht in de commissie. Er waren eigenlijk geen vragen over. Het komt er eigenlijk op neer, dat met betrekking tot hetgeen dat nu voorligt, dat dat eigenlijk geen nieuwe keuzes zijn. Dat dat de uitvoering is van eerdere beslissingen. Beslissingen, die in het kader van de budgetbespreking en in de formatie hier al uitgebreid besproken zijn geworden. Het is ook zo, dat dit besproken is met de vakorganisaties, in het bijzonder onderhandelingscomité van 20 april. En dat ook daar de goedkeuring weggedragen werd aan hetgeen dat voorligt. Hetgeen dat hier nu voorligt in de gemeenteraad komt straks ook nog eens identiek terug in de OCMW-raad.

VOORZITTER: Vraagt hier iemand het woord?

DE MEYER: Voorzitter, ik heb het woord gevraagd.

VOORZITTER: Ja, Jos, jij hebt het woord.

DE MEYER: Ja, wat betreft het organigram, collega's, we gaan dit met onze fractie goedkeuren. Maar naar aanleiding hiervan heb ik toch wel een zeer ernstige bemerking, nl. de volgende. In december heeft men ons medegedeeld welke extra personeelsleden ook in het hoogste kader zouden worden aangeworven, onder andere een ambtenaar met als opdracht de grote projecten op te volgen. Collega's, het was voor mij dan ook even slikken als ik in het verslag van het schepencollege van 30 maart lees, dat men nog eens een externe projectregisseur gaat aanstellen voor de opvolging van de herinrichting van de Grote Markt, raming van de kostprijs 120.000 euro. Dit via een onderhandelingsprocedure zonder voorafgaande bekendmaking. Aan de Vlaamse Bouwmeester werd gevraagd om een lijst van potentiële kandidaten door te geven. Jongens en meisjes van het schepencollege, alstublieft, niet overdrijven. En als ge dergelijke beslissingen neemt, misschien moet het juridisch niet, maar het zou getuigen van enige hoffelijkheid om ook de gemeenteraadsleden daarvan in kennis te stellen. Dit wou ik toch nog even meegeven naar aanleiding van het organigram.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Kunnen we ... Ja, dat laatste punt gaat over iets van een andere schepen. Dus dat komt eigenlijk op dit moment ...

DE MEYER: Excuseer, de schepen van personeel of de burgemeester, iemand kan toch antwoorden hé. Dit is duidelijk naar aanleiding van het organigram. In de discussie, die we daarstraks gehad hebben, is er over Vlaams, federaal beleid gediscussieerd, over alles. En hier bij dergelijke vraag, wat toch een belangrijke beslissing inhoudt van het schepencollege, daar zomaar overgaan, dit kan volgens mij niet.

VOORZITTER: Mijnheer De Meyer, ik stel voor dat schepen Hanssens, als die mij hoort in zijn kabinet, dat die daar even kort op antwoord, want dat is eerder iets binnen zijn bevoegdheid. Schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, voorzitter. Kan u mij zien?

VOORZITTER: Ja, ik zie u in een sneeuwlandschap ... Ah ja, oké, ça va.

HANSSENS: In een sneeuwlandschap? Ja, dan is er iets mis met uw camera, met uw beeldscherm. Goed, ik neem aan dat u verwacht dat ik reageer op het punt, dat mijnheer De Meyer heeft aangehaald met betrekking tot de aanstelling van een projectbegeleider van het project van de Grote Markt. Ik wil er ook eventjes op wijzen in dat punt, dat dat ook niet zonder precedent is. Bij de vorige herinrichting van de Grote Markt is dat ook gebeurd. En dat is eigenlijk op aangeven ook van onze eigen administratie, die in deze procedure heel goed de procedure, die gaat gevolgd worden ook in de komende jaren met alle aspecten van participatie, van ontwerp, van het betrekken van ook de technische kant van zaken, dat ...

DE MEYER: Kan u iets luider spreken, schepen? We kunnen u heel moeilijk verstaan.

HANSSENS: Ja, ik ga proberen om nog wat dichterbij tegen het scherm te spreken dan. Ik doe het via mijn iPad hier. Dus dat is niet zonder precedent, dat er een procesleider wordt aangesteld. Het was zo bij het vorige project van de Grote Markt ook zo. En dat is niet verwonderlijk. Gezien de complexiteit, de vele partijen die betrokken zijn en de ongetwijfeld zeer complexe participatieoefening, die we gaan moeten uitoefenen, kunnen we dit echt niet meer binnen het huidige contingent erbij pakken. Er wordt gegokt, dat het toch wel een kwart tot een halve voltijdse equivalent gaat zijn om de verschillende partijen in dit proces, in dit zeer belangrijke project te coördineren. Vandaar én op voorzet van de administratie – ik herhaal het nog eens – heeft het college ingestemd om die extra begeleider, die ook met kennis van zaken van zo'n complexe grote projecten daarin kan meestappen, om die te gaan zoeken en aan te stellen. En inderdaad, wij hebben gevraagd aan de Vlaamse Bouwmeester om daar toch een aantal ja, partijen die dat aankunnen voor aan te geven en die aan te schrijven. En voor dat bedrag, dat u weet dat ook onder de limiet inderdaad van de gemeenteraad is, te doen voor de komende jaren. Het gaat hier niet om 100.000 euro per jaar, maar voor de volledige opdracht. Ik vind dat een heel redelijk verzoek en ik vind dat ook een heel redelijk bedrag, dat daarvoor wordt uitgetrokken. En heel noodzakelijk, omdat die mensen, waar wij op rekenen binnen onze eigen administratie, dezelfde mensen zijn die ook de andere projecten begeleiden en voor zo'n complex project elke hulp kunnen gebruiken. Tot zover, voorzitter.

VOORZITTER: Dank u wel, schepen. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. U micro staat niet aan, Jos, denk ik.

DE MEYER: Schepen, u hebt veel woorden gebruikt om weinig te zeggen. En u hebt op allerlei wijze mij overtuigd. Mocht ge geen ambtenaar aanwerven voor de grote projecten op te volgen, dan zou ik u kunnen volgen.

Maar aangezien ge in december hebt meegedeeld dat er een ambtenaar komt, in het bijzonder om de grote projecten op te volgen, vind ik het niet ernstig als ik zie hoeveel studies ge reeds doet voor het zwembad, voor externe opvolging en als ik dan zie wat ge hier doet, dan begrijp ik dit niet meer. Dit is overdrijven tot en met. Dit vind ik niet meer ernstig. Bovendien, mijn vraagje waarom vond ge het niet wenselijk om de raad daarover te informeren, hebt ge ook niet beantwoord.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer De Meyer. Ik stel voor dat we ... Ah ja, schepen Hanssens?

HANSSENS: Ja, ja, maar ik wil ook nog wel eens eventjes verduidelijken, dat de ambtenaar ontwikkeling die we zoeken, dat die projecten van een publiek private aard gaat begeleiden. En dan verwijs ik naar de projecten, die vallen onder stadsontwikkeling. En de regisseur stadsontwikkeling gaat stadsontwikkelingsprojecten begeleiden en niet projecten openbaar domein, zoals dit. Ten tweede, de vraag ja, waarom hebt ge de raad daar niet van op de hoogte gesteld? Kijk, die beslissingen, die wij nemen, die staan inderdaad publiek via de notulen beschikbaar, maar ook via de verslagen van de stuurgroep. Had ik dat kunnen zeggen? Ik had dat kunnen zeggen in de commissie, dat klopt. Er was niet direct een aanleiding hiertoe deze keer, maar zo'n beslissingen kunnen de volgende keer zeker aan bod komen in de commissie. Zeker als er wat minder punten dan deze maand op de agenda staan.

VOORZITTER: Dank u, schepen.

DE MEYER: ... (onverstaanbaar).

VOORZITTER: Dank u, schepen. Dan stel ik voor dat we, als er geen vragen meer zijn, overgaan tot de stemming van punt 14. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, Vlaams Belang. En wat doet CD&V? Ik wacht even af. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Ik wacht nog even op Johan. Ja, ik moest ook nog vragen of er raadsleden waren, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider?

UYTDENHOUWEN: Het komt precies niet door, maar wij stemmen voor.

VOORZITTER: Ja, oké, dank u wel. Punt 15, diensten, sport- en recreatiepark Puyenbeke, opmaak ruimtelijke visie, intrekking beslissing en goedkeuring uitbreiding oorspronkelijke opdracht. Schepen? Ah ja, de afvoering, excuseer. We luisteren even naar de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik zal heel kort zijn, mevrouw de voorzitter.

We vragen de afvoering om verschillende redenen, maar twee specifieke, die ik haal uit de argumentatie van het college, nl. één, ze voeren aan dat één en ander mogelijk is of noodzakelijk is omwille van het feit dat er een aantal onvoorziene zaken zijn gebeurd en dat men daarom bepaalde handelingen kan stellen. Wij betwisten dat of ik betwist dat, die onvoorziene handelingen, vermits men zeer goed wist dat, weze het niet op korte termijn, dan toch op middellange termijn, het contract met de voetbalvereniging zou worden gefinaliseerd en worden stopgezet. Dus of dat nu binnen het jaar was of binnen de 6 maand, dan wel binnen de 6 jaar. Dus die ontwikkeling die lag, die was op komst. Dus men kon daar perfect ook op middellange termijn rekening mee houden. Ten tweede, staat er ook in het document door het college aangeleverd, dat de studie rond de verkeerssituatie in onderzoek is en dat een uitslag daarvan wordt verwacht tegen juni van dit jaar. Dat is binnen 2 maand. Dus het lijkt mij dan ook logisch, als men toch een belangrijk stuk in heel het dossier, nl. die verkeersafwikkeling, als men daar de studie en de cijfers rond mag verwachten tussen dit en 2 maand, dat men toch die 2 maand nog in gedachten neemt om dat te laten rusten en naar de gemeenteraad van juni komt, neem ik aan, als de cijfers gekend zijn om dit dossier verder te bespreken. Daarom vragen wij de afvoering van dit punt.

VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Van Der Coelden. En daarna aan de heer De Meyer en de heer Uytendhouwen.

VAN DER COELDEN: Dank u.

VOORZITTER: Is dat allemaal over de afvoering, want ... Ja, woord. Ze zeggen allemaal woord.

VAN DER COELDEN: Ik ga mij in ieder geval in deze tussenkomst beperken tot de afvoering en het tweede argument van Frans Wymeersch delen. We hebben dat ook gezegd toen dit dossier en al de andere studies in de vorige gemeenteraad aan bod kwamen. Wij zijn van oordeel dat dit dossier stap per stap moet worden aangepakt. En een eerste stap, die zich opdringt, is een mobiliteitsstudie voor heel de omgeving van Puyenbeke. Niet alleen een studie. Die studie moet ook doorgesproken worden met de mensen, die daar wonen. En pas vanaf dat blijkt, dat dit project qua mobiliteit haalbaar zou zijn én dat er een draagvlak kan voor gevonden worden in de buurt, dan is het tijd om een aantal andere studies, waaronder deze, op te zetten. Maar in afwachting vinden we het veel te vroeg om over dit soort dingen beslissingen te nemen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ik geef het woord aan de heer De Meyer. Jos, je hebt het woord.

DE MEYER: Ja, ik had eigenlijk reeds het woord gevraagd, omdat ik vrees dat de afvoering door de meerderheid niet zal gesteund worden. Vanuit de CD&V-fractie steunen we de afvoering. Maar mijn vraag naar het woord was eigenlijk voor de bespreking bij het dossier.

VOORZITTER: Mijnheer Uytendhouwen, is het over de afvoering of voor het punt ten gronde?

UYTDENHOEWEN: Het punt ten gronde. Ik sluit mij aan bij Jos.

VOORZITTER: Bij Jef is het wel over de afvoering? Ja, oké. Dan geef ik het woord aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, wij steunen vanuit de PVDA ook het voorstel voor afvoering, omdat – en ik zal daar als we er fundamenteel over discussiëren nog terugrijpen naar het verslag van de vergadering van 24 januari daarover – omdat er toen gezegd werd, het is een éénheid. De drie elementen vormen één geheel. Dus het lijkt ons dan ook logisch om één, te wachten tot de echte participatie van de buurt mogelijk is en twee, de resultaten van het mobiliteitsonderzoek klaar zijn. En dan denk ik dat alle voorwaarden klaar zijn om ervoor te zorgen, dat dit als een geheel wordt beschouwd. Maar die voorwaarden zijn vandaag niet ingevuld.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Mijnheer Van Der Coelen, nog even?

VAN DER COELDEN: Het gaat zich niet veel voordoen vanavond, maar we vragen de individuele stemming, zowel over de afvoering en mocht het punt op de agenda blijven, ook over het punt in ...

VOORZITTER: Oké, dan ...

WYMEERSCH: Wij steunen deze vraag, zeker omwille van het feit, dat onze collega's, krachten of kornuiten of hoe ge ze ook wilt noemen, ook niet geïnformeerd zijn over deze materie, over de afvoering ja dan neen. Dus zij moeten zich daarover uitspreken.

VOORZITTER: Oké, dat is goed. Als dat gevraagd wordt, dan zullen wij dat doen. Ik geef eerst – als er geen vragen meer zijn – geef ik eerst wederwoord aan de schepen. Schepen, u hebt het woord.

BUYSROGGE: Ja, met betrekking tot de afvoering hé. Dus twee elementen, die u aanraakt, Jos. Euh neen, Frans. Het is zo dat over de kwestie van ja, eerst een mobiliteitsstudie en dan de andere studies, dat we die ... Ja, die discussie hebben we in januari was het, hebben we die discussie ook gehad, waar duidelijk jullie standpunt is om eerst die mobiliteitsgegevens te hebben en pas dan dat vervolgmateriaal op poten te zetten. Dus dat is geen nieuwe discussie. Feit is, dat die mobiliteitsstudie, dat die nu lopende is. Dat er een gunning geweest is, waarbij dat er nu al een eerste informatie-uitwisseling gebeurd is. Nu, het lijkt ons ook belangrijk, dat we accurate gegevens van mobiliteit hebben.

Als we nu een telling zouden gaan voeren, ja, dan het eerste dat je dan in juni zal zeggen, als mochten we dan met resultaten komen, dan zal je dan zeggen ah ja, maar ja, dat is geen normale situatie, dat geeft geen goed beeld van de mobiliteitsstromen in heel die buurt. Dus we moeten een goeie mobiliteitsstudie hebben. En als blijkt, dat die mobiliteitsstudie door de coronasituatie, dat die daardoor vertraging oploopt, ik denk dat het belangrijk is om een goeie mobiliteitsstudie te hebben, dan een snel verhaal te hebben. Dus nu zeggen van we gaan alles daaraan koppelen en pas nadat we dan die mobiliteitsgegevens hebben, pas dan gaan we het andere materiaal op poten proberen zetten, ik denk dat dat niet hoeft. Ik denk dat we tegelijkertijd ook nu kunnen starten met onder andere die uittekening van die ruimtelijke visie, zoals dat we daar ook de bedoeling mee hadden om in januari goedgekeurd te krijgen. Dus dat is wat mij betreft, is dat eerste argument geen argument om op in te gaan om uitstel te verlenen. Twee, het element van ja, die onvoorziene omstandigheden, ge wist toch ook al dat ... Dat is niet waar hé. In 2016 was er de studie uitgetekend. Ondertussen is de situatie wel degelijk grondig veranderd, zonder dat we daar op die moment in 2016 van wisten. We wisten toen niet, in 2016-2017, dat Waasland-Beveren de stekker er ging uittrekken en dat ze de site gingen verlaten. Dat wisten ...

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

BUYSROGGE: Wanneer? Het is daarom dat we vragen om die ... Het is daarom, dat we net vragen, het contract met Waasland-Beveren liep in principe tot 2032. Dus we wisten dat we daar vastzaten in een situatie, waar we ja, waar we zelf geen elementen in handen hadden om daar verder mee dingen op te richten, tot 2032. Die situatie en vandaar dat die onvoorziene omstandigheden wel degelijk kunnen worden ingeroepen als “een” argument om die uitbreiding van die studie te doen en dus dat element, het niet-inroepen van die onvoorziene omstandigheden, is wat ons betreft geen argument. Dus die twee argumenten, voorzitter, die heb ik proberen te weerleggen. En ik ga ervanuit, dat we daar niet op in zullen gaan en dat we dus de bespreking ten gronde kunnen aanvatten.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ja, maar in de argumentatie, mijnheer de schepen, zegt u toch dat u – en oké, de cijfers of de studie kan een beetje vertraging oplopen – maar in uw argumentatie staat dat u de resultaten van de studie verwacht midden juni of in de loop van de maand juni. Nu kan dat zijn, omdat één en ander vertraging heeft opgelopen, dat alles, ook het verkeer vertraging heeft opgelopen en dat het niet zo eenvoudig is om dat nu allemaal in het juiste perspectief op papier te zetten. Maar ik denk dat ge perfect kunt wachten tot er een getekende studie is.

Is dat nu nog twee maand of is dat laat ons zeggen de vakantie erover, dus nog vier of nog vijf maand. Ik denk dat in heel de complexiteit en ook de grootschaligheid van dit project, die vier of die vijf maand niet het verschil zullen uitmaken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, het is niet dat ik nog veel hoop heb, na wat er de laatste maanden in dit dossier gebeurd is om het stadsbestuur of de schepen van wat dan ook te overtuigen, maar toch deze twee zaken. Allé, één, ik vind het echt niet serieus als men de mobiliteitsstudie in alle ernst wil opzetten en als men ook de participatie die daaraan gekoppeld is ernstig wil nemen, ja, hoe je dat kan rijmen met ondertussen deze studie uitvoeren. Allé, stel dat de mobiliteitsstudie of de participatie daarrond zou uitwijzen dat mobiliteit een breekpunt is voor dit dossier, ja, dan zijn dit kosten op 't sterfhuis. Anderzijds, als ge dan die participatie doet en ge gaat naar de mensen, ja, en ze weten dat ondertussen deze studie bezig is, ja, moeten ze dan nog geloven dat de discussie rond mobiliteit effectief van dien aard zou kunnen zijn, dat het stadsbestuur bereid is om toch op zijn beslissing eventueel terug te komen? Nee toch. Allé, ge rijdt daarmee voor een stuk uzelf in de wielen door die studies allemaal parallel te laten lopen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ja, schepen, ik denk dat het argument, dat u zelf aanbrengt, is eigenlijk een argument net om het wel uit te stellen hé. Het feit, dat die mobiliteitsstudie niet degelijk kan uitgevoerd worden tijdens deze coronacrisis, dat is één element. Maar ik ga dan toch maar teruggrijpen eventjes naar het verslag van de 24e januari. En u zei daar toen, dus dat de drie dossiers – het inlichtingsvoorstel, het aanstellen van participatie en de opmaak van een MOBER – moeten we als een tweede luik zien. Die drie dingen, die hangen samen. Het is van belang om resultaten van de participatie te kunnen meenemen in het inrichtingsplan. Het is belangrijk om de MOBER-resultaten te kennen om er verder ook in het inrichtingsplan mee aan de slag te gaan. Het is dus één, dus het één is de kruisbestuiving van het andere. Wel, als u dat inderdaad vandaag ook meent – en ik veronderstel dat u diezelfde redenering nog altijd aanhoudt – dan is de vraag één, de MOBER, die kan niet degelijk worden uitgevoerd in coronacrisistijden. Twee, de participatie, heel het participatietraject kan niet degelijk uitgevoerd worden in deze coronatijden, want ge kunt de mensen uit de buurt niet samenbrengen. Hoe gaat ge dat dan vertalen naar een inrichtingsplan? En dat is dus iets wat ik niet kan begrijpen. Dus het lijkt mij echt logisch, dat we hier eventjes op de pauzeknop duwen tot als een aantal zaken duidelijker zijn en dat we dan de zaak fundamenteel bekijken.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Maes. Goed, als niemand ... Nee, niemand vraagt nog het woord. Dan stel ik voor, dat we gaan stemmen. Maar we wachten nog even op de techniciteit en de lijst van de volgorde van de gemeenteraadsleden om te stemmen. Het is in volgorde van belang van de ... Omdat het gevraagd wordt, ja. Goed, dus zodra de papieren er zijn met de volgorde zal ik iedereen zijn naam afroepen en dan is het de bedoeling dat iedereen zegt of jullie voor, tegen of onthouden. Ik geef nog eerst het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, collega's, vooraleer wij overgaan tot de stemming bij naamafroeping dus roep ik de raadsleden en zeker de meerderheid op om dus tegen de vraag tot afvoering te stemmen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Ik roep mijn collega-fractiegenoten in de trouwzaal en daarbuiten op om voor te stemmen voor de afvoering. Voor de afvoering!

VOORZITTER: Goed, wil je dan bij de naamafroeping zeggen of u voor, tegen of onthouding wil. Ik begin bij de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja.

VOORZITTER: Voor de afvoering hé, het gaat over willen jullie dat het punt wordt afgevoerd, voor, tegen of onthouding? Burgemeester?

BURGEMEESTER: De burgemeester stemt tegen.

VOORZITTER: Ja. Jos De Meyer?

DE MEYER: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Gaspard Van Peteghem? Gaspard Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Voor de afvoering, oké. Frans Wymeersch?

WYMEERSCH: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Kris Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Christel Geerts?

GEERTS: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Sofie Heyrman?

HEYRMAN: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Roland Pannecoucke?

PANNECOUCKE: Voor.

VOORZITTER: Ine Somers?

SOMERS: Tegen.

VOORZITTER: Julien Ghesquière?

Ghesquière: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Ilse Bats?

BATS: Voor.

VOORZITTER: Voor de afvoering, ja. Marc Huys?

HUYS M.: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Peter Buysrogge?

BUYSROGGE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Wout De Meester?

DE MEESTER: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Carl Hanssens?

HANSENS: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Bart Merckx?

MERCKX: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Maxime Callaert?

CALLAERT: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Bart De Bruyne?

DE BRUYNE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Filip Baeyens?

BAEYENS: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Veerle De Beule?

DE BEULE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Femke Pieters?

PIETERS: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Hasan Bilici? Hasan?

BILICI: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Luk Huys?

HUYS L.: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Kelly Van Elslande?

VAN ELSLANDE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Jan Snellings?

SNELLINGS: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Mia Mortier? Tegen de afvoering. Filip Herman? Filip Herman? Filip Herman?

DE MEYER: Niet aanwezig.

VOORZITTER: Nee. Aster Baeck? Ik zal straks nog even ...

BAECK: Tegen de afvoering.

DE MEYER: Ah nee, hé. Zijn beurt is voorbij hé, voorzitter. Ge kunt maar één keer de kans krijgen om te stemmen hé.

VOORZITTER: Johan Uytendhouwen? Johan? Johan?

UYTDENHOEWEN: Voor de afvoering. Voor de afvoering.

VOORZITTER: Goed, dank u wel. Lore Baeten?

BAETEN: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Saloua El Moussaoui?

MOUSSAOUI: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Kristof Van Gansen?

VAN GANSEN: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Jef Maes?

MAES: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Vanessa Blommaert?

BLOMMAERT: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Anneke Luyckx? Anneke?

LUYCKX: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Tchantra Van De Walle?

VAN DE WALLE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Freyja De Rijcke? Freyja?

DE RIJCKE: Voor de afvoering.

VOORZITTER: Koen De Smet? Koen De Smet?

DE SMET: Tegen de afvoering. Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Karel Noppe?

NOPPE: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Tunrayo Adeolu?

ADEOLU: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Christine Meert?

MEERT: Tegen de afvoering.

VOORZITTER: Ik heb twee dezelfde lijsten? Ah nee, is dat alles? Ja. Goed. Dan gaan we nu het ... Jawel, jawel, hij heeft wel gestemd. Er is maar ene die niet gestemd heeft en dat is Filip Herman. Jawel, hij was erbij. Goed, dan gaan we nu kijken naar het ...

Zijn er nog vragen voor het punt ten gronde of tussenkomsten? Ah ja, voilà. Goed, maar ik wil jullie ook een beetje wakker maken. We geven het woord eerst aan de schepen.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel, voorzitter. Het is zo dat er in de gemeenteraad van januari vier punten op de agenda stonden, gerelateerd dossier Puyenbeke. Eén was het mobiliteitsrapport. Naar de rapporten is eigenlijk al verwezen bij de bespreking daarjuist. Dus het mobiliteitseffectenrapport, de participatie, juridisch en algemene ondersteuning en dan hier nu de ruimtelijke visie. Twee ervan zijn al toegewezen vorige maand. En dus dat is het mobiliteits-effectenrapport en de participatie. Met betrekking tot de juridische ondersteuning loopt de gunningsprocedure en met betrekking tot de ruimtelijke visie is er door twee gemeenteraadsleden een klacht ingediend bij de gouverneur. Wij hebben ons ja, ook verder geïnformeerd naar de, om een antwoord te willen geven aan de gouverneur, in hoeverre dat er een grond was om die klacht. En blijkt ook, bleek uit ons advies dat we ingewonnen hadden, dat er wel degelijk een verkeerde juridische grond gehanteerd is in onze eerdere beslissing van januari. We hadden de ambitie om het hier in de gemeenteraad van vorige maand met jullie te kunnen bespreken, maar omdat we toen een beperkte zitting hadden, is dat punt in overleg, is dat toen afgevoerd. We wisten dat dat als consequentie had, dat de gouverneur onze beslissing van januari ging vernietigen. We hebben de bedoeling nu om vandaag eenzelfde beslissing eigenlijk te nemen, maar wel met de goeie juridische grondslag. Want dat is toch wel belangrijk om mee te geven. Het feit, dat we die toewijzing deden als een uitbreiding van een eerdere opdracht. We gingen ervanuit, dat dat op basis van wetgeving mogelijk was, maar we hebben daarvoor dus de verkeerde wetgeving gehanteerd. Wetgeving, die op dit moment niet meer geldend is. Maar de huidige wetgeving laat dat evenzeer nog toe om die uitbreiding te doen van het bestaande contract, hetgeen dat we dus nu vandaag aan de gemeenteraad willen voorleggen, nl. één, om kennis te nemen van de vernietigingsbeslissing van de gouverneur en dan twee, om een nieuwe toewijzing te doen, maar dan op de correcte, juridische grond. Ik heb begrepen ook trouwens, dat op basis van de, bij aanvang van de zitting, toen de voorzitter ook melding bracht van de andere klacht die ingediend was, onder andere door collega Van Der Coelden en collega Maes, over de transparantie naar de gemeenteraad, dat leidt niet tot een beslissing of een vernietiging of wat dan ook. Maar ik denk wel, dat in onze onderlinge relaties, allé, dat we er goed over moeten nadenken. En ik neem dat ook serieus, wat er in dat advies of eigenlijk in die beslissing van de gouverneur geformuleerd wordt. Het is een uitgebreid en in mijn ogen een genuanceerde brief van de gouverneur, waarin dat hij zegt dat we in een vroegere fase meer informatie aan jullie hadden moeten geven.

Dus ik wil dat ook met zoveel woorden zeggen, dat we dat hadden – op basis van de brief, die we nu gekregen hebben van de gouverneur – hadden moeten doen. De gouverneur zegt ook wel ja, het is niet altijd 100 % duidelijk wat er nu wel moet gegeven worden en wat niet moet gegeven worden. Maar dat is alleszins ook een les, die ik en met mij het college meeneem, dat we zover als mogelijk moeten kunnen gaan in de transparantie naar de raad toe. We moeten daar gewoon ook over waken over het evenwicht in ja, in een besluitvorming die loopt zoals ze loopt enerzijds en dan anderzijds, het belangrijke principe van de transparantie naar de raad toe. Het is ook zo, dat we kort na de heisa van wat is er daar, eind oktober, begin november, dat we ook sindsdien op een systematische manier ook alle verslagen van de stuurgroepen naar de raad doorsturen om op die manier zoveel als mogelijk jullie te betrekken in de procedure, in de besluitvorming die gepaard gaat met het dossier Puyenbeke. Voilà, voorzitter, dit bij wijze van inleiding.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik heb gezien dat Jos De Meyer, Jef Maes en dan Kris Van Der Coelen uiteraard het woord vragen. Mijnheer De Meyer, jij hebt het woord.

DE MEYER: Ik had ook begrepen, voorzitter, dat Johan Uytendhouwen aanvullend op mijn tussenkomst het woord gevraagd had. Dat is daarnet gezegd als er gesproken is over het al of niet afvoeren. Maar nu eventjes ten gronde over dit punt. Horen jullie mij? Hallo? Horen jullie mij?

VOORZITTER: Ja, wij horen u, ja.

DE MEYER: Ah, oké, dan ben ik gerust. Ik ga mijn tussenkomst samenvatten, gezien het gevorderde uur en het feit dat ik reeds een uur eigenlijk de raad had moeten verlaten. Collega's, dit dossier was een unieke kans om partij-overstijgend, meerderheid en oppositie samen aan een gedragen project te werken voor meer zwemwater in onze stad. Schepen, ik heb het jou reeds gezegd op de commissie. Ik heb plaatsvervangende schaamte voor het schepencollege. Enerzijds vernietigt de gouverneur één van jullie beslissingen. Iets wat zelden gebeurt. En anderzijds wijst hij jullie terecht omdat niet tijdig alle informatie gegeven is aan de gemeenteraadsleden. Je probeert in de media te relativieren en dit af te doen als een louter technisch-juridische kwestie. Ik vond dit gênant. Een grote mea culpa is hier op zijn plaats, dat heb ik u ook gezegd in de commissievergadering. U hebt extern juridisch advies gevraagd over een bezwaarschrift van onze fractie. Ik veronderstel en ik ben er bijna zeker van, dat dit gratis was en mocht dit niet het geval zijn, dan zou ik graag weten wat heeft dit gekost. Was er enige luisterbereidheid geweest op de gemeenteraad, eventueel een kort uitstel en een constructief gesprek, dan had dit kunnen behelpen dat deze schorsing moest gebeuren en ook dat u extern advies moest vragen.

Eigenlijk, voorzitter, is dit typerend voor het wantrouwen van de meerderheid ten aanzien van de constructieve oppositie. En met het persé willen aanhouden van dit punt vanavond op de gemeenteraad wordt dit eigenlijk nogmaals bewezen. En wat mij ook stoort, dat is het slaafs nalopen van externe adviseurs en van externe bureaus. U wil nu opnieuw met een andere motivering het Rotterdamse studiebureau Palmbout aanstellen. Ik ga niet stellen, dat ze wereldvreemd zijn. Maar ik zeg wel, dat ze Sint-Niklaas vreemd zijn. Dat hebben ze trouwens bewezen enkele jaren geleden met de eerste wijze waarop ze een aantal van de groene lobben wenste in te vullen. Heel wat van hun voorstellen van toen zijn ondertussen reeds verlaten en desalniettemin wil men er opnieuw beroep op doen. Doe alstublieft eens beroep voor deze ruimtelijke studie op uw deskundige planologen. Je hebt ambtenaren voldoende met brains en creativiteit. Het is kostenbesparend, mogelijks werken ze zelfs sneller. En ze hebben zeker en vast meer kennis van onze stad. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer De Meyer. Dan geef ik het woord aan mijnheer Maes.

MAES: Ja, dank u ... Ah ja, Johan mag gerust ...

UYTDENHOEWEN: Ik wou aanvullend tussenkomen. Ik had al ...

VOORZITTER: Ja, oké. Ja, mijnheer Uytendhouwen, dan hebt u het woord, excuseer.

UYTDENHOEWEN: Wel, heel kort hé, aanvullend op Jos. Wij gaan dit punt niet goedkeuren, omwille van het feit dat er inderdaad ... (?) is om het door eigen bekwame planologen te laten doen, die de stad zelf in zijn rangen heeft. Wat de nieuwe juridische grond betreft, ja, ik kan mij daarin vinden. Dat is een grond, waarop je beroep kan doen. Daar kan gediscussieerd worden over het feit of die, het art. 38/2 inderdaad met terugwerkende kracht mocht van toepassing verklaard worden. Daar gaan we het hier nu niet over hebben. Het bestaat nu. Het kan toegepast worden. De motivering, waarom dit een onvoorzienbare omstandigheid was, oké goed, dat is niet kennelijk onredelijk, dus wij gaan daar niet verder op aandringen wat die wettigheidsgrond betreft. Desalniettemin vinden wij het een gemiste kans om misschien toch eens op basis van een andere wettigheidsgrond – en dat is dan die onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking – om op basis daarvan misschien eens drie Vlaamse studiebureaus uit te nodigen om een offerte in te dienen in plaats van het studiebureau uit Rotterdam, dat de streek en onze stad toch minder kent dan sommige andere bekwame Vlaamse bureaus. Besluit, wij gaan dit niet goedkeuren. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Dan geef ik het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik denk dat we inderdaad, we zitten hier met twee belangrijke brieven van de gouverneur. En ik denk dat het nog niet zo dikwijls gezien is, dat enerzijds de gouverneur een beslissing van het stadsbestuur vernietigt en anderzijds het stadsbestuur op de vingers tikt, dat er onvoldoende openbaarheid van bestuur is. En als u zegt, dat dat een vrij evenwichtige brief is, dan wil ik daar toch wel een paar zinnen uit citeren, die dan toch niet aan duidelijkheid te wensen overlaten. En hij zegt dus “Het is geenszins zo, omdat het college nog geen definitieve keuze voor een bepaalde locatie en voor een bepaalde procedure voor het nieuwe zwembad genomen had, alle documenten ter voorbereiding hiervan ook als ter afwerking of ter studie moeten worden beschouwd. Ik ben van oordeel, dat deze verslagen wel degelijk al een definitieve status hadden op het moment van de inzageverzoeken van de klagers.” “En zoals hierboven uiteengezet ...” – vervolgt hij dan – “... is de argumentatie van de stad, dat er nog geen beslissingen genomen waren, niet relevant en niet correct om de gevraagde inzage van de raadsleden te weigeren. De stad heeft hier dan ook niet correct gehandeld”. Dus ik denk dat dat, allé, qua scherpte van bewoordingen toch niet min is. En ik denk dat we toch uit heel dit proces, uit heel wat er hier is gebeurd in januari, waarbij dat er toch een ja, een zekere koppigheid is getoond ten opzichte van de argumentatie, die zeer degelijk juridisch onderbouwd was door collega Uytendhouwen, wel, dat men daar heeft niet naar willen luisteren, daar zit men nu uiteindelijk met de gevolgen. En ik wil toch nog even ook teruggrijpen naar wat ik daarnet heb gezegd, wat toen in de gemeenteraad van 24 januari naar voor is gebracht door uzelf, schepen, en dat is dat het belangrijk is, dat de resultaten van de participatie kunnen meegenomen worden in dit inrichtingsplan. En dat het belangrijk is om de MOBER-resultaten mee te nemen, ook om met dit inrichtingsplan mee aan de slag te gaan. Dus zegt u, het is een kruisbestuiving. En dan vragen wij ons dus af waarom als u zegt – en terecht – dat MOBER-plan, dat kan vertraging opleveren, want met de coronacrisis kan je niet met juiste metingen werken, dat vinden we een heel correct beginsel en dan heb ik ook nog de vraag aan schepen De Bruyne van hoe gaat u nu eigenlijk in de huidige tijden dit participatietraject naar de bevolking toe organiseren? Want dat is toch ook een belangrijk gegeven. Want op diezelfde gemeenteraad heeft u gezegd “wij willen echt een participatiecultuur in het leven roepen. En wat mij betreft, moet participatie voldoen aan twee harde – en daar kan je niet omheen – voorwaarden. Geen schijnparticipatie, want daar begin ik niet aan. Je moet de mensen, want eens dat je de mensen voorhoudt dat je participeert, maar in werkelijkheid zogezegd de primaat van de politiek toepast, dan haken ze af en terecht. Dus daar beginnen we niet aan”. Dat is wat u in januari heeft gezegd. En dus dan is de vraag van hoe gaat u dit waarmaken vandaag? Dit kunt u niet waarmaken in de gegeven situatie.

En dat is natuurlijk een situatie, die we niet gewild hebben, allemaal niet willen, maar het is wel een realiteit. En we moeten omgaan en leven in die realiteit. En er zijn nog andere dingen, die een realiteit zijn. En dat is ook de vraag, die wij hebben wanneer dat je gekozen hebt voor die DBFMO-financieringsformule. Dat heeft hier de specialist - en ik ben eventjes zijn naam kwijt - hier in de commissie - Van Garsse - duidelijk ook gezegd tijdens de commissie. Als je zo'n formule kiest, dan kan je niet onderuit aan de borgstelling, die er vanuit de gemeente naar de financiers gaat worden gegeven. Wel, in de gegeven omstandigheden - en ik weet niet of u het al heeft onderzocht - er zijn andere voorbeelden, in andere steden en we kunnen het misschien ook eens bekijken, niet direct, maar binnen een paar maanden, wat zijn de gevolgen van bv. een opgelegde sluiting van een aantal maanden - en het perspectief is nog niet zo, dat zwembaden al onmiddellijk gaan kunnen opengaan - wat zijn de gevolgen van zo'n verplichte sluiting op de borgstelling van een stad of een gemeente. Dat kan verregaande gevolgen hebben, ook op financieel vlak. Dus ik denk dat ook dat belangrijk is om goed te onderzoeken vooraleer dat er weer verdere stappen worden gezet, want het kan zijn, dat er dan misschien toch wel een andere formule of andere opties beter en veiliger zijn voor de financiële situatie van de stad. Dit zijn heel concrete vragen, maar we gaan dus ook rond dit punt ja, dit niet goedkeuren en daarvoor sluiten we ons aan ook bij wat daarnet Jos De Meyer heeft gezegd. Ik denk dat er binnen de stad voldoende bekwaam personeel voorhanden is om dit te doen. En dan kan dat veel nauwer aansluiten bij de andere trajecten, die er moeten gelopen worden in dit dossier.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. En ik geef meteen het woord aan de heer Van Der Coelden.

VAN DER COELDEN: Ja, dank u. Ik ga hier niet uitvoerig beginnen citeren uit de brief, die de gouverneur ons geschreven heeft naar aanleiding van de klacht, die wij hebben ingediend. Jef Maes heeft daar al een samenvatting over gegeven. En hij heeft ook terecht gezegd, dat die brief heel ondubbelzinnig is en ons op een heel ondubbelzinnige manier ook gelijk geeft met de klacht, die wij ingediend hadden, op de twee elementen. U herinnert zich wellicht, dat één van de elementen was, dat er gezegd werd door het stadsbestuur bij monde van de schepen, dat er zolang dat er nog geen beslissing genomen was - wat die beslissing dan ook moge zijn, want zo'n dossier gaat nooit op één beslissing, dat is met heel veel deelbeslissingen - maar zolang dat er geen beslissing genomen was, dat een aantal documenten niet ter inzage konden worden gegeven, ja, dat spreekt de gouverneur tegen. En, allé, dat had ik zo kunnen voorspellen. Elk afgewerkt bestuursdocument, in welke fase van het dossier ook, valt onder het inzagerecht van de raadsleden.

Het tweede element van de klacht, dat was dat het dossier, dat we uiteindelijk konden inkijken op 22 november, uit de verslagen die daarin terug te vinden waren en dergelijke meer, daar bleek uit dat er nog een aantal belangrijke documenten niet in het dossier zaten. En ook op dat punt geeft de gouverneur ons gelijk. Hij heeft die analyse, dat onderzoek heel grondig gevoerd en onder meer een nota Sinbad 2.0, waarin dat heel de functionaliteit en het opzet van het nieuwe zwembad wordt geschetst door de huidige zwembadbeheerder en ook een belangrijke nota van het speciaal college van de werkvergadering van september, ja, die maakten geen deel uit van het dossier. En ook daar zegt de gouverneur letterlijk, dat raadsleden Geerts en Van Der Coelden het gelijk aan hun kant hebben. Als ge de twee samenneemt, zowel de reactie van de gouverneur op onze klacht als ja, de vernietiging die in de lucht hing naar aanleiding van de klacht van de CD&V-fractie, dan is dat inderdaad – en ik zit hier ook al bijna 25 jaar – du jamais vu in de politieke geschiedenis van Sint-Niklaas of dan toch die van de laatste 25 jaar, dat een gouverneur in één dossier tot twee keer toe op zo'n korte termijn op die manier een stadsbestuur terugfluit. En ik denk, dat dat ook een beetje typerend is voor de manier, waarop dit stadsbestuur in dit dossier zichzelf aan het vergalopperen was en waarschijnlijk nog altijd is. En daarbij afbreuk heeft gedaan aan het inzagerecht van de raadsleden en daarbij op een bepaald moment ook geflirt heeft met de wettelijkheid van de beslissingen, die hier voorgelegd werden aan de raad. Dit moet anders. En ik maak mij geen illusie niet meer na de beslissing, ja, de belangrijke beslissing die op 4 november genomen is, dat we allemaal samen in dit dossier stappen gaan zetten. Ik hoop dat we dat doen in een correcte politieke verstandhouding tussen meerderheid en oppositie. Maar het zal in ieder geval vanuit de posities van meerderheid en oppositie zijn, dat dit dossier verder behandeld en besproken zal worden in deze raad. Ik hoop alleen, dat het college toch uit deze gang van zaken een paar conclusies wil trekken. Ten eerste, wat het tempo en de timing van dit dossier betreft – en ik heb het daarnet al gezegd bij de discussie over de afvoering – dat men de zaken één voor één neemt. En in dit concreet geval, dat men eerst die mobiliteitsstudie oppikt, dat men eerst de participatie doet met de buurt, dat men gegeven de huidige omstandigheden, waarbij dat het niet mogelijk is om een hoop mensen samen te krijgen in een zaal, dat men daar ook mee wacht tot men dat op een deftige manier georganiseerd kan krijgen en dat men dan als blijkt dat het lukt, dat er een draagvlak is, dat het allemaal kan, dat men dan verder werkt aan het dossier en dat men dit soort stappen in het proces gaat zetten.

Ten tweede – en daarmee kom ik terug bij onze klacht en bij de positie van de raadsleden – dat wij in dit dossier vanuit de meerderheid en vanuit de oppositie met dezelfde wapens kunnen strijden in casu dat wij over dezelfde informatie beschikken om een standpunt in te nemen over alle aspecten van dit dossier. Schepen Buysrogge is zelf voetballer geweest of is het misschien nog. Ik denk, schepen, als wij een match voetbal gaan spelen, het minste dat ge kunt verwachten, is dat de twee teams aan de start staan met truitjes, met broekjes en met een deftig paar schoenen om een match te kunnen spelen. Dat de ploeg van het college een professionele ploeg is, die dag-in, dag-uit met politiek kan bezig zijn en dat de ploeg van de oppositie, ja, dat dat amateurs zijn, die een paar uur in de week tijd daarvoor moeten vrijmaken naast hun andere bezigheden en één keer op de maand hier een match komen spelen in de gemeenteraadzaal, dat moeten we daar maar bijnemen. Maar laat ons op zijn minst ervoor zorgen, dat we over dezelfde informatie, dat we over dezelfde uitgangspunten beschikken om dit dossier te kunnen benaderen. Op dat gebied – en daarmee beëindig ik bijna mijn tussenkomst – neem ik akte van uw goeie intenties. Ik hoop dat ge er nu zelf van overtuigd zijt, wat inderdaad de inzagerechten zijn van de raadsleden. En dat ge die ook zult respecteren. We zitten daar nog altijd met een vraag, waarop dat geen duidelijkheid gebracht is, nl. wat de contacten geweest zijn, die er geweest zijn met de privépartners. Welke contacten dat daar gelegd zijn en wat daar gezegd is, dat blijft een black box van het college. Waar wij er nog altijd van overtuigd zijn, dat de uiteindelijke beslissingen die genomen zijn door het college op 4 november voor een deel – en ik ben voorzichtig – beïnvloed zijn door wat daar aan tafel gezegd is door de privépartners, waarmee de stad wellicht in zee zal moeten gaan, dus dat blijft een element van onduidelijkheid. Maar voor de rest hoop ik inderdaad, dat we dit dossier in de toekomst op een andere, meer transparante manier kunnen aanpakken als dat in het verleden gebeurd is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ik kijk nog even ... Ah ja, ook mevrouw Geerts vraagt nog het woord. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, kort. Ik sluit mij uiteraard aan bij wat mijnheer Van Der Coelden gezegd heeft. Ik wou daar gewoon een vraag aankoppelen. Ik heb denk ik in januari een brief gestuurd of februari een brief gestuurd aan de voorzitter van de commissie en aan de schepen met de vraag om toch in de commissie die privépartners te horen. En ik laat in het midden of dat al dan niet in besloten commissie is. Men heeft gemeend daar niet op te moeten ingaan. Dus bij deze herhaal ik mijn vraag en in het kader van het schrijven van de gouverneur ga ik er nu vanuit, dat we ook die informatie effectief gaan krijgen. Dus ik zal de mail nog eens formeel overmaken, maar bij deze wil ik mijn vraag toch al expliciet doen.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Geerts. Dan mijnheer Wymeersch nog.

WYMEERSCH: Heel kort, omdat het meeste al gezegd is door collega's Maes en Van Der Coelden. Maar toch nog het volgende. Het komt bij mij over – en ik denk niet alleen bij mij – dat dit dossier zowel wij als oppositie en als gemeenteraad in snelheid gepakt zijn, dat heel de evolutie in het dossier, zoals bv. de plaats van de locatie, enz... dat dat allemaal achter en in de coulissen is gebeurd. Dat de plannen zijn, waar ze moesten uitkomen. Dus daar is de gemeenteraad al buitenspel gezet. Nu wordt de bevolking buitenspel gezet, omdat men inderdaad niet het geduld heeft – en dat is zacht uitgedrukt – niet het lef heeft om te wachten op een mobiliteitsstudie, waarrond men zou kunnen in contact komen met de lokale bevolking, met de mensen die daar op het terrein mee te maken hebben. En men loopt natuurlijk het risico – dat is misschien bewust – het risico dat er niettegenstaande de consultatie en de participatie van de omwonenden raad na de vaak zal zijn, vijgen na Pasen, dat zij toch nog op een gasbek zullen lopen, de meerderheid en dat de tegenkanting van de bevolking toch van dien aard zal zijn, dat één en ander, dat het gevolg zou kunnen zijn dat dit dossier toch moet worden bijgestuurd. Temeer – en daar blijf ik bij – dat men zich blijft baseren – en dat is een stokpaardje blijkbaar ook van Palmbout uit Rotterdam – dat men zich baseert op wat het ook moge zijn, de fameuze groene lobben, die geen enkel juridisch statuut hebben. Die daar maar zijn in het leven, die ergens in de lucht hangen. Die in feite niet meer hebben dan de bedoeling van de stad uit te breiden, niet van groen naar de stad te brengen, maar van de stad in het groen te brengen. En ik denk dat dat ook nefast is voor de toekomst en de toekomstige ontwikkeling van deze stad. Ten slotte is heel dit project, niet alleen dit klein facetje van het project, maar het totale project is zo enorm duur, dat we ons zeker in de huidige tijden dit één en ander mogen herdenken of dit nog wel allemaal noodzakelijk is, nodig is én te verdedigen is in de huidige constellatie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Als er niemand nog het woord vraagt, dan geef ik het wederwoord aan de schepen.

BUYSROGGE: Ja, dank u wel. Met dat laatste zou ik eigenlijk willen starten, want allé, Frans, je bent eigenlijk wat de enige die de noodzaak van de beleidsdoelstelling meer zwembadwater hier in vraag stelt. Je bent de enige die dat hier doet. En allé, ik moet zeggen dat ik het daar compleet mee oneens ben hé. Ik vind de noodzaak naar meer zwembadwater, dat is een problematiek die ik denk over de partijgrenzen heen, meerderheid/oppositie, door iedereen gedeeld wordt. Dus dat we ervoor gaan, dat we iets willen doen en dat er altijd wel pro en contra's zijn ten aanzien van een bepaalde keuze dat je maakt, dat is evident. Dat is onderdeel van een democratisch debat. Maar ik dacht dat er toch wel over de partijgrenzen heen overeenstemming was over die doelstelling “meer zwembadwater”.

WYMEERSCH: We zijn tegen de locatie, schepen, tegen de locatie.

BUYSROGGE: Ja, ja. Ge formuleert het daarjuist wel anders, maar goed. Maar goed. Ik ga proberen op de verschillende opmerkingen, die gemaakt zijn, om er een antwoord op te geven. Johan, ik ben tevreden met het feit dat je zegt ja, naar wettigheidsgrond is hetgeen dat hier vanavond voorligt, allé, ik denk dat dat ook voor ons als bestuur, als college een geruststelling is, dat naar wettigheidsgrond, dat we hier vandaag een correcte beslissing nemen. Dus ik denk dat dat goed is, dat je dat met die woorden uitgesproken hebt. De opportuniteit natuurlijk of we dat moeten doen en in welke volgorde en zo, dat is onderdeel van het politieke debat. Maar het feit, dat die wettigheidsgrond niet in vraag wordt gesteld, is wat ons betreft alleszins ook een geruststelling. U en Jos, jullie hebben gesproken over ja, die, waarom met externen, waarom niet met internen. We beschikken over heel veel bekwaam personeel, ook op vlak van planologen. Ik ben het ermee eens, dat we beschikken over heel veel bekwaam personeel. Over heel deskundig, deskundige mensen. Maar we zagen hier ook een opportuniteit, in die zin dat dat bureau al gewerkt heeft op dat dossier en dat door middel van die uitbreiding, dat die dus op een eenvoudiger manier hiermee verder aan de slag kunnen en dat dus resultaat kan opleveren. Jef, je hebt gesproken over, ja, ook in het kader van DBFMO en ja, wat zouden zo de gevolgen kunnen zijn. Ik denk dat er heel wat vragen nog op ons af zullen komen. Hetgeen dat je daar aanhaalt, is een pertinente opmerking of een pertinente bezorgdheid, dat we zeker ook moeten meenemen en waar we een antwoord op moeten verschaffen. Ik denk dat net het belang aantoont van die juridische en algemene ondersteuning, die we in dat proces van die DBFMO, dat we die partner, die onafhankelijk van die potentiële DBFMO-partners, dat die ons onafhankelijk kan adviseren om dat soort van kwesties, om ermee aan de slag te kunnen. Want we beschikken over heel veel bekwaam personeel, maar niet in die specifieke materie. Dat was ook professor Van Garsse, die dat zei van ja, maar in dat soort van techniciteiten is het wel een interessante piste om u daarin op een juridische manier te laten ondersteunen. Hetgeen dat we dus gedaan hebben met de opstart van die gunningsprocedure in de gemeenteraad van januari. Dan is het nog eens zowel door u als door Kris aangehaald, ja, ik noem het de tegenstelling tussen het seriële, je doet eerst uw mobiliteitsonderzoek en vervolgens uw andere onderzoeken ofwel, je zorgt voor die kruisbestuiving. Wij kiezen voor de piste van als we die verschillende bureaus aan de slag kunnen laten gaan, dat die elkaar kunnen kruisbestuiven. Dat is ook de reden waarom dat we eraan houden om dat hier nu ook op de agenda te kunnen zetten, zodat die kruisbestuiving tussen het planologische, hoe we die tekening verder vorm kunnen geven, het participatielukkig én dan tegelijkertijd, dus ge hebt participatie, ge hebt de ruimtelijke visie en de mobiliteit, dat die drie elementen ...

Ja, ja, maar goed. Dat staat er eigenlijk wat los van. Die drie, die drie rapporten of die drie eindresultaten, die moeten wat voor kruisbestuiving ... Die juridische ondersteuning, dat staat er eigenlijk wel los van. Dat is eerder de techniciteit van de ondersteuning voor het aanstellen van zo'n DBFMO-partner. Dus daar zit je met een andere timing dan die drie andere dossiers, waarvan dat wij zeggen van eigenlijk moeten die drie min of meer wat gezamenlijk lopen en kan dat net voor een meerwaarde zorgen, dat die tegelijkertijd lopen. Dat je niet eerst heel je mobiliteitseffectenrapport hebt en pas dan aan de slag kunt met participatie en met die ruimtelijke visie. Maar dus dat die alle drie voor kruisbestuiving kunnen zorgen. Er is ook gesproken over een voetbalmatch. Dat gaat dan naar aanleiding van de klacht en de wisselwerking tussen het college en de raad. Een voetbalmatch, daar zijn ook tegenstrevers. Dat gaat nu eenmaal zo. 11 spelers aan de ene kant, 11 spelers aan de andere kant. En die strijden om te winnen, om die match te kunnen winnen tegen elkaar. Ik hoop dat we erin kunnen slagen om een soort van sport te vinden, waar we naar dat gezamenlijk doel kunnen gaan. Dat we er samen voor kunnen zorgen, dat we slagen in onze gemeenschappelijke opdracht, nl. dat project om dat te kunnen realiseren. Er zijn voorafgaand aan de principiële beslissing zijn er vrijblijvende contacten geweest. We hebben er ook de brieven, die daar aanleiding toe gegeven hebben, zitten in het dossier en daar hebben jullie ook kennis van genomen. We hebben er geen enkel engagement aangegaan. Ik heb dat hier meermaals al gezegd. Ik blijf dat onderlijnen, dat we daar geen enkel engagement aangegaan hebben en dat dat ook niet op één of andere ... Dus elke insinuatie, die daarover zou kunnen gegeven worden, die moet ik met kracht weerleggen, want dus dat is niet het geval. Er is geen enkel engagement naar ons toe of van ons toe naar hen toe aangegaan. En dat heeft er ook niet toe geleid, dat dat een beïnvloedende factor is geweest om de coulissen en wat werd er daar juist gezegd ... Dus ik moet dat in alle toonaarden ontkennen. Christel, met betrekking tot de contacten met die potentiële partners in de commissie. Er is ook in de commissie van is het januari of februari hebben we er ook over van gedachten gewisseld. En we moeten ons gewoon de vraag stellen, er is een bezorgdheid en allé, de bezorgdheid zit er hem in of we op dit moment, in de fase waar we inzitten, of het wel correct is dat we die partners hier uitnodigen voor een gesprek. Wetende dat er een procedure opgestart zal worden. Dus die, we hebben er ons ook al over geïnformeerd en dat wordt wel wat in vraag gesteld of dat nog wel opportuun is om nu in deze fase – of het nu in open zitting is of in een besloten zitting, dat maakt nu op zich niet veel uit – om dat in deze fase van het traject, waar we voor gekozen hebben, om die nu uit te nodigen. Voilà, Frans, ja, daar denk ik heb ik de meeste elementen al proberen beantwoorden. Wat ... Ja, soit, ik denk dat ik het meeste daarop beantwoord heb. Tot daar, voorzitter.

VOORZITTER: Goed. Ik heb gezien ... Ja, ik ga eerst de schepen van participatie even aan het woord laten ter aanvulling van wat de schepen hier gezegd heeft. Schepen De Bruyne, ge hebt het woord.

DE BRUYNE: Dank u wel, voorzitter. Mijnheer Maes, het mag duidelijk zijn, dat uw bezorgdheid onze bezorgdheid ook is. U heeft mij daarnet of u heeft daarnet een aantal woorden geciteerd van mij. Nu, ik onderschrijf die volledig en ik sta er nog altijd onverkort achter. Dit traject, naar aanleiding van het nieuwe zwembad en het recreatiepark, zal het derde grote traject zijn dat we opstarten na het stadsgesprek in de Elisabethwijk. Ondertussen is er een participatiebureau aangesteld, Createlli. Trouwens, ik kan u garanderen, die hebben ondertussen ook al contact opgenomen met Palmbout. Om u maar een idee te geven, dat daar zeker en vast kruisbestuiving is tussen de beide bureaus. Dus zij stemmen de trajecten op elkaar af. Nu, die zijn meteen aan de slag gegaan. Er zijn al een aantal meetings achter de rug. En ondertussen is er ook al een flow uitgetekend. Nu, ik had u hier graag uiteraard over ingelicht in de commissie van deze maand, maar helaas kwam daar corona tussen gefietst. En vandaar zijn we momenteel aan het bekijken hoe we heel die flow, heel die timing, de methodieken die we gaan hanteren tijdens heel dat participatietraject, hoe we die kunnen bijsturen naar de uiteraard omstandigheden die we vandaag kennen. Maar één ding is zeker en daar wil ik echt prat op gaan, de kwaliteit van heel dat traject staat voorop en daar gaan we op geen enkele manier aan inboeten en ook niet door corona.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Mevrouw Geerts, u hebt nog het woord gevraagd, u krijgt het woord.

GEERTS: Ik wil kort reageren op wat schepen Buysrogge gezegd heeft. Maar ik ga toch beginnen met een reactie op schepen De Bruyne. Dus u zegt als ik u eigenlijk goed begrijp “we zijn wel achter de schermen zeer sterk bezig met de voorbereiding en het bureau Createlli heeft al contact opgenomen met Palmbout”. Maar hoe zit dat dan? Want ik dacht dat wij vanavond maar pas Palmbout aangesteld hadden? Dus daar worden al contacten, daar worden al voorbereidingen gedaan vóór de aanstelling. Dat vind ik een beetje een rare, allé, dat is eigenlijk niet helemaal juist. Dan wat schepen Buysrogge betreft, ja, schepen, allé, nu moet ge toch een beetje ernstig zijn. Ge zegt van, ge spreekt de hoop uit van dat we dit dossier samen, meerderheid en oppositie, kunnen behandelen. Ik denk dat wij dat 100 keer gezegd hebben in de commissie, in de gemeenteraad, maar alles wat we zeggen, wordt van tafel geveegd. Dus, allé, ik vind dat een moeilijke. We zouden niet liever dan creatief, constructief meewerken aan dit dossier.

Maar dan zou het ook wel fijn zijn, dat u op zijn minst af en toe al wil luisteren. En in dat verband toch twee punten. Ik insinueer voor alle duidelijkheid niets in verband met de contacten, die u gehad hebt met de privéaannemers. Ik heb ...

BUYSROGGE: Dat zijn geen woorden die ik in uw mond wil leggen, Christel.

GEERTS: Ja, maar ik wil dan wel, allé, ik ben wel geïrriteerd over het feit, dat we dat en stoemelings hebben moeten vernemen door het lezen van een ander verslag. Dus ik begrijp niet goed, wat daar nu zo moeilijk aan is van ons die in besloten zitting, dat die ook hun verhaal eens kunnen doen aan ons. Nu, u zegt – en dat is dan voor mij ook nieuw – ja, dat dat wat moeilijk is in de procedure en dat u daarover advies hebt opgevraagd. Ik zou dan graag dat advies ten laatste maandagochtend ontvangen. Dan is dat ook duidelijk waarom u niet wil ingaan op mijn vraag. En dan misschien nog helemaal als laatste, ik had eigenlijk – maar ik ben niettegenstaande mijn gevorderde leeftijd toch nog een tikkeltje naïef – maar ik had eigenlijk verwacht, dat u zich op zijn minst naar ons toe zou verontschuldigen. Maar dat is blijkbaar een brug te ver.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Dan mijnheer Maes, u ook nog?

MAES: Ja, toch kort nog even een vraagje aan schepen Buysrogge. Er was gezegd over de vertraging, die de MOBER-studie heeft. Kunt u – en dat hoeft u vanavond niet te doen – maar kunt u ons in functie van bv. de volgende commissie inzicht geven in hoe die MOBER-studie nu gaat aangepakt worden, welke stappen. We hebben daarnet gehoord in verband met het participatietraject wat men daar plant. Het lijkt mij toch ook nuttig en zinvol om dat voor die mobiliteitsstudie te weten.

VOORZITTER: Oké. Schepen?

BUYSROGGE: Ja, heel kort nog. Dat advies, waar je naar vraagt, Christel, ja, ik kan u dat bezorgen. Dus dat zal worden aangeleverd. De vraag van Jef met betrekking tot de timing van het mobiliteitseffectenrapport, daar is het zo, dat in de huidige timing, dus er zijn nu al heel veel rapporten en zo, bestaande mobiliteitsstudies en zo, dat soort van informatie, bestaande telgegevens en zo, zijn allemaal uitgewisseld tussen onze diensten en het bureau dat ervoor aangesteld is. Het is de bedoeling – is/was – om tellingen, effectieve tellingen ook in de maand mei te organiseren. Maar de vraag is, allé, dat kan zijn dus dat dat uitgesteld wordt. We moeten realistische cijfers hebben. We moeten realistische tellingen kunnen uitvoeren.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie ...

GEERTS: Ik heb nog een antwoord tegoed van schepen De Bruyne, voorzitter.

VOORZITTER: Goed. Schepen De Bruyne?

DE BRUYNE: Ja, allé, het lijkt mij maar logisch, dat er contacten worden gelegd tussen verschillende partners. Trouwens Palmhout heeft de initiële studie daarvan gemaakt. Dit is een uitbreiding. En in die zin zijn er al contacten inderdaad geweest. En uiteraard is alles onder voorbehoud van de goedkeuring van deze raad uiteraard. Maar dat neemt niet weg, dat er al contacten kunnen gelegd worden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan als er geen ...

GEERTS: Ja, ik heb nog een vraag.

VOORZITTER: Ja, oké, mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Ja, schepen, ik denk dat dat toch niet zo evident is, dat een studiebureau al wordt ingeschakeld voor een opdracht, die hen nog niet is toegewezen. Omdat, u gaf toch aan, dat het meer is dan een telefoongesprek. Dat men echt aan het voorbereiden geweest is. Ja, wat zitten wij hier dan nog te stemmen vanavond? Dus ik zou toch ook graag samen met dat advies, dat ik maandagochtend van schepen Buysrogge zal ontvangen, van u het verslag dan krijgen van die werkvergadering. Hoe zijn die uitgenodigd? Moeten die betaald worden voor die uren? Ik ga ervanuit, dat u al die informatie hebt. En ik wil dat bij deze ook aan de directeur vragen. Ik ga ervanuit, dat we dat maandagochtend ontvangen. Maar ik denk dat dat geen gezonde werkwijze is om al zaken te laten voorbereiden door studiebureaus, die nog niet aangesteld zijn. Ik denk dat dat, allé, ik vind dat een heel rare manier van werken. Dus ik verwacht het volledig dossier maandagochtend op mijn bureau.

VOORZITTER: Ik geef nog het woord aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Wil je de micro eens ...

ALGEMEEN DIRECTEUR: Mevrouw Geerts, allé, mijn weekend begint ook vanavond. Maandag heb ik een hele dag vergadering. Ik ga dat niet maandagmorgen kunnen bezorgen aan u. Ik wil, allé, in alle redelijkheid. Allé!

GEERTS: Ja, ik denk, directeur, dat dat ... Ik vraag geen extra informatie. Ik ga ervanuit, dat die brieven er zijn met Palmhout. Ik ga ervanuit, dat die verslagen er zijn. De schepen zegt – allé, zo heb ik dat toch begrepen – er is al een stuk aan de voorbereiding gewerkt. Dus ik vraag hier niet, mijnheer de directeur, naar extra documenten. Maar normaal moeten die documenten er zijn. En ik denk dat dat dan niet onmogelijk is, dat iemand dat opzoekt en ons dat doormaild.

DE BRUYNE: Nu, als ik sprak over werk, dan heb ik het vooral over het participatiebureau dat aan de slag is gegaan hé. Dat heb je al aangesteld hé. Dus die zijn in gang geschoten. En die hebben inderdaad meteen van wal gestoken en die hebben een hele flow uitgetekend.

Maar goed, allé, dat was onder omstandigheden, onder de wijzigende omstandigheden nog niet de moment om ... Allé, we moeten dit nog bijsturen. Dus van zodra dat we daar duidelijkheid over hebben, dan kan ik u daar ook alles over zeggen en graag zelfs. Ik wil daar heel transparant in zijn. Dat zij contacten zouden opnemen, dat lijkt mij ook logisch in deze.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ja, sorry, maar allé, ik begrijp dit niet hé. We keuren in januari die overeenkomst goed met Palmbout, laat het mij nu simpel zeggen. Er komt een klacht. Men weet al een tijd – en dat is meer dan een maand – dat die klacht het risico liep om te leiden tot een vernietiging en dat het dan uiteindelijk ook geworden is. Allé, hoe ge dan nog – allé, hoe moet ik dat noemen – het lef hebt of het verstand niet hebt om te zeggen “we zetten dat on hold en we nemen geen contact met Palmbout en we laten die ook geen voorbereidingen treffen en we laten die niets doen in dat dossier tot dat de gemeenteraad de nieuwe beslissing genomen heeft en desnoods de dag erachter kan men aan de slag”, allé, ik snap dat niet. Ik heb hier een hele exposé gehouden over probeer in te zien, dat ge u aan het vergalopperen zijt in dit dossier en ge geeft hier daarnet een illustratie hoe ge u blijft vergalopperen. Ik snap dit niet!

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Ja, ik geef het woord aan Johan. Ik wou gewoon even, mevrouw Geerts, ik wou gewoon even tussenkomen, niet om de gang van informatie te belemmeren, integendeel, want ik weet – en u hebt mij dat ook al herhaaldelijk gezegd – maar ik weet dat ook, dat dat ook iets is, waar ik voor garant moet staan. Maar ik denk dat je toch, allé ja, ik denk dat de vraag van de algemeen directeur wel terecht is. Als maandag, elke maandag, woensdag en vrijdag zijn er vergaderingen in verband met corona en in deze periode is het toch niet zo evident om dan te zeggen “tegen maandag op mijn bureau”. Dus ik zou u gewoon willen vragen om dat toch, om daar toch ook redelijk in te zijn en daar toch een beetje rekening mee te houden, dat dat tegen maandag eigenlijk niet kan. Waarmee ik niet wil zeggen, dat u de documenten niet zal moeten krijgen. Ik wil dat gewoon even zeggen.

GEERTS: Bij deze weeral een gemiste kans, voorzitter, om u neutraal op te stellen.

VOORZITTER: Trouwens, ik wou, allé ja, ik probeer mij neutraal te stellen, maar ik hoef dat niet te doen, mevrouw Geerts. Ik heb dat zelfs gevraagd bij de vereniging voor steden en gemeenten. Maar ik wil, ik wil de vragen van de oppositie – omdat ik dat belangrijk vind – wil ik zeker honoreren, maar ik wil u nu gewoon vragen om redelijk te zijn en te zeggen ja, wat ik hier vraag om maandagmorgen op mijn bureau te hebben, allé ja ...

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Een voorzitter van een gemeenteraad maakt deel uit van zijn fractie. Hij hoeft geen neutraal standpunt in te nemen, maar hij moet wel zorgen voor het feit dat de openbaarheid van bestuur en dat de goede werking van de gemeenteraad, dat die wordt verzekerd. En dat de rechten van oppositie, van alle gemeenteraadsleden niet worden geschonden. Dat is wat ik moet doen. En dat zal ik ... Ik denk dat ik dat doe en dat ik dat zeker probeer. Maar ... Ja, omdat dat dikwijls werd gezegd. Maar ik wil mijn functie opnemen zoals ik dat moet. En omdat ik ook als men mij dat zegt, dan ben ik iemand die wil weten of dat klopt.

VAN DER COELDEN: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

WYMEERSCH: Maar niet direct mijn beste vriend hé, Freddy Willockx was dat ook, voorzitter hé. Maar die was objectiever dan gij, voorzitter.

VOORZITTER: Ja, goed. Daar ... Ik wil daar niet op die manier op ingaan. Ik vind ...

VAN DER COELDEN: Voorzitter, ik wil u niet afwegen tegen wie dan ook, maar ...

VOORZITTER: Nee, voilà.

VAN DER COELDEN: ... in één zin is dat redelijk simpel te vatten uw functie hé. Ge zijt neutraal in de leiding van de debatten en het moment dat er gestemd moet worden, daar kunt ge uw politieke kleur laten kennen.

VOORZITTER: Voilà, zo is het.

VAN DER COELDEN: Maar in de leiding van de debatten bent u neutraal.

VOORZITTER: Ja, voilà. Oké, goed. Ja, ik vind toch – allé, ge moogt vinden dat dat niet neutraal is – maar ik vind wel, het is niet redelijk om te zeggen “ik moet dat hier maandagmorgen op mijn bureau hebben”. Ik vind dat ze er moeten zijn, maar ik vind ook, allé ja, iedereen weet ook dat inderdaad het weekend begint, dat is één. En ten tweede, in deze periode en waarbij dat er andere dingen zijn, andere katten te geselen zijn, kan het zijn dat dat daarom niet op maandmorgen daar ligt. Dat is wat ik gewoon wou zeggen.

GEERTS: Mevrouw, ... Stop ermee, ik heb uw boodschap ...

VOORZITTER: De klank valt weg, Christel, sorry. Goed. Johan, ja. Johan heeft nog het woord gevraagd. Johan?

UYTDENHOUWEN: Dank u wel, voorzitter. Ik sluit mij aan bij wat Christel en Kris toch als verwondering uiten en dat is nog meer in mijn geval, omdat ik, we hebben niet lang gewacht met die klacht bij de gouverneur. Dat was een paar dagen na de beslissing van de gemeenteraad. En ik heb ook niet lang gewacht om dat ter kennis te brengen van de schepen. Het feit dat we een klacht hadden ingediend. Nog vóór die klacht vanuit de toezichthoudende overheid aan het schepencollege is ter kennis gebracht.

En ik heb daarbij die mail – die kan ik nog bezorgen – ik heb daarbij gesuggereerd dat het misschien toch niet zo zorgvuldig zou zijn om in afwachting van de uitspraak van de gouverneur toch over te gaan tot gunning van die opdracht aan Palmbout. Als ik dan nu vaststel, dat er inderdaad al contacten geweest zijn om samen in dat dossier prestaties te verrichten, dan sluit ik mij aan - ik heb dat al in de chat gedaan – bij de vraag van Christel om alle contacten, mails of briefwisseling die er al geweest is tussen Palmbout en het college en dan bij uitbreiding met Createlli, wat het participatietraject betreft, om die ter inzage te hebben. Want dat zou kunnen tonen op toch, ondanks het verwittigen van mijnentwege dat er een klacht was en dat het misschien toch wel hoogstwaarschijnlijk een onwettige beslissing zou kunnen zijn, als men dan ook die waarschuwing in de wind geslagen heeft, dan lijkt mij dat toch ook een politiek probleem te zijn. En dan wil ik daar echt wel verder onderzoek in voeren. Dank u wel.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Uytendhouwen. Ik denk dat dat genoteerd is. Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u, voorzitter. Ik wil mij aansluiten bij de verontwaardiging, die er is over het feit dat er al met Palmbout contacten zijn gelegd. Want ik vind niet alleen de argumentatie, die al gegeven is door de vorige sprekers, maar het is toch ook geen teken van respect, van het belang en uiteindelijk de beslissingsbevoegdheid van de gemeenteraad, wanneer men al vooraleer dat uiteindelijk een studieopdracht wordt toegekend door deze gemeenteraad en al inschakelt in heel het proces, dan beschouwt men eigenlijk de gemeenteraad gewoon als een bekrachtigingsmachine, een stemmingsmachine, die eigenlijk maar doet wat uiteindelijk het stadsbestuur al voorop heeft gesteld. En dan vind ik dat dat echt getuigt van zeer weinig respect voor deze gemeenteraad en in het bijzonder dan voor het werk van de oppositie. Dus ik heb ook graag de informatie, die daarnet is gevraagd. Maar dat mag gerust volgende week vrijdag zijn. Dat steekt niet op een dag voor mij. Ja, of de maandag daarop of zo.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Schepen Buysrogge?

BUYSROGGE: Ja, voor zover dat ik het weet alleszins is er, zijn er aan dat bureau, is er geen enkele opdracht gegeven. Daar wil ik heel formeel in zijn. Er is dus vanuit het college geen enkele opdracht gegeven, laat staan dat die in dit kader eventueel al iets uitgevoerd zouden hebben hé. Daar kan ik wel heel duidelijk in zijn.

(door elkaar gepraat – onverstaanbaar)

VAN DER COELDEN: Allé, jawel.

DE BRUYNE: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VAN DER COELDEN: Nee, nee, nee, niet ging, niet ging.

DE BRUYNE: Heeft samengezeten met.

VAN DER COELDEN: Ah! Ja, dan digitaal hé, kom. Allé, hier is duidelijk gezegd, schepen, dat er al contacten geweest zijn tussen Palmhout en Createlli. En als die er geweest zijn, die mensen, die mensen doen niets voor niets. Dat zijn prestaties. Die zullen aangerekend worden. En dat zijn prestaties, die dan zullen geleverd zijn nog voordat er – dat mag ik toch hopen – een overeenkomst was met Palmhout. Want dat ligt vandaag voor ter stemming.

DE BRUYNE: Er is inderdaad in dat overleg met Createlli inderdaad gesuggereerd van oké, er zou contact kunnen opgenomen worden, ja. Maar daar heb ik geen weerslag van. Allé, dat is tussen twee firma's onderling. Nu, mijn geheugen laat mij hier in de steek, maar ik denk dat dat nog voor heel deze ja, commotie rond dit, de aanstelling van Palmhout was hé. Dat dat gezegd is geweest. Dus in die omstandigheden was daar niets mis mee naar mijn aanvoelen, maar goed. Jullie denken daar blijkbaar anders over.

VAN DER COELDEN: ... misschien niet verder op de spits drijven. Bezorg ons een overzicht van de contacten, die er geweest zijn. We zullen het woordelijke verslag van wat hier gezegd is, dat zullen we op papier krijgen. En dan kunnen we de volgende keer zien.

VOORZITTER: Ik denk dat dat het beste is, ja. Dan stel ik nu voor, dat we stemmen. We stemmen weer bij naamafroeping. Dus de vraag die voorligt, is “diensten, sport- en recreatiepark Puyenbeke, opmaak ruimtelijke visie, intrekking beslissing en goedkeuring uitbreiding oorspronkelijke opdracht. Dus u bent voor de goedkeuring van de uitbreiding, tegen of je onthoudt je. En we beginnen weer bij de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ik stem voor het voorstel.

VOORZITTER: Jos De Meyer heeft de raad verlaten. Dan Gaspard Van Peteghem?

VAN PETEGHEM: Ik stem tegen.

VOORZITTER: Frans Wymeersch?

WYMEERSCH: Tegen.

VOORZITTER: Kris Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Tegen.

VOORZITTER: Christel Geerts?

GEERTS: Tegen.

VOORZITTER: Sofie Heyrman?

HEYRMAN: Voor.

VOORZITTER: Roland Pannecoucke? Roland? Ah ja, oké. We horen hem tot hier “tegen” roepen. Ja, oké. Ine Somers?

SOMERS: Voor.

VOORZITTER: Julien Ghesquière?

GHESEQUIERE: Tegen.

VOORZITTER: Ilse Bats?

BATS: Tegen.

VOORZITTER: Marc Huys?

HUYS M.: Tegen.

VOORZITTER: Peter Buysrogge?

BUYSROGGE: Voor.

VOORZITTER: Wout De Meester?

DE MEESTER: Voor.

VOORZITTER: Carl Hanssens?

HANSSENS: Voor.

VOORZITTER: Bart Merckx?

MERCKX: Voor.

VOORZITTER: Maxime Callaert?

CALLAERT: Voor.

VOORZITTER: Bart De Bruyne?

DE BRUYNE: Voor.

VOORZITTER: Filip Baeyens?

BAEYENS: Voor.

VOORZITTER: Veerle De Beule?

DE BEULE: Voor.

VOORZITTER: Femke Pieters?

PIETERS: Tegen.

VOORZITTER: Hasan Bilici?

BILICI: Tegen.

VOORZITTER: Luk Huys?

HUYS L.: Voor.

VOORZITTER: Kelly Van Elslande?

VAN ELSLANDE: Voor.

VOORZITTER: Jan Snellings?

SNELLINGS: Tegen.

VOORZITTER: Tegen? Ja. Mia Mortier? Voor. Filip Herman? Filip Herman?

BURGEMEESTER: Die had daarnet blijkbaar connectieproblemen.

HERMAN: Voor.

VOORZITTER: Aster Baeck?

BAECK: Voor.

VOORZITTER: Johan Uytendhouwen?

UYTDENHOUWEN: Tegen.

VOORZITTER: Lore Baeten?

BAETEN: Tegen.

VOORZITTER: Saloua El Moussaoui? Saloua? Saloua, hoor je mij?

MOUSSAOUI: Ja.

VOORZITTER: Voor of tegen of onthouding? Ja, Saloua? Saloua? Ben je ons kwijt? Technisch probleem? Ja, Saloua, je mag ook antwoorden via de chat.

MOUSSAOUI: Tegen. Excuseer hoor.

VOORZITTER: Ah ja, dat is tegen? Ja. Nee, geen probleem. Dank u wel. Kristof Van Gansen?

VAN GANSEN: Tegen.

VOORZITTER: Jef Maes?

MAES: Tegen.

VOORZITTER: Vanessa Blommaert?

BLOMMAERT: Voor.

VOORZITTER: Anneke Luyckx? Anneke Luyckx?

LUYCKX: Tegen.

VOORZITTER: Tegen. Tchantra Van De Walle?

VAN DE WALLE: Voor.

VOORZITTER: Freyja De Rijcke?

DE RIJCKE: Tegen.

VOORZITTER: Koen De Smet?

DE SMET: Voor.

VOORZITTER: Karel Noppe?

NOPPE: Voor.

VOORZITTER: Tunrayo Adeolu?

ADEOLU: Voor.

VOORZITTER: En Christine Meert?

MEERT: Voor.

VOORZITTER: Oké. Dus 22-18, 22 voor, 18 tegen. Goed. Dan zijn we gekomen aan het punt 16, ondertekenen overeenkomst betreffende de Peddelroute Waasland, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Waren hier vragen over? Vraagt iemand het woord? Neen? Goed, dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is unaniem. Ook CD&V? Ja, prima. Punt 17, Interlokale Vereniging Burensportdienst Waasland, jaarverslag en jaarrekening 2019, goedkeuring. Schepen?

BUYSROGGE: Even uitgebreid toegelicht in de commissie.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is unaniem. Dank u. Punt 18, aanpassing van het subsidiereglement voor de ondersteuning van lokale jeugdwerkinitiatieven rond kampvervoer, goedkeuring. Ja, dan is het nu aan schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Is toegelicht tijdens de commissie. Er zijn een aantal bekommernissen geuit. Dat zijn ook onze bekommernissen en wij hopen uiteraard, dat we na de zomer een evaluatie kunnen maken van deze aanpassing van het subsidiereglement.

VOORZITTER: Ja, ik zie dat raadslid Ilse Bats het woord vraagt. Mevrouw Bats, u hebt het woord.

BATS: Ja, voorzitter, schepen, uiteraard zijn we het idee van die blijvende ondersteuning van het kampvervoer zeer genegen. Ondanks de belofte van de schepen – nu ook nog op de commissie – dat dit de jeugdverenigingen niets extra zal kosten, hebben wij wel wat bedenkingen. En ik formuleer ze nog even kort. We hebben twijfels of deze beslissing wel gedragen wordt door alle jeugdverenigingen. De jeugdraad bestaat niet meer, de raad van bestuur van JOS is laat ons zeggen eerder beperkt en de vergadering of de workshop - dat vind ik nog het belangrijkste over dit specifieke voorstel – trok slechts 11 verenigingen. Dus onze bezorgdheid is dat niet iedereen even overtuigd of gehoord is. Voor kleinere groepen of verenigingen bv. lijkt het voorstel moeilijker om dragen dan voor de grote. Stel als je de kost van het vervoer moet verdelen onder bv. 10 groepsleden, dan weegt dat veel zwaarder door dan je bv. met 45 leden op kamp vertrekt. Ja, ik weet eigenlijk niet, heeft er iemand tijdens die workshop daar opmerkingen over gemaakt of is daar een oplossing voor? Dat heb ik op de commissie niet zo goed begrepen. En ik wil ook uiteraard niemand onderschatten, maar een 17- à 18-jarige, die leiders zullen nu ook zelf moeten contacten leggen om alles in orde te brengen met de privé dan. Dat is toch nog helemaal iets anders dan de stad mailen of vzw JOS mailen om hulp. Dus wordt daar nog een beetje bij geholpen ja of neen? Dus om al die redenen zullen wij ons toch vanavond onthouden en vragen wij – maar ik heb van schepen De Bruyne net vernomen, dat dat er zeker komt – om zo snel mogelijk een evaluatie te hebben, liefst na deze zomer, want dan wil dat zeggen, dat de kampen mochten doorgaan.

En anders ja, de eerstvolgende zomer die we kunnen vergelijken met de voorgaande. Voilà. En die evaluatie uiteraard mag gewoon in de commissie jeugd, geen probleem. Voilà.

VOORZITTER: Ik dank u, mevrouw Bats. Ik geef het woord aan de schepen.

DE BRUYNE: Ja, dank u, mevrouw Bats, voor uw vragen.

VOORZITTER: Excuseer, ik zie dat ook mijnheer Maes nog het woord heeft gevraagd. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Dank u wel, voorzitter. Ja, ik denk, op de commissie hebben we het er al over gehad over onze bekommernis, maar in eerste instantie is het natuurlijk zo, dus we zijn het erover eens dat de bestaande regeling of de vorige regeling niet direct ideaal was. Maar als men dan zegt ja, de bestaande regeling is niet ideaal, dus wij gaan dan de openbare dienstverlening van de stad afschaffen en we gaan dat overhevelen naar de privé, dat vinden wij dan niet de juiste aanpak. Waar onze bekommernis voornamelijk in ligt, is inderdaad in het feit of het voor alle groeperingen wel zo gemakkelijk zijn en vooral of het niet voor de groeperingen, voor de jeugdgroeperingen duurder zal uitvallen? De schepen heeft een evaluatie beloofd en wij vinden dat goed, dat die evaluatie er komt. Als er ook nog een belofte zou komen, dat er in dat geval de premie voor de jeugdverenigingen zal worden opgetrokken, vinden we dat nog beter. Dus maar we gaan ons in deze onthouden.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. Ik ga toch nog even kijken of ik nog vragen om tussenkomsten zie. Goed, dan stel ik voor dat we stemmen.

DE BRUYNE: Ah, mag ik nog iets ...

VOORZITTER: Ah, excuseer.

DE BRUYNE: Oké, top. Ja, dank u, mevrouw Bats en mijnheer Maes, voor jullie bekommernissen. Allé, dat maakt dat jullie daarmee begaan zijn en dat is altijd leuk om te horen. Nu, heel die aanpassing is er trouwens gekomen op vraag van de jeugdverenigingen hé. Wanneer wij natuurlijk een workshop organiseren en niet alle jeugdverenigingen – er zijn er 27 – kunnen daar niet op aanwezig zijn of geven blijk of menen geen interesse te hebben – wat ik niet denk, maar bon – ja, we kunnen het enkel ook doen met diegenen die we uiteraard naar zo'n workshop kunnen of kunnen verleiden om daar naartoe te gaan. Uiteraard zijn daar altijd en ook contacten met die andere groepen. Wat was het opzet? Om de service te verbeteren hé. Ik ga daar heel, allé, laat mij duidelijk zijn, dat ik niet ga voor een afbouwscenario. En er waren een aantal redenen om ja, een andere manier van werken te gaan uitstippelen. Je kent ze hé, de mensen moesten kamperen voor de deuren van JOS. Er was maar één stadsvrachtwagen. Dus het was een first come, first served-principe. Bovendien, de inzetbaarheid van onze chauffeurs tijdens de zomer is veel minder.

En dat maakt, dat dat systeem toe was aan herbronning, herziening. En dan hebben we samen in samenspraak met de jeugdverenigingen tot dit, deze aanpassing van het systeem gekomen. Uiteraard zijn wij daar en JOS in de eerste plaats om die jeugdverenigingen daarbij te ondersteunen hé. Dat is ook de doelstelling van JOS, jeugdwerk ondersteunen. Ook in dit nieuwe systeem. Ja, we maken ons sterk, dat wij de service dus gaan verbeteren en dat dat dus geen afbouw is van de service. En wanneer het gaat over inderdaad deze dienstverlening niet meer in eigen handen aan te bieden, ja, dat is een keuze. Waarom? Omdat we net de service willen verbeteren. En dat was niet mogelijk binnen de bestaande toestand. En dan zijn we gaan kijken naar alternatieven en dit alternatief is daar naar voorgekomen. Uiteraard gaan wij in heel dit traject de verenigingen van zeer kortbij opvolgen en bevragen en ondersteunen waar nodig. Er is ook – en onderschat dat ook niet – een 18-jarige kan denk ik soms meer dan dat je denkt. En de leiders met wie wij in contact komen, zijn zeer verantwoordelijke jongeren. U zou versted staan van al datgene en het initiatief dat zij ook zelf tonen en het engagement. En ja, dat is soms onvoorstelbaar. Dus onderschat hen zeker niet. En er is ook een zeer grote solidariteit tussen de verenigingen, want op die avond is er al gezegd van ja, kijk, kun jij onze chauffeur inschakelen eventueel en ik ken die daar en enfin, ik maak mij sterk dat we daar de service voor de jeugdverenigingen gaan verbeteren. En nogmaals, ik heb het gezegd, na de zomer volgt een evaluatie. Dat lijkt mij logisch als ge een nieuw systeem invoert, dat je het ook gaat evalueren en desnoods bijsturen daar waar het moet bijgestuurd worden.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Dan zie ik geen commentaar meer op de chat. Kunnen we dan stemmen? Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider dat zal doen? Ik zie geen opmerkingen. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en CD&V en het Vlaams Belang. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is sp.a en PVDA. Het volgende punt, punt 19 werd afgevoerd. Dan zijn we aan punt 20, diensten, EPC-project inclusief onderhoud Sint-Niklaas, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Dat is ook bij schepen De Bruyne.

DE BRUYNE: Ja, is ook uitgebreid toegelicht tijdens de commissie, onder andere door Johan Coolen, onze facilitator van heel dit traject van Factor4.

VOORZITTER: Zijn hierover vragen, opmerkingen? Ook niet in de chat? Kunnen we dan stemmen? Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en ook CD&V. Wie stemt tegen? Dat is Vlaams Belang. En wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Punt 21, diensten, energiemanagementsysteem JEM, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

DE BRUYNE: Ook uitvoerig toegelicht tijdens de commissie en geen verdere vragen.

VOORZITTER: Zijn hier op dit moment vragen over? Nee. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Nee. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en CD&V. Wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Vlaams Belang en PVDA. Dan zijn we gekomen aan de punten van schepen Hanssens. Punt 22, werken, rioproject aansluiting wijk Zonneken, bijkomende opdracht ontwerper, addendum aan de samenwerkingsovereenkomst, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Toegelicht in de commissie, voorzitter. Er waren geen verdere vragen over.

VOORZITTER: Zijn daar nu vragen over? Nee. Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Punt 23, diensten, raamovereenkomst voor uitvoeren keuringen afkoppelingen op privaat domein, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring.

HANSSENS: Kort toegelicht in de commissie en ja, enkele vragen ook gehad, maar die zijn behandeld tijdens de commissie ook.

VOORZITTER: Is er nog iemand die nu het woord vraagt? Ook niet op de chat? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 24, werken, rioproject Tereken, Schoolstraat en Knaptandstraat, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Ja, eindelijk zou ik zeggen. Dat heb ik ook tijdens de commissie gezegd. Er is een langere toelichting over geweest tijdens de commissie. Er zijn heel wat vragen ook geweest, zowel over het ontwerp als over de fasering. De open vragen, die er toen nog waren, die staan in het verslag beantwoord.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Vraagt iemand hierover nog het woord? Zijn er gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 25, Paterssite, samenwerkingsovereenkomst met de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting voor het realiseren van 12 sociale huurwoningen, goedkeuring.

HANSSENS: Ja, voorzitter, dat is ook toegelicht tijdens de commissie. Dat was een heel korte toelichting, maar de discussie die daarop volgde, was iets langer. En ik neem aan, dat op een aantal van deze punten er kort zal op ingespeeld worden door de raad.

VOORZITTER: Goed. Ik heb hier al gezien dat mevrouw Geerts het woord vraagt en ook mijnheer Wymeersch. Mevrouw Geerts, u hebt het woord.

GEERTS: Voorzitter, ik ga een beetje in herhaling vallen van de commissie, maar ik ga het heel kort houden. We hebben natuurlijk naar aanleiding van dit punt het globale plaatje nog even gezien. En tot onze grote verbazing is de ondergrondse parking, die daar initieel voorzien was, die is nu geen deel meer van het dossier.

Dus dat is toch wel iets, waar we over van gedachten gewisseld hebben op de commissie, waar inderdaad een aantal argumenten voor en een aantal argumenten tegen geweest zijn. Maar dat is toch wel ... (slechte opname, onverstaanbaar) ... en wij betreuren dat toch wel in het kader van de leefbaarheid van de buurt ... (?) weerhouden wordt. Dus dat is een eerste element, maar daarover ...

VOORZITTER: Mevrouw Geerts, mevrouw Geerts, soms valt de klank weg. Dus ik weet niet, misschien iets trager of zo een proberen. Ik weet niet. Maar we verliezen flarden van uw uitleg.

GEERTS: Dat is misschien maar goed ook. Maar nu, wat ik net gezegd had, is dat, we hebben een aantal items, maar ik zal er zeer kort overgaan. Het eerste punt was het feit, allé, dat we van mening verschillen over het nut van al dan niet die ondergrondse parking. Die is ... (?) en wij betreuren dat. De schepen heeft een aantal ... Niet hoorbaar?

VOORZITTER: Nee, er is een stuk weer weggevallen. Die is en dan was het geblokkeerd. Anders de camera afzetten misschien en dan alleen het geluid? Dat is misschien wat minder belastend voor de lijn.

GEERTS: Oké. Is dit beter? Ja?

VOORZITTER: Ja, dat is beter.

GEERTS: Kort samengevat, het eerste punt was dat wij een andere visie hebben over het nut van de parkeerplaatsen. Wij denken dat dat heel belangrijk is in het kader van de leefbaarheid van de buurt. En wij betreuren dan ook zeer sterk, dat dat verdwenen is uit het plan. Een tweede vraag en dat is eigenlijk maar na de commissie ook als wij daarover gingen nadenken zijn er nog heel veel vragen bij ons naar bovengekomen van er is nu een praktische regeling. Mensen moeten aangeven dat ze geen wagen gaan nemen. Ze krijgen ook geen kaart als buurtbewoner. Maar als ge daar in de praktijk op gaat nadenken, dan zien wij daar toch heel veel problemen hé. Iemand kan daar komen wonen effectief met de intentie van “ik heb geen wagen nodig”, die vindt werk met een wagen, allé, hoe gaat dat dan gebeuren? Dus daar hebben we nog heel veel vragen rond. Maar we hebben vooral los van de inhoud een majeur probleem met het feit, dat wij ons niet kunnen herinneren dat er daarover participatie met de buurt geweest is. Wij hebben in de aanloop van het dossier van de Paterssite herhaaldelijk buurtvergaderingen gehad. Ik denk dat dat een goed traject was. Die werden ruim bijgewoond. Maar daar is altijd gezegd, er komt een ondergrondse parking voor de bewoners en als daar plaats over is, kan ook de buurt daarvan gebruik maken. En dat was toch wel iets, waardoor het project heel veel goodwill kreeg, ook in de buurt. Dus mijn vraag is, is dat al ergens met de buurt opgenomen?

En zo neen, zouden we dat dan niet best doen na coronatijdperken uiteraard, want dat is toch wel heel raar, omdat ge ineens een plan cruciaal wijzigt en daar zouden we dan niet de mensen over inlichten. Dus dat vinden we echt een majeur probleem aan dit dossier.

VOORZITTER: Dank u, mevrouw Geerts. Ik geef het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Ik zal een stukje korter zijn, mevrouw de voorzitter. Wij zijn nooit de grote minnaar geweest van heel dit project. Collega Geerts weet dat we ons daar altijd tegen verzet hebben. En wij stellen nu ook vast, dat wat het oorspronkelijke, dat daar wordt van afgeweken. Die ondergrondse parking, waarvoor wij altijd hebben gepleit, die zelfs quasi was toegezegd onder het vorige bestuur, zelfs tweelagig. Die is nu plotseling verdwenen, terwijl dat er daar in de buurt toch heel wat mobiliteitsproblemen, parkeerproblemen zijn. Nu, wij hebben in heel dit dossier telkens tegengestemd. Maar ook, wij hebben ook vastgesteld, dat er in het verleden verschillende pogingen om daar tot woonmogelijkheden te komen – ik zal het zo zeggen – coöperatieve en noem maar op, hebben wij altijd de nodige vragen en bedenkingen bij gehad. Maar wij zullen nu niet tegenstemmen, al was het maar omwille van het feit, dat we hier te maken hebben met de bouw van 12 sociale woningen, waaraan in deze stad toch wel enig groot gebrek is.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch. Zijn er nog tussenkomsten? Schepen, wil u nog even antwoorden op de vraag van mevrouw Geerts?

HANSSENS: Ja, ik denk het wel, voorzitter. Zoals aangegeven door de vorige sprekers heeft dit dossier ondertussen al een hele lange doorlooptijd gehad. Een doorlooptijd, die eigen blijft aan zulke projecten. In verschillende fases - ik kan mij heel veel momenten herinneren, waarbij het stadsbestuur ook met het project naar buiten is gekomen - en in elke nieuwe fase worden de uitgangspunten van dit dossier nauw gevolgd en volgehouden. En ik heb naar aanleiding van deze gemeenteraad ook nog eens het oorspronkelijke bestek vastgenomen voor de aanstelling van een architect naar aanleiding van een andere vraag, die gesteld was tijdens de commissie. En inderdaad, ook die parking staat daar heel expliciet in die documenten. Dat valt niet te ontkennen. We zijn nu bijna aan de laatste fase toe, de toewijzing van de woonprojecten. En ik moet toch zeggen in het algemeen, dat het resultaat toch wel mag gezien worden. Innovatief, betaalbaar, duurzaam, toekomstgericht, zuinig, sociale component, sociaal wonen, zeer lange lijdensweg in feite om te komen tot het punt waar we nu gekomen zijn. Maar eigenlijk het resultaat – en dat wil ik toch wel benadrukken – dat is de afweging die gemaakt was en dat was echt geen makkelijke afweging, we hebben dat niet zomaar weggesmeten dat idee van die ondergrondse parking, maar waar we de afwegingen en de consequenties van dit dossier hebben genomen.

Indien men een toekomstgericht innovatief woonproject wil, dat energieneutraal of bijna energieneutraal is met een grondaankoop van toch 350 euro/m², wat veel is voor een sociale huisvestingsmaatschappij, maar voor die locatie – en ik kijk daarvoor ook eens naar Frans voor die locatie – misschien niet veel is, maar toch 350 euro/m² zware kost en de kandidaten moeten coöperatieve of sociale huisvestingsmaatschappijen zijn, dan moet ge u afvragen van ja, is dat een betaalbaar project of geen betaalbaar project. En men heeft ons in de loop van de laatste fase van dat project echt wel op het hart gedrukt “sorry, maar ge gaat iets moeten opgeven in dit project”. Gaan we dan voor het type van wonen, gaan we dan een ander soort appartement doen dat we niet willen doen? Gaan we dan afwijken van dat bijna energieneutraal statuut? Gaan we dat doen? Gaan we beginnen af te bouwen aan de gemeenschapseffecten? Neen. En dan ja, valt die keuze op dat parkeren. Kunnen we dat laten vallen om die andere doelstellingen te behalen? Was dat een makkelijke keuze? Neen, dat is geen makkelijke keuze en dat is ook één die heel scherp gesteld werd in de laatste fase van dit project. En ik zal de laatste zijn, die beschuldigd kan worden van het niet gaan voor extra gebundeld parkeren in de wijken en zeker ook in de Elisabethwijk, omdat dat voordelen oplevert één, naar verkeersleefbaarheid, ook naar verkeersveiligheid voordelen heeft. Maar in dit geval hebben we op niveau van het project die afweging moeten maken. De vraag dan, die zich stelt en die Christel dan terecht stelt, want het klopt inderdaad, dat dat een element was in het participatieproces, waarbij je mensen kon overtuigen van weeral wat bewoning erbij in een wijk die al dichtbevolkt is met weinig mensen die een eigen garage hebben, enz... Dat dat een element was om dat draagvlak in die wijk te creëren, dat klopt. Hebben wij dat dan gewoon overboord gesmeten, die gedachtegang of die insteek? Neen. Vandaar dat we gezocht hebben en opgelegd hebben – en dat was ook geen gemakkelijke – is dat we gezegd hebben van kijk, als jullie dan toch geen ondergrondse parkeergarage gaan realiseren, dan zijn er twee elementen die wij gaan opleggen aan jullie en jullie moeten daarvan de consequenties dragen. Dat is één, dat die mensen geen bewonerskaart kunnen krijgen als ze daar wonen en dat gaat spijtig zijn voor diegene die inderdaad verandert van gezinssituatie. Die gaat een private parkeerplaats moeten gaan zoeken om zijn auto te stallen, om die druk op dat openbaar domein zoveel mogelijk weg te nemen. Dat is één. Twee, er gaat geïnvesteerd moeten worden in autodelen. Dus we verwachten een bijdrage om een autodeelsysteem op de site te kunnen realiseren. En dat is een scenario, dat men wel zag zitten en dat volgens mij voldoende – of volgens het college – voldoende rekening houdt met de bezorgdheden van de mensen, die zij geuit hebben in dat participatieproces.

We zullen daar uiteraard ook ja, transparant over moeten communiceren bij het volgende moment dat we naar buitentreden met dat project, dat ook die aanstelling, dat ook die plannen nu wel wat vorm nemen, ook naar de formele aanstelling van woonkoop en nu deze overeenkomst met de Sint-Niklase Maatschappij voor de Huisvesting gaan we daar heel transparant naar buiten mee moeten komen. En daar ben ik het ook eens met u, Christel, dat we daar ook niet te lang meer mee moeten wachten om die transparantie te creëren.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zie geen reactie meer. Oké. Dan stel ik voor dat we over dit punt stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Dan stel ik voor, wie stemt voor? Dat is de meerderheid en PVDA en ook de CD&V. Wie stemt tegen? Dat is sp.a. En wie onthoudt zich? Dat is het Vlaams Belang. Punt 26, zakelijke rechten, Bobijnhof, kosteloze grondafstand, voorwaarden akte, vaststelling.

HANSSENS: Ja, kort toegelicht in de commissie. Geen vragen.

VOORZITTER: Zijn er nu vragen? Kunnen we dan stemmen? Zijn er gemeenteraadsleden die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 27, driepartijenovereenkomst tussen de stad, MIWA en de Vereniging van Mede-eigenaars van Fabiola 3 over het plaatsen van drie ondergrondse containers voor de ophaling van restafval, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

HANSSENS: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie, gevolgd door een aangename woordenwisseling moet ik zeggen. Het was ook de eerste keer, dat ik publiekelijk werd beschuldigd van een fetisjist te zijn. Ik zeg wel degelijk publiekelijk beschuldigd. Misschien in andere omstandigheden ook, maar niet voor deze raad. In ieder geval een dossier, dat wel wat gemeederen doet bewegen, maar waarvan ik toch wil benadrukken, dat dit een vrijwillige driepartijenovereenkomst is tussen MIWA, stad en de Vereniging van Mede-eigenaars van Fabiola 3.

VOORZITTER: Zijn hier momenteel nog vragen over? Ik kijk even op de chat. Ik zie niets dat iemand het woord vraagt. Toch wel? Ja, mevrouw Geerts, u hebt nog het woord.

GEERTS: Ja, gewoon even kort om te duiden, wij gaan ons onthouden en dat heeft eigenlijk een stuk te maken met de elementen, die we vorige gemeenteraad – ik denk dat het januari was – al aangebracht hebben. Wij vinden dat de co-housers van het Fabiolapark, ja, wij vinden dat niet zo fijn, dat die zelfs al is het maar een derde, maar dat is geen gelijke berechtiging. En wij vragen ons nog altijd af waarom dit nu zo nodig moest veranderen, omdat het eigenlijk relatief vlot verliep. Dus dat is de reden dat wij ons gaan onthouden in de lijn met onze tussenkomst van januari.

VOORZITTER: Mijnheer Ghesquière, u hebt het woord.

Ghesquiere: Ja, dank u, voorzitter. Voorzitter, ik en mijn fractie, wij zijn wel akkoord met dit voorstel. Want het is toch wel een goeie zaak, dat er eindelijk een oplossing komt voor de bewoners van het Fabiolapark. En ik hoop dat andere blokken ook hetzelfde idee, hetzelfde idee gaan volgen. Per slot van rekening wordt daar toch een ernstige bijdrage geleverd, zowel door de stad, zowel door MIWA en 1/3^e door de bewoners zelf. Als men ergens in een nieuw gebouw zit, dan moet men het in principe zelf volledig bekostigen. Dus vandaar. Maar ik wou bij dit punt toch ook eventjes nog eens wijzen op wat tegenwoordig toch wel een grote plaag aan het worden is in onze stad, dat is het sluikestorten. Ik maak mij altijd zorgen als men ergens nieuwe containers zet of men daar ook niet extra gaat beginnen sluikestorten. Ik zie tegenwoordig aan de glasbollen echt rampzalige hoeveelheden grijze zakken opnieuw staan. Onder andere in de Spoorweglaan. En ik heb vandaag toch wel eens links en rechts geïnformeerd. Ik heb hier signalen uit Sinaai, de Cadzandstraat, Hondsneststraat, Wapenaerteinde, Aartdreef, in Belsele aan de glasbollen van de ... (?), in Sint-Niklaas aan Terekenkerk, Westerplein, dus ik heb daarnet gezegd Spoorweglaan, Land van Waasstraat, noem maar op. Eigenlijk, het is rampzalig aan het worden wat betreft het sluikestorten. En ik heb dan ook vandaag eens geïnformeerd bij onder andere de GAS-ambtenaar, onder andere ook bij de korpschef hoe het zit met het vestigen van boetes. Want men zal hier een aantal serieuze voorbeelden moeten stellen. Ik hoop dat men effectief ... Het is dus zo, dat MIWA natuurlijk die zakken daar gaat ophalen en dan moet onderzoeken van wie die veroorzaker daarvan is. Pas dan kunt ge natuurlijk proberen gerechtelijk één en ander ofwel via GAS-boete op te lossen. Maar ik kan u zeggen, in coronatijden is het ook niet leuk voor de mensen daar om zo'n dingen te moeten onderzoeken. Dus eigenlijk, ik hoop dat men strenger en strenger gaat optreden. We zitten in een tijd, dat mensen hun geburen zeg maar "overdragen" – tussen aanhalingstekens – als ze een feestje organiseren, maar wie van ons heeft al eens niet ergens eens iemand zien sluikestorten. En als ge ze daarop terechtwijst – de burgemeester vernoemde het deze week ook nog – dan krijg je bijna een pak rammel. Dus ik denk dat we hier iets dringend moeten doen aan de mentaliteit van onze jammer genoeg sommige hardleerse Sint-Niklazenaren. En ik hoop dat daar dringend iets aan gebeurt.

Voorzitter: Ik dank u, mijnheer Ghesquière. Schepen?

Hanssens: Ja, ik wil daar nog wel eens op terugkomen. Julien, bedankt voor de aandacht daarop te vestigen. Ik kan bevestigen ook, dat het aantal sluikestorten momenteel maal 3 is in vergelijking met een normale periode. Ik wens ook te preciseren dat het toch een dubbel verhaal is. Dat MIWA inderdaad de sluikestorten aan de glasbollen opruimt, maar dat andere sluikestorten door de stadsdiensten worden opgeruimd.

En er is een beetje een dubbel verhaal nu, want ik krijg ook signalen vanuit onze eigen diensten. Eén, de mensen zitten allemaal thuis. De PMD-ophaling vraagt veel meer inspanning van onze eigen diensten dan te voor. We zitten met een meerophaling van 40 ton. Dat is 10 vrachtwagens. Dat is, allé, 10 vrachtwagens dat is veel. Die moeten ook leeggemaakt worden, waardoor de PMD-ophaling heel veel effort vraagt voor de moment. En daarnaast stijgt dus het aantal sluikestorten, die moeten opgehaald worden, waardoor dat echt onze mensen tegen de limiet aanzitten. Om nog maar eens erop te wijzen, dat onze stadsdiensten volop daarmee bezig zijn. Nu, het grote nadeel daarvan is, dat ik er niet van overtuigd ben – allé, ik moet dat niet zeggen, ik ben er zeker van, omdat ik het weet – is dat niet alle sluikestorten worden onderzocht. Zeker niet de kleintjes, met de kleine zakjes, die worden niet onderzocht. Omdat men keuzes moet maken in deze tijden, waarbij dat de druk er hoog opstaat. Ik heb en de burgemeester heeft ook gevraagd aan de communicatiedienst en het initiatief is eigenlijk ook gekomen vanuit de openbare reinheid zelf om een nieuwe en harde campagne te gaan lanceren. De communicatiedienst is daar volop mee bezig en zal een voorstel voorleggen op 4 mei om dan een ja, directe stijl communicatiecampagne te starten om dat aan de kaak te stellen. Niet dat diegenen, die het doen, daardoor overtuigd geraken, maar dat de rest van de bevolking, die gelukkig nog wel de overgrote meerderheid van de mensen is, daar ook alert voor zijn en toch, ja, die sociale controletaak op zich willen blijven nemen, die men normaal gezien op zich neemt.

VOORZITTER: Goed. De burgemeester vraagt ook het woord. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, ondanks het feit dat we nu half één zijn, allé, ik vind deze aangelegenheid toch té belangrijk, omdat het iedereen opvalt en ook iedereen treft, om daar toch ook een oproep te doen naar de bevolking om meer burgerzin en meer verantwoordelijkheidszin aan de dag te leggen hé. Dus ik heb het nogal gezegd in deze tijden, bij heel veel mensen brengt het het beste van de mens naar boven, maar helaas bij een kleine minderheid, wat ons heel veel miserie bezorgd en ook heel veel geld kost, brengt het ook het slechtste naar boven. En die sluikestorters, die behoren daartoe. Ik vind het eigenlijk onverantwoord, hemeltergend, schaamteloos, schandalig dus wat mensen doen. Ik heb de voorbije weken ook zelf een aantal sluikestorten onmiddellijk gesignaleerd. Ik doe dat altijd. Als het kleine dingen zijn, ben ik te beroerd om het zelf op te ruimen. Maar dus, het valt ook mij op, het valt iedereen op. Ik heb zelf ook al, helaas, een aantal mensen dus, die bv. huishoudelijk afval in dan nog een stedelijke vuilnisbak gingen deponeren, aangesproken om te zeggen “mijnheer, het spijt mij, maar wat u doet, dat is totaal onverantwoord, dat is schaamteloos, dit kan niet”.

Aan de andere kant denk ik ook, ja, dat iedereen toch ook in de mate van het mogelijke een inspanning moet leveren om het spreekwoord toe te passen “als iedereen veegt voor eigen deur, is de hele straat proper”. Ik heb dat zelf ook twee weken geleden nog moeten doen. Dat is dan zwerfvuil door het feit dat de vuilniszakken te vroeg dikwijls worden buitengezet. En als er dan wat wind is, we hebben een paar dagen heel veel wind gehad, ja, dan slingert dat de hele straat rond. Dus ja, het is het vuil van een ander dat ge moet opkuisen, maar als we daar inderdaad onze eigen medewerkers moeten inzetten, ook de mensen van wijkwerken, het vroegere PWA, die ik op straat bezig zie en die ik zeer sterk apprecieer, ja, ik denk dat iedereen een inspanning moet leveren in de eerste plaats om te voorkomen, in de tweede plaats om mee een handje te helpen, letterlijk en figuurlijk, om het op te ruimen.

VOORZITTER: Ik dank u, burgemeester. Dan zie ik geen opmerkingen meer in de chat. Kunnen we stemmen over dit punt? Zijn er gemeenteraadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan kunnen we stemmen. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid en de CD&V. Wie ... En Vlaams Belang, excuseer. Dan wie stemt tegen? En wie onthoudt zich? Dat zijn sp.a en PVDA. Punt 28, overname openbare verlichting door Fluvius, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

HANSSENS: Een heel korte inleiding voor toch een heel belangrijk punt. Met deze beslissing geven wij dus vrijwillig ons openbaar verlichtingspark over aan Fluvius, heel duidelijk onder de voorwaarde of met de gedachte, dat samen met alle andere gemeenten we op deze manier aan de doelstelling om tegen 2030 ons volledig lichtpark te kunnen verledden. We hebben, er is heel veel geschrijf aan voorafgegaan om tot deze beslissing te komen. Fluvius had al een voorstel gemaakt een aantal jaar terug. Dat is onvoldoende beoordeeld door de meeste gemeenten, de overgrote meerderheid van de gemeenten. Maar de voorwaarden zijn veranderd. We krijgen een financiële tegemoetkoming. Niet dat dat het belangrijkste is, maar ook de voorwaarden, waaraan Fluvius zich moet houden wat ze kunnen doen met dat openbaar verlichtingspark, is heel goed beschreven in de overeenkomst, die we met Fluvius gaan hebben. De reden waarom dat we denken dat het goed is, dus één, er is een financieel voordeel voor de stad aan verbonden. Niet zozeer wat we ervoor krijgen, die 25 % vergoeding, maar wel het feit dat de investeringen volledig door Fluvius zullen of door Fluvius zullen gedragen worden, mits in mindering brengen van het dividend, maar dat dat op het einde van de rekening voor de stad voordeliger uitkomt. Maar ook op deze manier kan Fluvius zich garanderen van een aanbieder, die die verledding in goede banen kan leiden en de snelheid kan aanhalen die vereist wordt om tegen 2030 met een volledig verled lichtpark te kunnen zitten.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Is er iemand, die nog het woord vraagt? Ja, Gaspard, u hebt het woord.

VAN PETEGHEM: Ik wil kort een vraag stellen en een antwoord krijgen. In eerste plaats, Carl, is er goed gewerkt wat betreft die overname. Op termijn zou dat kunnen een besparing geven. En ik hoop dat natuurlijk. Maar ik heb een vraag. Ik heb die ook gesteld in de commissie. In de vorige bestuursperiode is er geïnvesteerd in besparende maatregelen. Nu, ik had gevraagd om mij een overzicht te bezorgen van die besparende maatregelen, vooral wat hieruit voortgekomen is en de mindere energiekost voor de stad. Dus ik zou graag hebben, dat men daar eens – dat is niet dringend – maar dat men daar eens een overzicht mij bezorgd daarvan. Indertijd heb ik daar ook vragen over gesteld en ik zou wel graag hebben, dat men mij dat eens meedeelt via de dienst. Eens kunnen zien wat die maatregelen opgebracht hebben. Op termijn zullen we hier ook zien wat dat zal opbrengen. Het is alleszins een verbetering, dat men die LED-lampen allemaal zal plaatsen. Wij hebben uiteraard ook een kost in dat project, maar dat zal natuurlijk niet afwegen, allé, ik denk wel dat dat een goeie investering zal zijn. Maar ik zou willen vragen van die vorige bestuursperiode daar eens een beetje een overzicht van te geven als dat kan. Duidelijk?

VOORZITTER: Ja, ik dank u, Gaspard. Ja, ja.

VAN PETEGHEM: Was dat duidelijk?

HANSSSENS: Ja, ja, ja, dat is heel duidelijk, Gaspard. Ik kan wel zeggen, zonder de juiste precieze cijfers te geven, dat door de inspanningen, die de afgelopen jaren gedaan hebben, dat we tussen de 20 en de 25 % minder kilowattuur al gebruiken met een lichtpark, dat nog aan het stijgen is. Dus we hebben minder verbruik. We kunnen dat nooit doorvertalen naar euro's natuurlijk, omdat de elektriciteitsprijs schommelt met de marktprijzen natuurlijk. Maar het is alleszins minder dat we nu betalen, dan dat we zouden betaald hebben, moesten we die inspanningen niet gedaan hebben. Maar ik bezorg dat detail zo snel mogelijk.

VAN PETEGHEM: Eigenlijk, Carl, weet ik daar genoeg mee hé. Dus ge legt het goed uit. De besparingen zijn er. Dat was eigenlijk mijn vraag hé. Dus dat we gezegd hadden wat dat opgebracht had voor de stad.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Peteghem. Nog vragen? Neen. Dan stel ik voor dat we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders willen stemmen dan hun fractieleider zal zeggen? Neen? Dan stel ik voor dat we stemmen. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 29, zakelijke rechten, rioproject Tereken/Knaptandstraat/Klokkendreef, innemingen Knaptandstraat 141, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

HANSSSENS: Ja, geen ... Toegelicht in de commissie en geen vragen.

VOORZITTER: Excuseer. Hasan, u hebt het woord gevraagd. Hasan?

BILICI: Dank u, voorzitter. Zoals ik op de commissie ook gevraagd heb aan de schepen, wil ik dat de schepen toeziet dat de werken niet door mekaar gebeuren en dat iedereen op een comfortabele manier zich kan verplaatsen. En dat de werken allemaal gespreid worden uitgevoerd. Dank u.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Bilici.

HANSSENS: Ja, ik heb toen bevestigd en ik wil dat hier nu nog eens formeel doen, dat de fasering van de werken zal afgesproken worden, eens dat de aannemer is aangesteld. En op dat moment zal dat één van de voorwaarden zijn om die werken te kunnen uitvoeren. Gefaseerd is dat iedereen nog tot bij zijn voordeur kan geraken en dat we niet alle kruispunten tegelijk dichtsmijten op dat moment.

VOORZITTER: Oké, goed. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? En dat was ook eenparig. Punt 30, zakelijke rechten, vakschool, verkoop strook grond aan de Waasse landmaatschappij, rechtzetting en vaststelling voorwaarden akte, goedkeuring. Schepen?

HANSSENS: Dat is kort toegelicht. Het was ook maar 2,51 m² hé.

VOORZITTER: ... vragen. Dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming, als er geen raadsleden zijn die anders willen stemmen dan hun fractieleider zal doen. Wie stemt voor? Dat is eenparig. Punt 31, zakelijke rechten, Pijkedreef, aankoop perceel 931A2, wijziging voorwaarden akte, goedkeuring.

HANSSENS: Toegelicht ook in de commissie, voorzitter.

VOORZITTER: Zijn hier vragen over? Neen? Dan kunnen we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders willen stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En ook dat is eenparig. Punt 32, zakelijke rechten, erfdiensbaarheid recht van over- en doorgang tussen Knaptandstraat en Gerdapark, akte, goedkeuring. Dat is bij schepen De Meester. Schepen?

DE MEESTER: Ja, dat is ook toegelicht in de commissie en daar kwamen suggesties uit om de verbinding of de aansluiting met het openbaar domein en de fietsoversteekbaarheid en zo, om die te verbeteren. Dat lijken mij nuttige suggesties, die we meegeven of die we meenemen in elk geval.

VOORZITTER: Zijn daar nu nog suggesties of vragen? Dan kunnen we stemmen. Zijn daar raadsleden, die anders willen stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is ook eenparig. Punt 33, Gecoro, huishoudelijk reglement, goedkeuring. Schepen?

DE MEESTER: Ook daarin hebben we het in de commissie uiteraard gehad. En ik denk dat we de bespreking langer over het verslag dan over het huishoudelijk reglement gehouden hebben.

VOORZITTER: Ik zie dat raadslid Van Gansen het woord vraagt over dit punt. U hebt het woord.

VAN GANSEN: Yes. Heel kort. Ook over het huishoudelijk reglement. Nu krijgen de raadsleden soms gedetailleerde verslagen. Dus dezelfde bedenking als op de commissie met de vraag om art. 5, allé, stipuleert al dat uw ontwerpverslag gestuurd wordt ten laatste 21 dagen na de vergadering. Dus het lijkt eigenlijk geen extra werk om de raadsleden ervoor in cc te zetten. Dus het enige wat ge moet doen, is gewoon toevoegen aan art. 5 van kijk, het ontwerpverslag wordt onder voorbehoud van goedkeuring door de volgende Gecoro-vergadering bezorgd aan de gemeenteraad. Nu, als gemeenteraad kunnen wij daar niet over beslissen, maar het is toch een advies dat ik zou willen doorgeven aan de Gecoro zelf. Dat is vrij courant in andere organisaties.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Gansen. Schepen?

DE MEESTER: Ja, ik ben blij met de laatste opmerking van mijnheer Van Gansen, dat het inderdaad raar zou zijn om dat hier eenzijdig op te leggen. Maar ik ben het er ook inhoudelijk niet mee eens. De raadsleden of elke fractie krijgt een uitnodiging en kan de Gecoro ook bijwonen, een vertegenwoordiger van de fractie. Ik vind het logisch – dat is ook bij heel wat organen zo – dat een verslag verspreid wordt op het moment dat het goedgekeurd wordt. Het is in het verleden en ook bij de Gecoro al geweest, dat in een volgende vergadering bepaalde nuances worden aangebracht aan een verslag, dat mensen zeggen “ik vind dit geen correcte weergave van de manier waarop ik mijn punt heb willen maken of zelfs van mijn inhoudelijk punt”. Dus ik ben het niet eens dat een voorlopig verslag wordt verspreid. Het lijkt mij in heel wat organisaties de logica zelve dat een verslag verspreid wordt op het moment dat het goedgekeurd is. Het advies uiteraard – dat heb ik ook in de commissie gezegd – moet op tijd naar hier komen. Dus daar is uiteraard geen discussie over om op die manier de werking van de gemeenteraad op een correcte manier te laten verlopen, moeten die verslagen op tijd zijn, dat klopt.

VOORZITTER: Ja, ik heb mijnheer Wymeersch, mijnheer Van Der Coelden en mijnheer Maes. Dus, mijnheer Wymeersch, u hebt het woord.

WYMEERSCH: Ja, mijnheer de schepen, 6 maand wachten op een verslag is wel iets van het goede te veel, dacht ik dan. 6 maand. Tegenwoordig duurt het 6 maand voor we een verslag krijgen van Gecoro.

DE MEESTER: Dat kan, als de vorige vergadering ...

WYMEERSCH: Dat is van het goede te veel. En ik dacht, als wij vragen als gemeenteraad, als bestuur dus van deze stad, dat een adviesorgaan zoals de Gecoro zijn verslagen sneller bij ons bezorgd, dat wij toch nog altijd bepalen wat een adviesorgaan doet. En een adviesorgaan moet ons niet komen zeggen, dat wij maar wat moeten wachten hé. Dat is de omgekeerde wereld. Dus, die uitleg die ge geeft, raakt kant noch wal. Ik denk 6 maand is te veel, ge kunt dat minstens halveren.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden? Dank u, mijnheer Wymeersch.

VAN DER COELDEN: Ik ben het nog eens aan het opzoeken, voorzitter. Ik ga akkoord met de argumentatie van Frans Wymeersch, maar ik wil het nog eens opzoeken, maar ik heb er de tijd niet voor gehad. Allé, het is toch ook zo dat leden van de fracties of dat de fracties weliswaar uitgenodigd worden voor een vergadering van de Gecoro, maar dat die alleen verondersteld worden van het informatieve gedeelte mee te maken en niet de beraadslaging of eventueel de stemming binnen de Gecoro. Dus, ...

DE MEESTER: Dat klopt.

VAN DER COELDEN: ... ge maakt maar de helft van de kermis mee in de Gecoro hé. En het belangrijkste deel dan nog niet.

VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Van Der Coelden. Dan geef ik het woord aan de heer Maes.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik wil mij toch wel aansluiten bij het voorstel, dat Kristof Van Gansen daarnet heeft gedaan. Ik vind dat de logica zelve, dat zulke verslagen onder voorbehoud van goedkeuring aan de gemeenteraad worden bezorgd, zodanig dat wij op tijd worden op de hoogte gesteld van die dossiers. Ik dacht dat, wij hebben dat besproken op de commissie, ik dacht dat daar eigenlijk een overeenstemming over was. Het verbaast mij dat dat nu niet is.

DE MEESTER: Allé, Jef! Allé, in elk normaal orgaan is het toch zo, dat een verslag wordt goedgekeurd bij het begin van de volgende zitting. Ik vind dat dat getuigt van weinig respect voor onze adviesorganen als wij hun werking op deze manier willen benaderen. Het is de eigenheid van elk adviesorgaan om zijn verslagen goed te keuren en die dan aan ons te bezorgen. Wij moeten op tijd onze adviezen krijgen en dat is de essentie en daarvoor, daarvoor, allé, dat is ook de vraag. Wij stellen een vraag aan een adviesorgaan om een advies te krijgen. Die adviezen krijgen wij op tijd. Dat is, allé, daar moeten wij garant voor staan. Dat lijkt mij de evidentie zelf.

Het verslag van de vergadering, dat dat goedgekeurd wordt, dat dat eensluidend wordt op het moment dat iedereen zich kan vinden in de manier waarop dat er dingen geformuleerd zijn, dat lijkt mij de evidentie zelf. En ik vind dat dat echt getuigt van weinig respect voor de adviesorganen.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch, u vraagt nog het woord?

WYMEERSCH: Mijnheer de schepen, als wij 6 maand moeten wachten op een verslag, betekent dat in theorie dat er maar om de 6 maand vergaderd wordt door de Gecoro. Nu weet ik wel, dat ruimtelijke ordening, dat dat een domein is dat in deze stad weinig of niet aan bod komt. Dat dat vrijwel te verwaarlozen is, de ruimtelijke ordening of hoe ge het ook wilt noemen. Dat kan toch niet. Dan moeten ze maar wat meer vergaderen hé en dan hebben we rapper onze verslagen. Ik denk dat ze eten genoeg op de plank hebben binnen de Gecoro om hun adviezen en om hun lichtjes te laten schijnen over een aantal zaken hé. Ik denk dat ze werk genoeg hebben als ze het serieus willen doen. En dan kunnen ze ons een verslag geven met of zonder de nodige adviezen, maar wel binnen een redelijke termijn, zodat wij ook onze job kunnen doen.

DE MEESTER: Er staat heel duidelijk in het huishoudelijk reglement, dat ze ten minste 2 maal per jaar vergaderen. Ze zouden in niet-coronatijden nu al 2 maal dit jaar vergaderd hebben. Er zal dit jaar sowieso meer dan 2 keer vergaderd zijn. Dit gaat inderdaad over minimaal. Dus in die zin is dat inderdaad ook de maximumtermijn dat ge kunt hebben als ge of allé, de maximum dat ge kunt hebben als ge 2 maal per jaar vergaderd. Maar goed, allé, zij zullen inderdaad meer samenkomen, want er ligt inderdaad redelijk wat werk op de planken.

VOORZITTER: Mijnheer Van Der Coelden vraagt nog het woord.

VAN DER COELDEN: Wat ik ook een argument vind, dat de zaken op zijn kop zet, dat is dat het voorstel dat hier gedaan wordt vanuit de oppositie afbreuk zou doen aan de Gecoro. Het is juist andersom hé. Ik ga ervanuit dat als de Gecoro beraadslaagt over dossiers, daar standpunten over inneemt, adviezen over versterkt, ja, dat ze dat niet alleen doen ten behoeve van de meerderheid, maar dat ze dat doen ten behoeve van het hele politieke niveau.

DE MEESTER: Ah ja, tuurlijk.

VAN DER COELDEN: Dus dat zij er ook mee gediend zijn en belang bij hebben, dat gemeenteraadsleden, ook gemeenteraadsleden van de oppositie, hun adviezen, hun beraadslagingen, hun standpunten kunnen leren kennen. En dat ze er dus alle belang bij hebben, dat hun verslagen zo – allé, zo snel mogelijk is verkeerd uitgedrukt – maar toch binnen een redelijke termijn worden goedgekeurd en ter beschikking gesteld.

En ik zie echt niet in, allé, waarom dat dat niet kan als ze vergaderen de 20e januari, dat dan een aantal dagen of een paar weken daarna een verslag zou rondgestuurd worden ter goedkeuring van de leden en bon, dan doen ze het via mail hé. En dan hebt ge een goedgekeurd verslag. Allé, dat is toch gelijk dat Kristof Van Gansen zegt. Zo eigen en zo ingeburgerd als iets bij zoveel organen.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Van Der Coelden. Dan, schepen, ...

DE MEESTER: Ja, allé. Ik ken heel weinig organen, ik ken heel veel organen waar bij het begin van de vergadering – dit orgaan is daar trouwens in datzelfde rijtje – waarbij in het begin van de vergadering het vorig verslag wordt goedgekeurd. En waar soms wordt gedebatteerd over de notulen zijn niet correct, er moet nog iets worden aangepast. Dat zijn dingen, die in heel veel organen – en ik ken er zelf eigenlijk geen andere – waarbij dat gewoon bij het begin van de vergadering gebeurt, waar nuances kunnen worden gelegd en waarbij dat er een correcte weergave van een vergadering kan in de notulen verschijnen. Dus ik begrijp ook niet waarom we dan ineens voor de Gecoro dat anders zouden doen. Dat geldt voor heel veel van onze adviesorganen, eigenlijk voor allemaal. Ik ken geen enkel adviesorgaan – maar dat ken aan mij liggen, want ik ken ze niet de werking, niet allemaal heb ik ze van heel nabij al gekend – maar die die ik zelf ken, keuren gewoon de verslagen goed bij het begin van de vergadering en waarbij dat er geregeld nog een discussie is over de correcte weergave in het verslag.

VAN DER COELDEN: Schepen, geef dat toch toe. Als ge een half jaar moet wachten op een verslag van een vergadering, dan is dat voor 2/3e gedateerd hé.

DE MEESTER: Maar het is het advies, Kris, het is het advies waar ... Alle nuance, alle nuance die een Gecoro, die leggen ze in hun advies hé.

VAN DER COELDEN: Waar moet een Gecoro advies over geven? Als er een rup is, dan moeten ze de bezwaren inzamelen en een advies geven aan de gemeenteraad. En als het wat meezit, voor een rup kunnen ze ook een advies geven. Voor de rest hebben die nauwelijks een wettelijk vastgelegde adviserende rol. En is dat de eigen inspiratie van de Gecoro of het eigen initiatief van de Gecoro om adviezen te geven, om beraadslagingen te doen, om standpunten in te nemen. En daar zien wij niet veel van of niets van, behalve dat verslag.

VOORZITTER: Oké, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor het huishoudelijk reglement? Dat is de meerderheid. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is sp.a, PVDA, Vlaams Belang. En CD&V gaat ook akkoord. Ik zie ondertussen dat ... Dan zijn we gekomen aan punt 34, reglement inzake het opstellen van horecaterrassen op het openbaar domein, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, ik denk dat dat uitvoerig toegelicht is door onze horecacoach op de commissie en ook bediscuteerd. Ik weet niet of er verder nog vragen of opmerkingen zijn met betrekking tot dit punt?

VOORZITTER: Zijn er hier vragen? Ik zie ook geen ... Ah ja, mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de schepen, ik had en ik heb een opmerking over de verschillende manier, de manier waarop men, allé, de verschillende manieren waarop men de horeca benadert in de Grote Markt, het Stationsplein en de rest van de stad, inclusief de deelgemeenten. Ik denk dat dit niet kan. U zegt van ja, het ene is betalend, het andere is niet-betalend. Ik denk als iedereen moet betalen, betaalt iedereen. Zijn er uitzonderingen, dan betaalt niemand. Het is het ene of het is het andere. Niet de ene moet wel betalen en de andere moet niet betalen. U zegt van ja, ze hebben die voorschriften niet, die ze moeten, die ze in het stadscentrum moeten doen, want die moeten dit en die moeten dat. Buiten het stadscentrum of buiten dus de twee doelgebieden hebben ze ook voorwaarden, die ze moeten navolgen. Dus ze doen ook niet waar ze goesting in hebben. Dus ofwel iedereen betalen, ofwel niemand.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Schepen?

SOMERS: Ja, mijnheer Wymeersch, ik denk dat dat iets is, dat al heel lang bestaat. Dus dat is zeker geen onderscheid, dat sinds deze legislatuur is ingevoerd. Dus, wij hebben gewoon dit onderscheid ook bewaard. En ik denk dat je in een stad en deelgemeenten een duidelijke focus op het focusgebied mag leggen. En ik heb het ook in de commissie gezegd, wij stellen voorwaarden aan parasols. Het moeten de schermen zijn, die door de stad geplaatst worden, terwijl in deelgemeenten hebben ze die vrijheid, kunnen ze met de parasols werken van bv. een brouwerij of dergelijke meer, met de reclame erop. In het focusgebied, waar dezelfde parasols vastgelegd zijn en verplicht zijn, kunnen ze dat niet. Die huurprijzen, die ook al van heel veel jaren geleden dateren, die zijn echt allé, toch wel, dat zijn redelijke prijzen die gevraagd zijn geweest. Allé, ja, ik denk dat je ... Allé, er is gewoon echt een verschil tussen wat er opgelegd wordt in het focusgebied en de drie terreinen, waar je zegt "hier moeten dezelfde parasols gebruikt worden in dezelfde kleur en al de andere gebieden in Sint-Niklaas". U mag daar van mening verschillen, ik heb daar geen probleem mee. Maar ik denk dat we toch wel duidelijk moeten erkennen, dat er een verschil is. En ik ben wel blij met deze aanpassingen aan de terrassen, waarbij dat er toch wel een zekere ja, versoepeling is naar wat eigenlijk de horeca kan doen. En ik denk dat dat vandaag de dag – en het is eigenlijk jammer dat die aanpassing juist gebeurt op het moment dat eigenlijk de terrassen niet mogen open zijn – maar ik denk dat die aanpassing en de flexibiliteit, dat in dit reglement staat, zeer gewenst is door de horeca-uitbaters.

En ik heb daar in de voorafgaande gesprekken bij de wijzigingen, die wij hier voorstellen, daar toch wel zeer positieve signalen van gekregen. Bovendien is dit reglement ook een administratieve vereenvoudiging. Dus ik denk als wij dat beide kunnen combineren in één reglement, ik ben daar tevreden mee.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, schepen. Goed. Er zitten heel wat verbeteringen in. Niet alleen de manier waarop het is samengevat, maar ook zeker voor de horeca zelf. Maar aan de andere kant, er zijn verplichtingen, er zijn regels waaraan men zich buiten het focusgebied ook moet houden aan de ene kant. Er zijn verplichtingen. En aan de andere kant zijn er verplichtingen natuurlijk tegenover diegenen in het focusgebied iets strenger, iets zwaarder, mààr ze hebben dan ook het genot van alle festiviteiten en activiteiten, die in het focusgebied worden georganiseerd, die men buiten het focusgebied, zeker in de deelgemeenten, niet heeft. En dat zou dan moeten toch kunnen gecompenseerd worden en dat gebeurt niet. En daarom. Dus hoe graag we ook zouden willen voor stemmen, zullen we ons onthouden.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Wymeersch. Zijn er verder nog tussenkomsten? Ik heb hier genoteerd, want ik heb gemerkt in de chat, dat mijnheer Uytendhouwen had gereageerd op een tussenkomst van mevrouw Luyckx, maar dat hij eigenlijk voor punt 33 de onthouding ... Ja, voor de Gecoro hé. Dus ik ga dat bij Joke leggen, want ik zie dat zij ... Dat is nu door die technische ... Oké, dank u. Ja, voor punt 34. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider? Dan kunnen we overgaan tot de stemming. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, PVDA en ook CD&V. Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 35, diensten, sfeerverlichting/decoratie tijdens de eindejaarperiode, wijze van gunning, raming en voorwaarden, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, dat heb ik ook toegelicht op de commissie. Dat wij eigenlijk vorig jaar een éénjarig contract hadden omwille van het feit, dat we de firma waarmee we samenwerkten in het kader van de sfeerverlichting failliet was gegaan, waardoor dat we voor 2019 snel moesten een samenwerking aangaan. En wat hier vandaag voorligt, is eigenlijk een samenwerking met een dienstverlener voor de komende 6 jaar. En ook in dit bestek is zeer duidelijk omschreven wat eigenlijk de kerstverlichting, zowel in de binnenstad als in de deelgemeenten moeten inhouden. Maar uiteraard zal op originaliteit en het concept en de duurzaamheid en dergelijke meer gekeken worden met wie wij voor de komende 6 jaar gaan samenwerken.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Zijn hier nog vragen over? Of ook in de chat? Nee? Dan kunnen we stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig. Dank u wel.

Punt 36, reglement op de organisatie van kermisactiviteiten en ambulante activiteiten in kermisgastronomie op het openbaar domein, goedkeuring. Schepen?

SOMERS: Ja, ik denk dat dat ook grondig is toegelicht in de commissie en over gediscuteerd. Er zijn daar een aantal vragen gesteld, vooral met betrekking tot de samenstelling van de voorcommissie, wat we bedoelden met de familiale banden 2^e graad. En ik heb dat ook verduidelijkt in de commissie, dat dus leden, die tot de voorcommissie toetreden, zeker tot in de 2^e graad geen familie mogen zijn. Dus neven en nichten in dat kader kan wel. Broers en zussen bv. niet. Dat was een vraag van Frans Wymeersch. Maar ik weet niet of er daar verder nog vragen of opmerkingen bij zijn.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Frans Wymeersch?

WYMEERSCH: Dank u, voorzitter. Mevrouw de schepen, goh, er zijn wel een aantal opmerkingen gemaakt. Die blijken nog altijd een beetje hangen ook. Ik heb trouwens in het verslag en de adviezen, die u van verschillende mensen uit de marktcommissie hebt gekregen, ... Ja, ja, goed, ik weet wel, maar er zijn analogen merkbaar. Dat er daar ook gevraagd wordt bv. naar ... (overschakelen naar 3^e bandopname) ... een attest van goed gedrag en zeden. Ik geloof niet dat dat in de voorwaarden nu in het kermisreglement vervat is. Ik weet niet. En wat betreft de controle en de documenten, daar waren ook opmerkingen over heb ik gelezen. Dus, maar we zullen dit goedkeuren. Dat zijn maar futiliteiten.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Wymeersch, voor deze toelichting. Zijn er nog opmerkingen? Neen. Dan kunnen we hierover stemmen. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen. Hier ook niet. Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a, PVDA, Vlaams Belang en ook CD&V, dus het is eenparig. Punt 37, reglement op de ambulante handel op het openbaar domein, goedkeuring. Schepen Somers?

SOMERS: Ja, ik denk dat dat een document was, waar er ook zeer veel vragen op de commissie waren. Maar ik denk dat ik alle vragen, die toen gesteld zijn, heb beantwoord. Ik weet niet of er daar nog bijkomende bemerkingen of suggesties zijn.

VOORZITTER: Mijnheer Wymeersch heeft er nog één.

WYMEERSCH: Dank u. Mevrouw de schepen, u had gezegd van "ik ga een aantal bekommernissen meenemen". Nu had ik, zoals een beginneling, die hier de eerste keer zit, gedacht dat ge dus inderdaad te elfder ure nog een aantal van onze bemerkingen niet alleen zou meegenomen hebben, maar ook zou gevat hebben in de eventueel nieuwe teksten, wat dus niet is gebeurd.

Daar zijn dus ook vanuit de marktcommissie hier ook een aantal opmerkingen gemaakt, maar één opmerking vanuit onze fractie, die ik gemaakt heb, is wat betreft de – hoe noemt ge het – de risico's. Ik vind dat een ongelofelijke naam voor de 10 die moeten uitgeloot worden. Daar heb ik u de suggestie gegeven en er is al allusie op gemaakt in de loop van deze raad, dat we dus zeker in de tijden corona/postcorona meer werk moeten maken, steun moeten geven aan mensen uit eigen streek, eigen producten, enz..., enz... U herinnert u ongetwijfeld dat ik de suggestie heb gedaan om die 10 risicopatiënten daar voor te behouden voor producten uit eigen streek, streekgebonden producten of streekgebonden productie. U ging dat meenemen. Dus ik hoop dat u dat niet ergens in een hoekje gezet hebt en vergeet. En daar in de toekomst rekening mee houdt. Want ik denk dat wij toch zeker gezien de tijden vandaag wat meer eerbied moeten hebben en meer aantrekking moeten zoeken te vinden voor onze eigen mensen hier uit de regio. Want ik denk dat daar, dat die in de verdrukking stilletjesaan komen op onze donderdagse markt.

SOMERS: Ja, ik heb effectief gezegd op de commissie, dat ik dat ging meenemen. Ik heb dat dan ook met onze marktleider besproken. En we hebben ervoor geopteerd om dit niet als extra rubriek momenteel in het marktreglement mee te nemen. Eén, omdat we voor de eerste maal werken met quota's. Die categorieën van die quota's die zijn duidelijk opgesteld met de marktkeizers, met de marktcommissie. En het zou eigenlijk niet correct zijn om nu eigenlijk ... En die quota's die gelden samen voor de vaste abonnementen én voor de losse abonnementen/risico. Het zou ons, allé, te ver geleid hebben in het kader van dit reglement om nu eigenlijk de quota's, die voor vaste abonnementen en dus de losse marktkeizers, om die eigenlijk uit elkaar te trekken. De marktleider heeft mij gezegd van oké, ja, ik ga dat verder wel in het oog houden, maar momenteel heb ik nog nooit een vraag gehad of nog nooit een risicomarktkeizer gehad, die effectief streekproducten verkoopt. Bovendien moet je dan ook duidelijk gaan definiëren, heeft hij gezegd, wat je onder streekproduct in het kader van de verkoop op een markt bedoelt. Dus je moet dat heel goed duiden, heel goed definiëren en ik denk dat dit marktreglement, allé, dat dat misschien nog, allé, dat dat iets te veel wijziging ging zijn. Eén, gelet op het feit dat we het nog niet in de praktijk zijn tegengekomen. Ten tweede, omdat we dan in alle eerlijkheid het proces met de marktcommissie terug moesten heropstarten. En drie, ik denk dat we eerst eens moeten kijken of het systeem van het werken met quota's het gewenste resultaat heeft voor de marktkeizers. En indien nodig, kunnen we daar altijd een aanpassing aan doen. Maar om deze reden heb ik samen – ik heb dat nog niet voorgelegd, maar ik heb dat zelf beslist met onze marktleider – om eigenlijk aan het reglement verder geen aanpassingen te doen op basis van uw vraag.

Maar, de marktleider heeft mij wel beloofd, dat hij continue gaat bekijken wie de risico's zijn die zich aanbieden en daar eigenlijk een overzicht van bij te houden, zodoende dat ik daar ook in de commissie verslag van kan geven.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Ik geef nog het woord aan de heer Wymeersch.

WYMEERSCH: Dank u, schepen. Het kan best zijn, dat ge dat nog niet zijt tegengekomen in uw risico, bij uw risicopatiënten. Maar ge kunt van die risicogroep ook een doelgroep maken. En dat ge zelf of uw marktleider proactief naar die marktkramers op zoek gaat of die gaat solliciteren om mee te doen aan het donderdagse gebeuren hier. Dat is perfect mogelijk. En zo is dat ook gegroeid. Ik heb verwezen tijdens de commissie naar markten in Frankrijk, ook in Nederland, zelfs in Duitsland ook, waar dus quota zijn vastgelegd enkel en alleen voor streekgebonden productie, streekgebonden producten. Wat niet altijd juist hetzelfde is, maar ... Awel ja, dus maar en nu alles aan het toeval overlaten, dat het niet gaat over dadels en vijgen, dat neem ik aan. Het moeten ook altijd geen rapen en geen bieten zijn hé.

VOORZITTER: Oké. Zijn hier nog vragen in de chat? Nee? Dan stel ik voor dat we stemmen. Zijn daar raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? Dat is de meerderheid, sp.a en PVDA en ook CD&V. Wie stemt tegen? Wie onthoudt zich? Dat is Vlaams Belang. Punt 38 is afgevoerd. En dan gaan we naar de punten van schepen Baeyens. Excuseer, ja?

HUYS L.: Voorzitter, sorry dat ik eventjes stoor. Maar in het kader van punt 39 zal de N-VA-fractie dit punt steunen, maar omwille van mijn betrokkenheid met vzw 't Ey moet ik de zaal verlaten.

VOORZITTER: Oké, ik dank u voor deze verklaring, mijnheer Huys. Goed, dus punt 39, ondersteuning kunstenpartners, convenanten met De Casino vzw, 't Ey vzw, Warp vzw en Pijpen Tabakmuseum vzw, goedkeuring. Schepen, u hebt het woord.

BAEYENS: Ja, voorzitter, bedankt. Ook van mijn kant allemaal een zeer goede nacht in ieder geval toegewenst. Het is toch een belangrijk ding, dat hier voorligt. Ik ben er ook wel content, dat het nu voorligt. Dat is de overeenkomst, die iedere 6 jaar gemaakt is ook al in het verleden met De Casino, 't Ey en Warp. En dat zijn toch 3 heel belangrijke spelers, die bovenlokaal meer uitstraling geven aan het culturele veld van Sint-Niklaas en wat hier doet. Dus die 3 zijn daar zeer belangrijk in. Nieuw is het Pijp- en Tabaksmuseum. Die zitten in hun eigen infrastructuur en we vroegen daar ook een continue ondersteuning of een permanente ondersteuning. Ook dat is hier opgenomen in dit besluit. En in die zin toch wel een echte hefboom voor die 4 partners om mee die stad en die cultuur vorm te geven.

VOORZITTER: Schepen, ik zie dat raadslid Van Der Coelden ...

WYMEERSCH: Voorzitter, punt 40 en 41 gaan wij goedkeuren, maar ik moet mij even terugtrekken.

VOORZITTER: Ah ja, oké. Schepen Van Der Coelden, euh pardon, raadslid Van Der Coelden? Mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: We gaan de convenanten goedkeuren, maar toch één bemerking bij de convent, die met De Casino zou worden afgesloten. Allé, wij zijn toch wel verbaasd op zijn minst over het feit, dat de prijs voor de stadsdagen zou worden opgetrokken naar 730 euro. Ik denk dat historisch gezien die stadsdagen een compensatie zijn van De Casino voor de investeringssteun, die de stad geleverd heeft voor heel de omvorming en de renovatie van De Casino. Met 45.000 euro ondersteuning voor een programmatie denken we ook dat De Casino niet mag klagen. Aan die stadsdagen zijn meestal ook inkomsten verbonden voor De Casino, want daar zijn mensen en die consumeren iets en dat komt dan toch ook in de schuif, de lade van De Casino terecht. Allé, dus we begrijpen niet goed waarom dat de prijs voor die stadsdagen nu meer dan verdubbeld moet worden. Maar we zullen het convent goedkeuren.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Schepen?

BAEYENS: Ja, Kris, bedankt voor de vraag. Dat klopt inderdaad hé, dat dat gevoelig duurder geworden is. Dat is eigenlijk ook de uitdrukkelijke wens geweest van De Casino zelf, die eigenlijk daar de kost van het openhouden van hun grote zaal, die 730 euro schat en dat is een geheel van het compromis geweest hé. Dus de combinatie van de subsidiëring naar 40 plus 5, naar 45.000 euro te brengen en die stadsdagen aan dat tarief. Wat natuurlijk, allé, waar De Casino niet zo gelukkig mee was, dat die stadsdagen ook wel gebruikt werden voor personeelsvergaderingen. In de meest ruime zin van het woord, opleidingen en zo. En dan was dat een zeer laag tarief, omdat ze daar noch verwarming, noch ondersteuning voor de prijs van wat was het, 240 of die grootorde denk ik hé. Dus daar hebben ze heel uitdrukkelijk gezegd, ja, goed, 730 is een veel realistischer prijs voor onze zaal. En daar natuurlijk ook de combinatie van wat dat we daar doen hé. Als we dat uitstralen en ik denk naar de Nacht van de Economie bv., geeft dat ook de stad uitstraling, geeft dat De Casino uitstraling. En voor dat soort festiviteiten is die prijs wel redelijk denk ik. Ja, het is een geheel geweest.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Zijn er nog tussenkomsten? Ah, ik zie dat mevrouw Bats 350 euro heeft ingetikt. Dus dat was de prijs vroeger, ja. Oké. Ja?

VAN DER COELDEN: Als ik daar heel kort op mag reageren, voorzitter?

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Ik denk dat in het beginsel de stadsdagen, allé, in feite het zelfs een soort gratis geste waren van een gesubsidieerde organisatie. En ik heb toch de indruk dat ge nu meer en meer in een soort bedrijfseconomische logica zit, waarbij De Casino gewoon de minimale kosten, de prijs wil aanrekenen aan de stad, ja, om er zeker hun broek niet aan te scheuren. Maar ik zeg het, in het beginsel denk ik, waren die stadsdagen, was het idee gewoon van de stad kan gratis over die zaal beschikken, ik zeg het, in ruil voor of ter compensatie van of als tegenprestatie, dat is een beter woord, ja, voor de investeringssteun, die de stad geleverd heeft voor heel de renovatie van het gebouw.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Der Coelden. Goed, dan stel ik voor dat we overgaan tot de stemming. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider zal aangeven? Nee? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is eenparig, want ook Frans heeft aangegeven dat hij voor zou stemmen. Punt 40, retributies, retributie op het gebruik van diensten, infrastructuur en materieel, aangeboden door de gemeentelijke instellingen, aanvulling. Schepen?

BAEYENS: Ja, toegelicht en besproken op de commissie. Het gaat hier over de tweedeverblijvers, die ook gebruik maken van het containerpark, van het recyclagepark. Waar er geen controle was op Vlyminckshoek gaat dat binnenkort wel zo zijn en zal je uw identiteitskaart nodig hebben om het park te kunnen betreden. Dat wil zeggen dat je inwoner moet zijn van de MIWA-zone, van één van de 5 gemeentes. Dat is de voorwaarde. En dus iemand die tweedeverblijver is, is dat niet en kan dan het park niet gebruiken. Daarvoor, wat hier voorligt, is dan de dekkingsbijdrage aan te rekenen voor tweedeverblijvers om die een jaar lang het recyclagepark te kunnen laten gebruiken.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Zijn hier vragen? Vraagt iemand het woord in de chat? Nee? Dan gaan we over tot de stemming. Zijn er raadsleden, die anders wensen te stemmen dan hun fractieleider aangeeft? Neen? Dan stemmen we. Wie stemt voor? En dat is de meerderheid, sp.a, CD&V en Vlaams Belang. Wie onthoudt zich? Dat is PVDA. Dank u. Dan zijn we aan de interpellaties gekomen. Er zijn er al een paar geweest en ik heb daarnet ook gezien, dat interpellatie 5 wordt verschoven naar volgende gemeenteraad, maar we beginnen bij nr. 1, de interpellatie van ... Excuseer, ja, mijnheer ...

WYMEERSCH: Ik heb gemerkt daarjuist in de wandelgangen, dat de interpellatie van collega Marc Huys hoogstwaarschijnlijk niet zal doorgaan wegens spoorloos verdwenen.

VOORZITTER: Oké, dan noteren we dat ook. Goed, we beginnen bij de interpellatie van raadslid Kristof Van Gansen over technologische ondersteuning in de gemeenteraadscmissies. Ik geef u het woord, mijnheer Van Gansen.

VAN GANSEN: Zeer correct. Beste collega's, als jullie de tekst gelezen hadden, gaat dat ongetwijfeld een beetje raar overkomen. Dat komt omdat ik dat reeds ingediend had begin februari, maar door mijn fout ik dat eigenlijk nooit gefinaliseerd had in het vergaderdossier. Dus ge gaat zien dat ik spreek over de mogelijkheid om commissievergaderingen in Microsoft Teams te doen en dat dat ongetwijfeld voor sommige mensen futuristisch zou overkomen. Maar dat is totaal niet meer het geval, want dat is wat we nu eigenlijk allemaal al aan het doen zijn ook hé. Dus, kijk. Ik ga dus mijn geschreven tussenkomst niet herhalen, maar ik wil wel een beetje kijken naar de actualiteit. Waarom? Corona dat dwingt ons toch ook – een pandemie – dat dwingt ons toch ook een beetje na te denken. Waarom? Er gaan nog, hoogstwaarschijnlijk nog verschillende pieken komen. We gaan dus waarschijnlijk nog bezig zitten tot 2021. Dus we gaan ook nog onze maatschappelijke verantwoordelijkheid moeten opnemen de komende maanden. De komende maanden zullen er dus waarschijnlijk nog video calls gehouden worden. Maar ik wil vooral een beetje nadenken over de lessons learned. Wat hebben wij geleerd uit een coronacrisis? Iets wat vroeger onmogelijk leek, is plotseling standaard en geeft geen enkel probleem. Dus ik wil twee zaken vragen. Nu opeens blijkt dat videoconferencing toch perfect mogelijk is, kunnen we niet toch nadenken over een livestream naar ja, de bevolking? Daar is echt absoluut niets mis mee. En we weten allemaal dat dat een bocht is, die vroeg of laat genomen zal worden. Dus dan is het beter dat ge het vroeg doet. En ten tweede, kunnen we de dienst niet laten nadenken – desnoods wil ik dat zelf doen – of we in het huishoudelijk reglement van de gemeenteraad dat toch niet kunnen voorzien, dat videocalling voor enkel gemeenteraadscommissies, dat die mogelijk zijn? En ik begrijp natuurlijk wel, dat dat een beetje praktisch gemakkelijk moet zijn. Dus een mogelijk voorstel is, dat enkel de mensen die op afstand de gemeenteraadscommissies volgen, dat die enkel op het einde van de gemeenteraadscommissie aan bod komen om een beetje het pragmatisch mogelijk te houden. Bij deze mijn vragen.

VOORZITTER: Dank u, mijnheer Van Gansen. Ik geef het woord aan schepen Somers.

SOMERS: Ja, dank u wel, Kristof, voor uw vraag. Allé, ik denk dat effectief de coronatijden ja, ons allemaal op een andere manier doet samenwerken. Dus via videoconference, vanop afstand en dergelijke meer. En je merkt ook, ondanks wel een aantal technische problemen, moeilijkheden dat dat vrij vlot verlopen is. Zowel de commissies van deze maand als de gemeenteraad van vanavond. Om daarmee te beslissen, dat we dat altijd in de toekomst gaan moeten doen, is een andere zaak. We hebben dan ook de vraag gesteld aan het Agentschap Binnenlands Bestuur wat daar de mogelijkheden zijn.

En ze hebben ons als antwoord gegeven – en ik wil jullie die brief ter informatie doorgeven, als jullie die graag zouden hebben – dat dus effectief omwille van het coronavirus, dat er een aantal maatregelen genomen zijn om effectief vanop afstand te werken. Maar ze hebben daar expliciet bijgeschreven “De huidige werking rond digitaal, virtueel vergaderen zal geëvalueerd worden. Met respect voor de democratische principes wordt onderzocht of het wenselijk is om te blijven voorzien in de mogelijkheid om digitaal/virtueel te vergaderen en of daar eventueel een decreetwijziging voor nodig is. Er zal hierover tijdig en duidelijk worden gecommuniceerd”. Dus ik denk dat we daar ook een beetje moeten kijken wat er in de toekomst mogelijk is en dan nog, denk ik, dat de volgende stap is om met de fractievoorzitters samen te zitten en daarmee van gedachten te wisselen. Ik denk niet dat het aan mij is als schepen om te gaan beoordelen of vanuit de meerderheid om te gaan beoordelen dit gaan we doen, dit gaan we niet doen. Ik denk dat dat in een vergadering van de fractievoorzitters over alle partijen heen gaat moeten gebeuren. Ge gaat met de bekommernissen van iedereen moeten rekening houden. En ge gaat ook, als je, maar ik zeg wel met een hoofdletter ALS je zou overgaan tot een beslissing, waarbij een aantal zaken vanop afstand en op een digitale manier kan gebeuren, dan ga je ook de formaliteiten daar duidelijk en de voorwaarden waaronder dit al dan niet zou kunnen, zeer duidelijk moeten vastleggen. Dus, wij zeggen niet per definitie neen, maar het moet ook juridisch in de eerste plaats mogelijk gemaakt worden en dan is een volgende stap uiteraard gaan kijken met de fractievoorzitters van de verschillende partijen “hoe staan zij daar tegenover en kunnen we daar tot een consensus komen”. En dan ja, moeten we de technische mogelijkheden uiteraard optimaliseren indien zou blijken, dat we op zulke manier blijven verder werken. Maar dat is dus allemaal onder voorbehoud van de als, als, als-en.

VOORZITTER: Dank u, schepen. Mijnheer Van Gansen, is dat oké voor u?

VAN GANSEN: Perfect. Hartelijk dank, schepen.

VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we interpellatie 2 ... Ja?

WYMEERSCH: Nee, nee, nee.

VOORZITTER: Nee?

WYMEERSCH: Nee, ik wil er een noot aan toevoegen, nl. het woord “vergaderen”. Vanavond vergaderen wij. Het is maar gedeeltelijk, maar wij ... Maar ge moet eens kijken naar de etymologie van het woord “vergaderen”. En als ge dat wilt aanhouden en in zijn juiste context plaatsen ... Doe dat eens. Ge moet dat nu vannacht niet meer doen hé. Etymologisch, vergaderen. En als ge dat eigenlijk in ogeschouw neemt, dan zult ge over die prietpraat niet meer klappen.

BURGEMEESTER: Maar, Frans, dit is wel een gemengde vergadering hé. En vroeger keken we daarnaar uit.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Hm, dat is niet waar hé. Allé ja. Dat is een beetje kort door de bocht. Ja, vooruitgang, voilà. Goed, ik stel voor dat we met de volgende interpellatie van raadslid Kris Van Der Coelden verder gaan over het incasseren van de schulden. Mag ze ook uitgesteld? Ik zal dat opschrijven. Oké. Dan gaan we naar de interpellatie van raadslid Wymeersch over de boombakken of de bossen in de Lodewijk De Meesterstraat.

WYMEERSCH: ... (onverstaanbaar, knop niet ingedrukt).

VOORZITTER: Uitgepraat, oké. Dan interpellatie 5 was ook naar volgende maand verschoven. Dan 6 was al achter de rug. Dan zijn we naar interpellatie 7, voorstel tot beslissing van raadslid Jef Maes, aanpassing procedure bij seksueel grensoverschrijdend gedrag in het zwembad. Mijnheer Maes, u hebt het woord.

MAES: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik denk, allé, ik wil dit op dit nachtelijke uur niet nodeloos rekken. Ik ga dus ook niet letterlijk mijn uitgeschreven tekst nog eens naar voor brengen, maar ik denk dat voor wie het heeft kunnen lezen, die zal kunnen merken dat het toch over een ernstige zaak gaat, nl. een zwaar seksueel overschrijdend gedrag in het zwembad. Die zaak, daar wil ik het specifiek niet over hebben, want die is in handen van de politie. En dat is goed, dat die daar in handen is. Maar, het laat ons toch wel nadenken over de procedures, die er in dat verband gelden. En dus, in dat opzicht had ik ook al een schriftelijke vraag gesteld om meer informatie daarover. En dus in het antwoord daarvan gaat men dus eigenlijk ook wel in en laat men de mogelijkheid open inderdaad om zo'n procedure te gaan instellen. En het is, denk ik, wel belangrijk dat we zo'n duidelijke procedure hebben. In Gent is dit ook op de gemeenteraad gekomen naar aanleiding van een vergelijkbare zaak en is ook zo'n procedure ingeschreven in de praktijk. Omdat ja, de politie ook hier in deze stad gezegd heeft tegen de betrokkene van ja, eigenlijk had het zwembad de politie onmiddellijk moeten verwittigen, want dit verhoogt wel duidelijk de pakkans. Het kadert ook in één van de speerpunten van het zonaal veiligheidsplan in Sint-Niklaas, meer bepaald dus alle vormen van grensoverschrijdend gedrag proberen tegen te gaan. Op Europees niveau is er ook een studie over verschenen, die eigenlijk aanraadt om inderdaad die procedures op te nemen in reglementen om dus te vermijden, dat je een soort van second victim blaming krijgt, waarbij dat eigenlijk mensen zich voor een stukje ja, zelf schuldig voelen wanneer dergelijke dingen gaan gebeuren. En dat een ja, erkenning en de ernst daarvan beschouwen, dat dat toch wel ook belangrijk is voor de slachtoffers.

En vandaar het voorstel, dat voor het Sinbad in overleg met de politie een specifieke procedure wordt opgesteld om wanneer dat er zich vormen van seksueel geweld of grensoverschrijdend gedrag zouden voordoen, om dan dat d'office eigenlijk te melden aan de politie. En aan de politie laten we het dan over of die procedure ook in andere stedelijke diensten noodzakelijk is. Maar ik denk, het doet zich hoofdzakelijk en toch meer en in die tekst staat er ook nog een geval van het tijdschrift voor sportbeheer, waar uit een enquête is gebleken, dat 17 % van de volwassenen in hun kindertijd een ervaring daarmee hebben gehad en dat dat toch wel erg bezwarend is voor de psychische gezondheid van mensen. Dus het is een eenvoudige maatregel, denk ik, die veel belangrijk is of heel belangrijk is voor de slachtoffers en die ook de pakkans kan verhogen. Het is een maatregel, die geen geld kost. En ik denk dat we daarmee ja, eigenlijk in de lijn van het beleid van de politie dat kunnen verbeteren.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. En ik geef het woord aan mevrouw Baeten. Lore, u hebt het woord.

BAETEN: Ja, inderdaad, een belangrijke tussenkomst van collega Jef Maes. Maar ik wil daar toch ook nog iets ruimer op ingaan, maar ik denk dat ik het ook met het late uur misschien, allé, uitgebreid in een commissie als we het daar eventueel nog over moeten hebben, wel verder wil toelichten. Maar ik denk dat er nood is om niet alleen naar het zwembad te kijken, maar eigenlijk naar alle, heel wat instanties in de stad van ja, hoe pakken we die snellere pakkans en hoe pakken we die lijnen met de politie vlugger aan wanneer er ja, seksueel grensoverschrijdend gedrag zich stelt. Zo is er bv. in Nederland in alle horecazaken kan je daar naar Angela vragen, waarbij het personeel direct weet, dat er grensoverschrijdend gedrag is en direct de politie vraagt. En in andere zaken, ik weet bv. in Barcelona hangen er in heel wat ondernemingen, zaken, maar ook in openbare instellingen posters, in alle toiletten, eigenlijk in alle openbare toiletten ook, waar alle nummers direct staan, waar alle gegevens staan wanneer je zoiets meemaakt. Hoe je de SAS-kit – allé, bij ons noemt dat dan de SAS-kit – maar hoe die in gebruik kan gaan. Maar ik denk dat dat iets is, dat eigenlijk samen met de politie ruimer dan alleen het zwembad besproken moet worden, hoe we dat ja, toch in het kader van ook het zonaal veiligheidsplan kunnen verder uitbreiden.

VOORZITTER: Ik dank u, Lore. Ik geef het woord aan de burgemeester.

BURGEMEESTER: Ja, dus terecht wordt opgemerkt, dat we in ons zonaal veiligheidsplan voor de eerste keer en ik denk ook uniek in Vlaanderen zoveel aandacht besteden aan het tegengaan en voorkomen van en beteugelen van seksueel overschrijdend gedrag. Het incident, dat zich heeft voorgedaan in het zwembad, is er natuurlijk weer één te veel.

Maar ik geef collega Baeten gelijk, dat we het eigenlijk ruimer moeten bekijken dan alleen in het zwembad of in onze sportinstellingen of in stedelijke instellingen in het algemeen. Dus voor slachtoffers van seksueel overschrijdend gedrag, ja, of dat nu in een zwembad gebeurt of in een sporthal of op een school of op een training of op een evenement, ja, het blijft altijd even erg. En dat we inderdaad vanuit de politie en met het stadsbestuur naar een globale benadering moeten gaan, waar verantwoordelijken, slachtoffers weten ja, waar ze terecht kunnen, zoals mevrouw Baeten daarnet heeft opgemerkt en hoe dat verder in zijn gang gaat. Het gaat natuurlijk dan ook niet alleen over seksueel geweld, maar ja, bedreigingen, fysieke daden, incidenten ja, zijn even traumatiserend, zijn even erg dikwijls dan seksueel overschrijdend gedrag. Ik denk dat we best dat in alle rust, maar ook in alle ernst en met de bedoeling ook om daadwerkelijk tot afspraken te maken en tot bepaalde patronen te komen, dat we dat samen met de korpschef en met de mensen van de politie, die daarmee bezig zijn, eens grondig onder de loep nemen en dat we daar op één van de komende maanden op de commissie algemeen beleid daar eens een grondige gedachteswisseling van maken of over hebben, zodanig dat we die zaak nu niet, ja, op een middernachtelijk uur verder moeten bespreken en daar beslissingen in nemen.

VOORZITTER: Dank u, burgemeester. Is dat oké? Mijnheer Maes?

MAES: Ja, dank u wel. Ik kijk ernaar uit om dat inderdaad, want dit is niet het goeie uur inderdaad om daar snel beslissingen over te nemen. Maar allé, ik denk wel dat het ernstig en belangrijk genoeg is om daar werk van te maken en dat we dat ook niet op de Griekse kalender moeten zetten. Dat we dat moeten bekijken. En ik ga ervanuit, dat dat zeer binnenkort met de korpschef dan wordt bekeken op welke manier dat dat in een ruimere context kan bekeken worden. En ik denk dat de voorbeelden, die er zijn aangehaald door collega Baeten, dat die zeker en vast kunnen helpen. Maar ik denk dat het belangrijk ook is, dat mensen die iets overkomt, dat die weten waar zij terecht kunnen en dat snel eigenlijk de politie daarvan op de hoogte is. Want als er hele lange tijd overgaat, dan ja, dan vind je eigenlijk de dader niet meer. En dan voelen slachtoffers zich voor een stuk in de steek gelaten. Ik denk dat het dat is, wat we moeten proberen te voorkomen met een heel gericht beleid eigenlijk.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Maes. En ik zie dat mevrouw Baeten heeft gezegd “absoluut, burgemeester, bedankt voor uw duidelijk antwoord, ik kijk uit naar die commissie”. Goed. Dan zijn we aan interpellatie 10 gekomen, de interpellatie van raadsleden Tunrayo Adeolu en Aster Baeck over Miss Athléta tunnel. Ik geef u het woord, raadslid Baeck.

BAECK: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, een iets lichter puntje op dit uur van de avond. Ondertussen is er al veel over Miss Athléta verteld geweest en kwam de vraag al om een straat naar haar te noemen. Het is een feit, dat vrouwen ondervertegenwoordigd zijn in onze straatnamen in Sint-Niklaas. We begrijpen ook dat het hernoemen van een straat heel wat nadelige gevolgen heeft. We begrijpen ook dat er nog andere namen in de wachtrij staan en dat er niet direct nieuwe straatnamen bijkomen in Sint-Niklaas. Maar anderzijds denken we wel, dat we als stadsbestuur wel wat inventiever kunnen zijn. Zo zouden we de tunnel, die onder het Stationsplein en de Siniscoop loopt en waarvan wij dachten dat hij de naam "Leopold II-laan" droeg, kunnen herdopen. Maar blijkbaar is die naam enkele jaren geleden al veranderd naar de stationstunnel. Alleen hebben Google Maps, kaarten van Apple en verschillende andere online kaartenmakers dit nog niet opgenomen. Hoe dan ook is het die tunnel, die we graag tot de Miss Athléta tunnel zouden benoemen. En volgens ons zijn er daar voor die naamswijziging geen nadelen. Er moeten bv. geen adressen gewijzigd worden in de tunnel. Die tunnel, die er nu is, ja, die staat niet echt bekend om zijn naam "de stationstunnel", maar eerder onder "een tunnel van onder het station en onder de cinema". De kostprijs lijkt mij redelijk beperkt voor een naamswijziging. Plus het kan communicatief een mooi verhaal worden, omdat die tunnel over een aantal jaren ook volledig gerenoveerd gaat moeten worden en dan zou dat een mooie kans kunnen zijn om een mooi verhaal voor de Sint-Niklazenaar te creëren. Ik zie onder andere een grote graffitimuur wel zitten boven de tunnel. En ten slotte, ja, dan komen we in Sint-Niklaas nog eens positief in het nieuws, omdat we die scheeftrekking wel aanpakken. Dus daarom onze suggestie.

VOORZITTER: Ik dank u, mijnheer Baeck. Burgemeester?

BURGEMEESTER: Ja, collega, bedankt voor uw tussenkomst en voor uw suggestie. We hebben denk ik twee maand geleden nog op initiatief van mevrouw Geerts het nog gehad over straatnamen in het algemeen. En het ging toen ook over figuren uit het verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog. Ik heb toen ook in mijn antwoord gezegd, dat er een heel lange wachtlijst is van diverse voorstellen rond nieuwe straten en pleinen, die benoemd zouden moeten worden. Maar dat er eigenlijk veel mogelijkheid om straten en pleinen een naam te geven niet direct is. We hebben dat in het college ook al eens overdacht en we hebben gedacht van ja, als we mensen, verdienstelijke figuren in de publieke ruimte zichtbaar willen maken en hen eren met een naam, dan moeten we niet alleen kijken naar straten en pleinen – u geeft nu zelf een voorstel om de stationstunnel, sedert 2000 (?) heet hij zo – een nieuwe naam te geven. Moet dat Miss Athléta worden of iemand anders, daar kunnen we nog over discussiëren.

Ik heb ook denk ik twee maand geleden gezegd van ja, als je een straat of een plein of weet ik veel wat noemt naar iemand, moet dat ook een beetje passen bij de figuur, geografisch, de waardigheid, enz... Dat moet toch ook een beetje passen, we moeten daar ook oog voor hebben. Nu, ik zou voorstellen dat wij vanuit deze raad aan de commissie van schepenen Hanssens de opdracht geven om uw voorstel te bekijken, maar om het ook in een wat ruimer kader te bekijken. U doet de suggestie om niet alleen straten en pleinen daar een oog voor te hebben, maar ook dus een tunnel. We hebben nog een aantal tunnels in Sint-Niklaas. Er zijn ook een aantal bruggen. We hebben in binnen- en buitenland ook voorbeelden van parken, plantsoenen, zelfs bomen en banken dus die een naam krijgen. En ter herinnering van x of y worden benoemd. We hebben al het Romain De Vidtpark. Dat is nog een voorstel van de grootvader van Lore Baeten. Staf Van Daele is daar toen mee op de proppen gekomen. Maar bv. in het Verenigd Koninkrijk zijn er ook heel wat zitbanken in parken, waar een bronzen plaatje opstaat “in memory of weet ik veel wie”. Op het televisieprogramma, waar ook dus de radiomakers naar verwijzen, die Miss Athléta hebben eigenlijk onder onze aandacht gebracht – want ik moet zeggen, tot twee maand geleden had nooit iemand iets van Miss Athléta gehoord in Sint-Niklaas – hebben we ook gezien, dat bv. in Brugge en in andere steden bomen dan een vrouwen naam krijgen. Dus ik zou vragen aan de commissie van schepenen Hanssens dus dat dit voorstel in een wat ruimer kader wordt bekeken en dat dan denk ik wellicht heel wat figuren – vrouwen dan in de eerste plaats, want dat is denk ik toch de essentie van jullie voorstel – dus een naam kunnen krijgen in onze publieke ruimten in onze stad.

BAECK: Ja, uiteraard zijn we niet getrouwd met Miss Athléta, alhoewel ik het wel een mooi verhaal vind op zich. Een sterke vrouw, een sterke tunnel. Het zou wel iets kunnen zijn, denk ik. Maar wat we vooral wilden bereiken, is dat de discussie serieus wordt geopend en dat we die scheeftrekking, die momenteel is in ons straatbeeld, dat die wat rechtgetrokken wordt. Dus, dank u wel.

VOORZITTER: Ja, er verschijnt hier ondertussen ook van raadslid Van Gansen “Is dat technisch gesproken geen punt voor de straatnamencommissie? Dan bespreek ik dat fijne voorstel daar wel en uiteraard krijgen jullie het verslag – een beetje ironisch – na 6 maand”.

BURGEMEESTER: Ja, formeel, de zaak kan besproken worden en voorbereid worden in de commissie van schepenen Hanssens, maar formeel inderdaad, ik spreek nu over bomen en plantsoenen, maar als het over ruimten gaat, ja, die moeten wel door de straatnamencommissie. Dus daar is een hele procedure voor vastgelegd, die wij ook decretaal moeten volgen.

VOORZITTER: Ja, mijnheer Van Der Coelden?

VAN DER COELDEN: Het is maar een bedenking hoor. Ik heb niets tegen Miss Athléta, noch tegen meer vrouwelijke straatnamen of namen van andere zaken. Allé, ik vind wel als ge iets een naam wilt en ge wilt via de naam een persoon vereremerken of herinneren, dat het ook wel relevant moet zijn. Ik heb wat mijn twijfels in die zin over de tunnel, omdat dat toch een plek is, die weinig mensen een naam geven. Ik herinner mij ook het voorstel waar Hasan al een aantal jaren op aandringt om de Turkse en Marokkaanse gemeenschap via een straatnaam te herinneren. Dat op een bepaald moment een voorstel werd gedaan om een wegje, waar ook niemand woont en dat geen naam had, dan zo'n naam te geven en dat Hasan zei, ja, maar allé, dat is eerder wat in mineur dan dat ge dan die groep mensen in de kijker stelt. Dus, allé, ik heb u ook al horen spreken over bankjes en bomen. Ik denk dat we wat moeten opletten voor een soort devaluatie als ge op die manier mensen gaat proberen vereren. Allé, dat ge niet juist wat het tegenovergesteld effect bereikt. Maar niets tegen Miss Athléta of het idee van Aster hoor. Het is een algemene bedenking, die ik mij maak.

VOORZITTER: Oké. Schepen, het woord aan u.

HANSSENS: Ja, ik wens nog eventjes tussen te komen toch als voorzitter ook van de straatnamencmissie. Formeel gezien is de straatcommissie hét adviserend orgaan voor de gemeenteraad. Dus de gemeenteraad kan de straatnamencmissie een opdracht geven, maar ja, ik heb geen enkel probleem om dat in mijn commissie te bespreken. Maar eigenlijk is de straatnamencmissie dé plaats waar voorstellen zouden moeten besproken worden. Maar we kunnen ook niet ontkennen, dat de straatnamencmissie vooral een commissie van experts is, die ook geen administratie achter hen staan hebben of die ook niet beroepsmatig daarmee bezig zijn. Alhoewel dat sommige mensen daar in de straatnamencmissie een ja, ganse leven daar blijkbaar mee bezig zijn en gelukkig maar. Dus, ik stel wel voor, dat we misschien een werkwijze gaan bespreken in mijn commissie, waar we van gedachten kunnen wisselen wat de rol van de straatnamencmissie is, hoe de administratie ons kan helpen om een aantal van die voorstellen te stroomlijnen, maar dat men toch de straatcommissie in zijn eer laat en ook de straatcommissie zijn rol laat spelen, zoals ze ook is opgericht door deze gemeenteraad en die niet overslaan. En ik moet zeggen, dat frustrert mij ook wel een beetje van om hier regelmatig voorstellen te krijgen in de gemeenteraad. Maar eigenlijk formeel gezien, zouden die moeten overgemaakt worden naar de straatnamencmissie en dan wil ik die best samenroepen om daar een gedachtewisseling over te krijgen. Ook over de locaties. En ik ben het ook eens met Kris, dat we ook niet té kwistig moeten zijn met nietszeggende locaties naar mensen te noemen.

Alhoewel dat ik denk, dat er wel opportuniteiten genoeg zijn in onze stad om betekenisvolle locaties toch ja, vooral als ze iets te maken hebben de locatie zelf met de persoon die geëerd wordt, om daar die connectie te leggen. Maar die oefening is nog nooit gemaakt. En ik denk dat het best de moeite waard is om die oefening eerst eens te maken en dan te bespreken in de straatnamencommissie.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen.

HANSSENS: Maar we zullen dat eerst in mijn commissie die werkwijze eens doornemen. Ik zal daar een voorstel rond doen.

VOORZITTER: Ik dank u, schepen. Ik zag hier ook nog de opmerking van raadslid Bilici “liefst geen voorkeursbehandeling, ik denk dat dat in dezelfde richting zat”. Dan ja, is nu het openbare gedeelte van de gemeenteraad afgelopen. De pers – voor zover die nog aanwezig is – nee, die zijn ... (einde opname).

---ooOoo---